

Zagreb, 12. svibnja 2010.

Z A P I S N I K

81. sjednice Programskog vijeća HRT-a, održane dana **7. i 10. svibnja 2010.** godine, u sobi 107, objekt B30, I. kat
7. svibnja 2010.
Započeto u 10.00 sati

PRISUTNI: Hašim Bahtijari, Siniša Grgić, Damir Grubiša, Želimir Mesarić, Zvonko Milas, Sanja Modrić (od 12.00 sati), Anja Šovagović-Despot

ODSUTNI: Dragan Crnogorac(isprič.), Ilija Rkman (isprič.), Marina Škrabalo (isprič.)

OSTALI

PRISUTNI: Zoran Mihajlović, Sanda Vojković Smiljanić, Danko Družijanić, Zrinslava Delić, Jadranka Šaško

Sjednicu je otvorio predsjednik Programskoga vijeća HRT-a, **gosp. Zvonko Milas**, konstatirao je da sjednici nazočno 6 članova Vijeća i da postoji kvorum za donošenje pravovaljanih odluka, te predložio sljedeći

DNEVNI RED:

1. Razgovor s kandidatima za glavnog ravnatelja HRT-a,
2. Izbor glavnog ravnatelja HRT-a
3. R a z n o

Predloženi dnevni red jednoglasno je prihvaćen.

Prije prelaska na dnevni red, predsjednik Vijeća HRT-a izvijestio je nazočne da je ova sjednica sazvana u dva dijela (7. i 10. svibnja 2010.) zbog broja kandidata s kojima treba obaviti razgovore, i da će se u prvom dijelu, koji se održava 7. svibnja 2010. sukladno Odluci o objavi i postupku provođenja javnog natječaja iz nadležnosti Programskoga vijeća HRT-a, prema abecednom redu, obaviti razgovori sa prvih 12 kandidata koji su dostavili potpunu dokumentaciju i ispunili uvjete prema natječaju za glavnog ravnatelja HRT-a, a to su:

1. BRANKO DEBELJAK
2. BRANIMIR FARKAŠ
3. BORIS GREGORIĆ
4. VELJKO JANČIĆ
5. BRANIMIR JEŽIĆ
6. ZORAN KALINIĆ
7. NIKOLA KRISTIĆ
8. MARKO MALNAR
9. MATE PAVKOVIĆ
10. JOSIP POPOVAC
11. NADA PRKAČIN
12. DUŠKO RADIĆ

Ad. 1.

Sukladno gore iznesenome, svoje programe rada i razvoja HRT-a u mandatnom razdoblju 2010.-2013. Vijeću HRT-a, sukladno Odluci o objavi i postupku provođenja javnog natječaja iz nadležnosti Programskoga vijeća HRT-a, u vremenu od 10 minuta iznijeli su gg. Branko Debeljak, Branimir Farkaš, Boris Gregorić Veljko Jančić, Branimir Ježić i Zoran Kalinić. Navedeni kandidati odgovorili su i na pitanja članova Vijeća HRT-a.

Predstavljanje programa rada i razvoja HRT-a u mandatnom razdoblju, te odgovori navedenih kandidata na pitanja članova Vijeća HRT-a s tim u svezi, čine sastavni dio ovog zapisnika u formi izvotka iz fonograma ove točke dnevnoga reda.

Nakon ovog dijela sjednice, nakon kratke stanke nastale zbog konstatacije gosp. Grgića da je gosp. Grubiša, sukladno članku 18. stavku 12. Zakona o HRT-u u sukobu interesa jer je priznao da sa trećim programom HR-a ima ugovor o vanjskoj suradnji, gđa. Šovagović-Despot, a što je podupro i gosp. Bahtijari, zatražila je da se prije nastavka sjednice provede rasprava o mogućem sukobu interesa članova Vijeća HRT-a, kako se ne bi dogodilo da o izboru glavnog ravnatelja HRT-a odlučuje i član Vijeća HRT-a koji je u sukobu interesa, zbog čega bi mu trebao prestati mandat u vijeću HRT-a.

Predsjednik Vijeća HRT-a prihvatio je prijedlog da se o tome problemu raspravi unutar Vijeća HRT-a, ali na sljedećoj sjednici, a da se ova sjednica nastavi prema usvojenom dnevnom redu. No, zbog unaprijed najavljenog odlaska gosp. Grubiše zbog neizostavnih daljnjih obveza i odlaska gđe. Šovagović-Despot, zbog odbijanja uvrštavanja u dnevni red njezinog prijedloga, zbog nedostatka kvoruma (ostalo je samo 5 članova-u 12.00 sati radu vijeća pridružila se je gđa. Modrić), sjednica je prekinuta. Dogovoreno je da se s radom nastavi u ponedjeljak, 10. svibnja 2010., s tim da stručna služba Vijeća HRT-a s članovima Vijeća pokuša dogovoriti početak rada u 9.00 sati, budući da se razgovori s preostalim kandidatima koji su na razgovor bili pozvani danas, prema abecednom redu nastavlja u ponedjeljak.

Sjednica je prekinuta u 13.05 sati.

.....♠.....

***Nastavak sjednice, 10. svibnja 2010.
Započeto u 10.00 sati***

PRISUTNI: Hašim Bahtijari, Dragan Crnogorac, Siniša Grgić, Damir Grubiša, Želimir Mesarić, Zvonko Milas, Ilija Rkman, Marina Škrabalo, Sanja Modrić

ODSUTNI: Anja Šovagović-Despot

OSTALI

PRISUTNI: Danko Družijanić, Zrinoslava Delić, Jadranka Šaško

Prije prelaska na preostali dnevni red, predsjednik Vijeća HRT-a izvijestio je nazočne da je za današnji nastavak sjednice preostalo da se u okviru točke 1. dnevnoga reda obave razgovori sa sljedećim kandidatima za glavnog ravnatelja HRT-a:

1. NIKOLA KRISTIĆ
2. MARKO MALNAR
3. MATE PAVKOVIĆ
4. JOSIP POPOVAC
5. NADA PRKAČIN
6. DUŠKO RADIĆ
7. MARIO RAGUŽ

8. JOZO RAJKOVAČA
9. GORAN ROTIM
10. DAMIR ŠIMUNOVIĆ
11. MARKO UGARKOVIĆ
12. KAROLINA VIDOVIĆ KRIŠTO

Ad. 1.

Svoje programa rada i razvoja HRT-a u mandatnom razdoblju predstavili su svi gore navedeni kandidati, te odgovorili na pitanja članova Vijeća HRT-a.

Predstavljanje programa rada i razvoja HRT-a u mandatnom razdoblju, te odgovori navedenih kandidata na pitanja članova Vijeća HRT-a s tim u svezi, čine sastavni dio ovog zapisnika u formi izvotka iz fonograma ove točke dnevnoga reda.

Nakon razgovora s kandidatima, sukladno Odluci o objavi i postupku provođenja javnog natječaja iz nadležnosti Programskoga vijeća HRT-a, a prije prelaska na točku 2. dnevnoga reda, održan je zatvoreni dio sjednice na kojoj su gđe. Škrabalo, Modrić i gg. Bahtijari, Grubiša, Mesarić, Rkman i Grgić raspravili o svim kandidatima koji su ušli u uži izbor i iznijeli svoje ocijene njihove prezentacije i obrane programa rada i razvoja HRT-a u mandatnom razdoblju.

Nakon ovog dijela sjednice, od stručnih službi i predsjednika Vijeća HRT-a zatraženo je da još jedanput pokušaju zamoliti gđu Šovagović-Despot da nazoči nastavku rada Vijeća u sljedećoj točki dnevnoga reda. Budući da je gđa. Šovagović-Despot ostala dosljedna svojem stajalištu iznesenome prilikom prekida prvog sjednice i odbila da bez rješenja pitanja sukoba interesa članova Vijeća sudjeluje u daljnjem radu. Od 15.15 do 16.45 sati napravljena je pauza i Vijeće je nastavilo s radom u 16.45 sati.

Ad. 2.

Prije pristupanju postupku izbora glavnog ravnatelja HRT-a, predsjednik Vijeća HRT-a još je jedanput sve nazočne upoznao s postupkom provedbe izbora, a sukladno točki b) Odluke o objavi i postupku provođenja javnog natječaja iz nadležnosti Programskoga vijeća HRT-a – izbor glavnog ravnatelja HRT-a.

Nakon toga pristupilo se je postupku bodovanja kandidata radi odabira 5 kandidata koji ulaze u uži izbor kandidata za glavnog ravnatelja HRT-a.

Članovima Vijeća HRT-a podijeljeni su glasački listići za provedbu bodovanja na kojima je prema abecednom redosljedu bilo upisano svih 18 kandidata za glavnog ravnatelja HRT-a.

Nakon tajnog glasovanja o vrednovanju – bodovanju kandidata, predsjednik vijeća HRT-a konstatirao je da je glasovalo svih 9 nazočnih članova Vijeća HRT-a, da su svi glasački listići važeći, te objavio sljedeće rezultate bodovanja:

1. BRANKO DEBELJAK	2 boda
2. BRANIMIR FARKAŠ	0 bodova
3. BORIS GREGORIĆ	1 bod
4. VELJKO JANČIĆ	16 bodova
5. BRANIMIR JEŽIĆ	0 bodova
6. ZORAN KALINIĆ	5 bodova
7. NIKOLA KRISTIĆ	3 boda
8. MARKO MALNAR	1 bod
9. MATE PAVKOVIĆ	2 boda
10. JOSIP POPOVAC	21 bod
11. NADA PRKAČIN	0 bodova
12. DUŠKO RADIĆ	22 boda
13. MARIO RAGUŽ	12 bodova

14. JOZO RAJKOVAČA	0 bodova
15. GORAN ROTIM	16 bodova
16. DAMIR ŠIMUNOVIĆ	8 bodova
17. MARKO UGARKOVIĆ	2 boda
18. KAROLINA VIDOVIĆ KRIŠTO	18 bodova

Na temelju rezultata bodovanja, a slijedom činjenice da su kandidati Jančić i Rotim dobili isti broj bodova, najprije je utvrđeno da sukladno Odluci o objavi i postupku provođenja javnog natječaja iz nadležnosti Programskoga vijeća HRT-a, kojom je utvrđeno:

„Nakon takvog bodovanja utvrđuje se uži izbor kandidata prema sljedećim kriterijima:

.....
 – ukoliko je ukupni broj kandidata veći od 10, u uži izbor ulazi pet kandidata koji su dobili najviše bodova.“

Oba navedena kandidata ulaze u uži izbor od 5 kandidata i to prema abecednom redu.

Sukladno rezultatima bodovanja utvrđeno je da je u uži izbor za glavnog ravnatelja HRT-a ušlo 5 kandidata, prema sljedećem redosljedu:

1. Dušan Radić
2. Josip Popovac
3. Karolina Vidović Krišto
4. Veljko Jančić
5. Goran Rotim.

Nakon iznesenoga pristupilo se je tajnom glasovanju o izboru glavnog ravnatelja HRT-a svakog od 5 kandidata pojedinačno, a prema redosljedu plasiranja na temelju dobivenih bodova, na način da su se članovi Vijeća HRT-a tajnim glasovanjem izjašnjavali „ZA“ ili „PROTIV“ izbora svakog pojedinog kandidata.

Na temelju prebrojenih glasova utvrđeni su sljedeći rezultati:

1. Dušan Radić	5 glasova „ZA“, 4 glasa „PROTIV“
2. Josip Popovac	4 glasa „ZA“, 5 glasova „PROTIV“
3. Karolina Vidović Krišto	4 glasa „ZA“, 5 glasova „PROTIV“
4. Veljko Jančić	4 glasa „ZA“, 5 glasova „PROTIV“
5. Goran Rotim	5 glasova „ZA“, 4 glasa „PROTIV“

Predsjednik Vijeća HRT-a konstatirao je da ni jedan od kandidata nije dobio potrebnih 8 glasova (dvotrećinsku većinu glasova od ukupnog broja članova Vijeća HRT-a) za izbor glavnog ravnatelja HRT-a i da glavni ravnatelj HRT-a nije izabran, te je, sukladno Odluci o objavi i postupku provođenja javnog natječaja iz nadležnosti Programskoga vijeća HRT-a, predložio da se raspiše novi natječaj za izbor glavnog ravnatelja HRT-a.

Gosp. Bahtijari usprotivio se je donošenju odluke o raspisivanju novog natječaja, budući da mandat v.d. ravnateljstvu (glavnom ravnatelju HRT-a i ravnateljima podružnica HRT-a) prestaje 8. lipnja 2010.) i da je sasvim izgledno da se do toga roke neće moći provesti natječajni postupak i izabrati glavni ravnatelj HRT-a, te je s osnova odgovornosti Vijeća HRT-a da osigura kontinuitet rukovođenja i funkcioniranja HRT-a, predložio da se u vrlo kratkom vremenu održi sjednica Vijeća HRT-a na kojoj bi se proveo postupak imenovanja vršitelja dužnosti glavnog ravnatelja HRT-a i postigao dogovor oko ravnatelja podružnica HRT-a koje bi predložio novi v.d. glavnog ravnatelja HRT-a ukoliko izbor bude uspješan te da se nakon toga da se donese odluka o raspisivanju natječaja za izbor glavnog ravnatelja HRT-a. Naglasio je da taj postupak ne isključuje i produženje mandata sadašnjeg v.d. rukovodstva, ali na temelju provedenog postupka.

Nakon ove točke sjednicu su zbog neizostavnih daljnjih obveza napustili gg. Grgić i Rkman.

Gosp. Grubiša treći neuspjeh izbora glavnog ravnatelja HRT-a ocijenio je nesposobnošću Vijeća HRT-a zbog čega je predložio da Vijeće HRT-a Hrvatskome saboru, zbog svoje nesposobnosti da odradi ovu zakonsku zadaću, podnese kolektivnu ostavku.

Mišljenju gosp. Grubiše pridružili su se **gde. Škrabalo, Modrić i gosp. Rkman. Gg. Milas, Mesarić i Bahtijari** suglasili su se da svaki član Vijeća HRT-a treba ispitati svoju odgovornost u rješavanju ovoga pitanja, ali ne na način kako predlaže gosp. Grubiša.

U sklopu opširne rasprave koja se je razvila vezano za izneseni prijedlog gosp. Grubiše, **gđa. Škrabalo** zatražila je od v.d. glavnog ravnatelja HRT-a, odnosno Ravnateljstva HRT-a i glavnog urednika IP-a HTV-a da za nastavak 80. sjednice Vijeća HRT-a pripreme pisanu informaciju o radu Ravnateljstva HRT-a u mandatu od 8. prosinca 2009. do danas i aktualnom stanju u HRT-u, kao i informaciju o radu i stanju Informativnog programa HTV-a u razdoblju mandata v.d. glavnog urednika IP-a HTV-a. U skladu s tim postignut je načelni dogovor da će se nastavak 80. sjednice Vijeća HRT-a održati sljedeći tjedan (od 17. do 21. svibnja 2010.), uz obvezu v.d. glavnog ravnatelja HRT-a i v.d. glavnog urednika IP-a HTV-a da Vijeću HRT-a prije održavanja nastavka sjednice dostave pisane informacije, sukladno iznesenom traženju.

Prijedlog gosp. Bahtijarija da se održi posebna sjednica na kojoj bi se imenovao vršitelj dužnosti glavnog ravnatelja, prijedlog gosp. Mesarića da to bude u tjednu od 24. do 28. svibnja i prijedlog gosp. Grubiše da se na toj sjednici, nakon te točke raspravi i o odgovornosti Vijeća HRT-a zbog neizbora glavnog ravnatelja HRT-a, prihvaćen je sa 6 glasova „ZA“ i 1 „SUZDRŽANIM“, pa je većinom glasova donesen sljedeći zaključak:

U tjednu između 24. i 28. svibnja 2010., održat će se 82. sjednica Vijeća HRT-a sa sljedećim točkama dnevnoga reda:

- 1. Imenovanje vršitelja dužnosti glavnog ravnatelja HRT-a**
- 2. Rasprava o mogućoj odgovornosti Vijeća HRT-a zbog neizbora glavnog ravnatelja HRT-a.**

Dovršeno u 18.20 sati

Zapisnik sastavila:

Zrinoslava Delić
Tajnica Programskoga vijeća
HRT-a

Predsjednik
Programskoga vijeća HRT-a

Zvonko Milas

HRVATSKA RADIOTELEVIZIJA
Programsko vijeće HRT-a
Broj: 81/10.

Izvadak iz fonograma 81. sjednice Programskoga vijeća HRT-a (7. i 10. svibnja 2010.)
točka ad. 1. Razgovor s kandidatima za glavnog ravnatelja HRT-a

MILAS: Sve vas lijepo pozdravljam. Pozdravljam predstavnike medija, kolegice i kolege i otvaram 81. sjednicu Programskog vijeća nakon manjih tehničkih problema. Predlažem dnevni red. Pod točkom 1. Razgovor s kandidatima koji ćemo obaviti danas u prvom dijelu i drugi dio će biti u ponedjeljak, nastavak razgovora. 2. Izbor glavnog ravnatelja HRT-a; 3. Razno. Ja vas molim da odmah pređemo na usvajanje, naravno ukoliko ako ima tko neku dopunu ukoliko ne, molim vas da glasanjem izglasujemo dnevni red. Tko je za? Jednoglasno. Hvala lijepa. Možemo krenuti odmah na ono što smo već trebali. Dakle, počinjemo razgovor s kandidatima. Gospodin Debeljak je već tu, ja ga lijepo pozdravljam. Dobar dan! Dobro došli! Možete uključiti mikrofon. Izvolite.

DEBELJAK: Dobar dan! Pozdravljam sve prisutne. Zahvaljujem što ste me primili po treći put. Prošla dva puta sam govorio o mnogo čemu, ali ponajmanje o sebi osobno. Složit ćete se vjerojatno sa mnom da mjesto ravnatelja zahtijeva osobu, a ne aparatčika ili podobnog birokratu. Neki kažu da se traži čovjek s vizijom ili čak hamletovska figura ma što to značilo. Moje hamletovsko pitanje je, da li pokušati što promijeniti na bolje ili pustiti da ponovno na ovo zaista važno mjesto dođe netko gori, nesposobniji ali umreženiji od mene ali da sve ide kako ide a ne ide dobro. Mnogi od nas su govorili slično, opća mjesta o korektnosti i profesionalnosti, transparentnosti, objektivnosti, nekorumpiranosti i tako dalje. Ali pitanje je koliko njih zaista to može, zna, hoće ili se usudi napraviti. Ja mislim da ja to mogu i hoću, a vaše je da li mi želite ili smijete vjerovati. Dakle, ja sam Branko Debeljak, redatelj na HTV-u od 84. godine, rođen sam 5. lipnja '55. u Splitu ali odrastao i školovao se u Zagrebu. Još malo pa ću imati 55. godina, tako da sam prvi put u životu stariji od sadašnjeg predsjednika države. To je recimo i dobro. Oženjen sam. Imam sina gimnazijalca. Živim u obiteljskoj kući koju sam gradio na zemljištu koje je kupio moj pokojni otac. Moj otac Ivan po zanimanju je bio geometar, geodeta, a majka Marija Katunarić iz stare splitske porodice u Zagrebu je završila studij i radila na PMF-u u Zagrebu na Odsjeku botanike. Ja sam nakon gimnazije studirao na Filozofskom fakultetu komparativnu književnost, jugoslavistiku, a nakon toga dramaturgiju na Akademiji za kazalište, film i tv u Zagrebu, danas Akademija dramske umjetnosti. Diplomirao sam 82. godine i tako postao prvi diplomirani dramaturg u Hrvatskoj, ostali u klasi diplomirali su nešto malo kasnije. Nedavno sam nostrificirao diplomu pa sam sada magistar umjetnosti. Zgodno zvuči. Profesori su mi bili, nažalost neki već pokojni Ranko Marinković, Krešo Golik, Ante Petrović, Nikica Batušić, Ivan Kušan, Nikola Vončina, Radovan Ivančević, Vlatko Pavletić, Žorž Paro, Zora Dirnbach, Vlado Švaco, Hrvoje Turković. Bili su još Babaja, Berković, Bratanić, Durbešić. Pamtim ih kao talentirane i dobronamjerne ljude s kakvima se poslije nisam baš previše susretao u životu. Na HTV sam došao 84. godine nakon položene novinarske audicije. Primljeno nas je 12 od 350 kandidata. Audicija je bila u tri kruga kao što je i ovo već treći pokušaj. Prošao sam i nakon mjesec dana su me zvali bi li htio raditi kao asistent režije. Zapravo i nisam nikome nikada ništa asistirao pa sam brzo nakon nekoliko tjedana počeo realizirati informativne emisije. Tako sam do sada realizirao, režirao oko 2 tisuće razno-raznih emisija od informativnih, dokumentarnih, izravnih prijenosa, studijskih emisija i tako dalje. E, sada na probleme i moguća rješenja Rubikove kocke zvana Hrvatska radiotelevizija. Kao prvo, po meni uopće ne bi trebalo biti tako velikih problema s Hrvatskom radiotelevizijom. Ta stara i velika ustanova, Radio postoji

od 1926., a Televizija od 1956. godine koja ima preko 3 tisuće zaposlenih. U teoriji ima sve uvjete. Velik broj ljudi od kojih većina zna svoj posao, zagaraniran prihod od pretplate i marketinga. Tehniku do duše djelomično derutnu i veliku vrijednost u nekretninama. Ali glavni problem je što ona mnogima interesantna kao plijen. Ona je vrlo pogodna kao još uvijek najjače sredstvo političkog i politikantskog utjecaja. Ona raspolaže za naše prilike solidnom godišnjim prihodom. Ona raspolaže respektabilnim nekretninama diljem Hrvatske: Zagreb, Rijeka, Split, Dubrovnik, Osijek, Pula. Ona mnogima može biti odlično plaćena sinekura za nekakva nepotrebna pa i štetan rukovodeći položaj i odskočna daska za nešto više. Imali smo ili još uvijek imamo 50 savjetnika, pomoćnika, tajnika, ravnatelja tako je HRT postala, malo ružan izraz, krava muzara za upitne vanjske produkcije od kojih naručuje programe preko fiktivnih natječaja ili čak bez javnih natječaja. Ona je izvrsna za firme preko kojih nabavljamo opremu i tehniku i sve je znatno skuplje nego na primjer u Londonu ili u Ljubljani. Ona je odličan kupac... raznoraznih takozvanih intelektualnih usluga i licenci. Ona je mjesto trgovine, trape, dogovora, pregovora, cjenjkanja, ucjena, pritisaka i poravnavanja dugova i računa. Ona je slika Hrvatske ni bolja ni gora od nje što se tiče korupcije, manipulacije, nepotizma i demagogije. Ona je sve to jer prevladava mišljenje da je sve to manje-više normalno. Da puno drugačije ne može biti, da se ne isplati boriti protiv vjetrenjača ma čije one bile i za koga se vrtjele. Ja se sada obraćam Vijeću jer je to jedina zakonska mogućnost u ovom teatru apsurdna ali nažalost jedino poštivanje Zakona bi nas moglo izvući iz ovog zaista jadnog stanja, kaosa i rasula, znači, zakon, pravilnici i statuti kad baš moral, etika i profesija nisu pretjerano bliski. I sada na kraju, moguća rješenja. Ukratko pa ću još malo elaborirati. Znači, prilagodba novom Zakonu o HRT-u ma kakav on bio, mi ga ne donosimo ovdje, prilagodba eventualno novom načinu financiranja, novi ustroj kuće, reorganizacija, nova sistematizacija radnih mjesta, informatizacija, digitalizacija, pojačana edukacija na svim razinama zaista promišljena četverogodišnja programska strategija javne Radiotelevizije usklađena prema financijskim mogućnostima, suradnja s drugim radiotelevizijama u regiji i Europi, dati priliku sposobnim profesionalnim, korektnim, a ne spretnim oportunistima, uklatko malo zvuči kao fraza, ali ja to zaista mislim, dati profesiji kreativnost i radu, a ne i to veliki ne korupciji i manipulaciji i poltronstvu. I sada to je moje jedno hamletovsko pitanje, da li tu nešto pokušati ili ne. I sada na kraju mogu, vi imate te materijale, ja zbog drugih u ovoj prostoriji ću vam pokušati koliko još imam vremena, a mislim da ima nekoliko tih točaka konkretnih pročitati. Znači, program rada i razvoja za 4-godišnje razdoblje po točkama. Čak sada vidim da su neke točke pomalo se počele primjenjivati u kući. Sad da li je to moj utjecaj ili svi govorimo slično. Znači, zatražiti i dobiti u što kraćem vremenu financijsko izvješće o realnom poslovanju HRT-a. Pokrenuti sastanke na svim razinama od najviše do najniže i po profesijama kroz razgovore i prema novoj reorganizaciji saznati gdje postoji manjak, a gdje višak ljudi. Smanjiti preveliku razliku u koeficijentima zaposlenih. To bi trebala riješiti nova sistematizacija radnih mjesta. Maksimalno smanjiti što se već počelo smanjivati ili sami odlaze, broj savjetnika, pomoćnika, suvišnog rukovodećeg kadra više, srednje, niže razine. Smanjiti sumu od 10 milijuna kuna kojom raspolaže ravnatelj HRT-a. Manje novaca, manje pritisaka od razno-raznih interesnih lobija. Preispitati suradnju s vanjskim produkcijama često upitne vrijednosti. Vidjeti po kojoj cijeni zašto nabavljamo program, opremu, potrošni materijal putem takozvanih javnih natječaja. Zašto se plaća skuplje i koliko? Analizirati rad rukovoditelja i nezadovoljstvo ili zadovoljstvo zaposlenika kroz ankete i sastanke. Pronaći dodatne izvore prihoda kroz izdavanje CD-a, DVD sadržaja i izdavaštvo, mogli bismo za početak izdati neke filmove i serije koje ulaze u školsku lektiru, recimo, Breza, Kiklop, U registraturi, riješiti autorske probleme. Od knjiga za početak probati izdati Leksikon Radija i Televizije. Vjerujem da bi bilo interesa da se to kupi. Iz radijskog programa izdati antologiju i CD radio drame. Ostali programi za koji postoji interes staviti na Internet. To je recimo dosta veliki posao, o tome bi trebalo razmisliti. Napraviti analizu tehnike, stanja opreme u kući,

ubrzati uvođenje novih tehnologija u sve segmente HRT-a, TV-centri su u najnezavidnijem položaju. Uvesti što više tečajeva usavršavanja, informatika, strani jezik, voditelje tečaja uzeti s HRT-a. Razmisliti o pokretanju HRT-ove internet škole za medije, kasnije možda i za javnost. Uspostaviti suradnju sa sličnim televizijama u regiji i Europi. Poboljšati suradnju s našom dijasporom naročito s ljudima iz profesije koji rade iste ili slične poslove. Razmjene i gostovanja, razmjena iskustava. Racionalizirati nepotrebne sitne troškove, potrošni materijal, službeni put i tako dalje. Uvesti ponovno i to zaista za sve nove zaposlenike. Ustanoviti koliko zaposlenika i zašto radi ili ne radi poslove koji ne odgovaraju njihovoj stručnoj spremi, mlađe od 45 godina. Poboljšati komunikacije između zaposlenika, uprave i sindikata. Uprava treba biti dostupna, transparentna, a i korektna. Korupciju, mobing i zloupotrebu položaja zakonski sankcionirati, motivirati kreativnije zaposlenike za osmišljavanje novih emisija umjesto da kupujemo strane licence i to još uz posrednike. Možda bi i mi mogli prodati koju licencu. Proizvoditi što više konkurentnog programa, informativnog, dokumentarnog, zabavnog, dramskog, obrazovnog, sportskog koji možemo prodati ili mijenjati s drugim televizijama.

MILAS: Još minuta.

DEBELJAK: Oformiti redakciju istraživačkog novinarstva, dokumentarni program bi trebao jednu dugoročniju strategiju. Vidjeti zašto se toliko troši u nekakve skupe projekte sportske, formule i tako dalje. Vratiti HRT na popis ustanova koje su dužne davati, to je vrlo bitno, na uvid svoje poslovanje prema Zakonu o pravu na pristup informacijama. Ukinuti takozvanu poslovnu tajnu, javna smo ustanova. Ukinuti zabranu za davanje intervjua zaposlenicima HRT-a drugim medijima. Uvesti varijabilno nagrađivanje za rad. I sada utvrditi prema novoj reorganizaciji i sistematizaciji radnih mjesta i novog Zakona o HRT-u tehnološki višak zaposlenika u pojedinim segmentima pokušati naći najhumanija rješenja. Eventualno prekvalifikacije zapošljavanja na nekim drugim novim poslovima. Ukoliko takvih rješenja nema sporazum i raskid ugovora o radu uz otpremninu. Nažalost prema dosadašnjem načinu rada i proizvodnje višak je uz ovakav način rada i ponašanja očigledan.

MILAS: Isteklo je vrijeme, gospodine Debeljak.

DEBELJAK: Dobro. Neću više.

MILAS: Hvala vam lijepa. Kolegice i kolege, izvolite, pitanja za gospodina Debeljaka. Gospođa Šovagović.

ŠOVAGOVIĆ: Ja bih pitala jer me ova rečenica zaintrigirala kad ste naveli suradnju Zabavnog i Dramskog programa. Zašto se to ne događa stvarno?

DEBELJAK: To bi možda jedino moglo biti u slučaju nekih humorističkih emisija i sitcoma. Ali ne mogu se dogovoriti čiji je to posao. Da li je to posao Dramskog ili Zabavnog. Po meni bi to bio posao i jednih i drugih. I tu treba netko napisati scenarij i to dobar scenarij.

MILAS: Hvala. Ima li još pitanja? Izgleda da je to sve. Gospodine Debeljak, hvala Vam lijepa.

DEBELJAK: Zahvaljujem i vama. Doviđenja.

MILAS: Doviđenja. Gospodin Branimir Farkaš. Dobar dan, gospodine Farkaš. Dobro došli! Pozdravljam Vas u ime Vijeća. Imate 10 minuta kako biste mogli reći ono što je najbitnije u Vašem programu. Uključite mikrofona i izvolite.

BRANIMIR FARKAŠ: Hvala lijepa, gospodine predsjedniče. Ja bih počeo s pozdravom još jednom svim članovima Vijeća i mojim kolegama novinarima koji prate ovaj izbor. Dozvolite da na početku kažem da smatram da sam ja najbolji kandidat za mjesto ravnatelja Hrvatske radiotelevizije po svojem obrazovanju i po svojem radnom i profesionalnom iskustvu. Diplomirao sam novinarstvo na Fakultetu političkih znanosti. Završio sam Diplomatsku akademiju Ministarstva vanjskih poslova i uspješno sam upisao studij filmske tv režije na Akademiji dramskih umjetnosti u Zagrebu koji sam nakon završene 1. godine napustio zbog odlaska po ugovornom mandatu u diplomaciju. Po povratku nisam iz privatnih razloga

nastavio taj studij, ali mislim da je to obrazovanje uz to što sam završio srednju glazbenu školu koje sebi obuhvaća sve one elemente koje radiotelevizija zapravo prati od politike preko kulture, umjetnosti, socijalnih kretanja i tako dalje. Isto tako bi rekao da imam iskustva i na radiju i na televiziji. Radio sam i na nekim drugim radijima, ali počeo sam raditi na Hrvatskom radiju, odnosno tadašnjem Radio Zagrebu. Radio sam tamo 4 godine da bi se onda preselio poslije toga na Televiziju gdje radim od 93., a imao sam i to iskustvo u diplomaciji koje smatram da je isto važno za jedno ovakvo mjesto, a i za jednog medijskog djelatnika i za jedno takvo mjesto kao što je ravnatelj jedne tako važne i utjecajne institucije. Dalje ono što bih želio reći, mislim da Hrvatska radiotelevizija nije ono što je ona dana, da ona može puno više i puno bolje od toga. Nekad je bila vodeća medijska kuća u regiji, i smatram zapravo da je rijedak slučaj da bi trebalo pronaći neki slučaj sličan u kojem je jedna medijska kuća u tako relativno kratkom razdoblju od 10-ak godina izgubila svoju komparativnu prednost u odnosu na druge medijske kuće u zemlji i u okruženju i da s te strane je jasno svima da Hrvatsku radioteleviziju treba na neki način reformirati, usmjeriti u novom smjeru. Što se tiče poslovnog funkcioniranja još je 2000. zaključeno da ima prevelik broj zaposlenika, a s time da bih ja napomenuo da smo mi u to doba emitirali tri programa po 24 sata dnevno plus satelitski program. Mi danas, u grubo, ne emitiramo dvostruko manje sati programa od tada, a naš se broj zaposlenika nije smanjio. Ja smatram da apsolutno treba zaustaviti praksu nepotističkog zapošljavanja na Televiziji, zbrinjavanja po različitim kriterijima od stranačkih, političkih, zavičajnih, pa obiteljskih i drugih i da Hrvatska radiotelevizija kao važna, ugledna i utjecajna institucija si ne smije dozvoliti da se njezina kadrovska baza derivira na taj način što ona kao jedno atraktivno mjesto za zaposlenje bila popunjena s jednom takvom negativnom selekcijom zbrinjavanja ljudi. U smislu organizacije isto smatram da treba napraviti jedan kopernikanski obrat uopće u organizaciji Televizije. Ja ću navesti slučaj mog radnog okruženja u Informativnom programu. Znači, mi osim urednika IP-a imamo zamjenika, nekoliko pomoćnika, onda imamo urednika dnevnog programa, imamo urednika Deska, urednika Vanjske politike, urednika Unutarnje politike i onda imamo urednika Dnevnika i njegovog pomoćnog urednika i tako dalje. Mislim da je to prevelik broj urednika, da je to jedna zastarjela neka naslijeđena socijalistička struktura i smatram da se treba napraviti obrat u tom smislu da se program i u drugim segmentima, ne samo u Informativnom, ovo je samo primjer bio iz Informativnog jer je to moja sredina ali i u drugim segmentima treba zasnovati na bazi autorstva, odnosno da treba odrediti autore pojedinih emisija koje će onda izabrati svoje suradnike. Njihove emisije će biti na redovitoj provjeri po kriterijima i gledanosti i drugim kriterijima društvenog značaja, utjecaja, kvalitete programa koji ne može biti samo utemeljen na gledanosti i onda će njihove emisije se mijenjati, odnosno autorstvo će se mijenjati, dolazit će drugi ljudi ako ne bude nešto dobro, a na taj način se taj čovjek neće više držati funkciju i nakon što s te funkcije ode koja će financijski opterećivati kuću do te mjere i onda će se štedjeti na krivim stvarima poput proizvodnje programa i slično. Znači, ja bih to tako ustrojio da znači pojedini koeficijenti idu vezani uz emisije i da oni nisu zauvijek nego kad ta emisija radi određenih razloga više nije na programu netko drugi je dobije da onda taj čovjek se vrati svom poslu koji je radio prije toga, novinarskom, reporterskom ili nekom drugom i nastavi dalje raditi, predloži u nekom budućem vremenu neku drugu emisiju pa opet bude u poziciji da dođe do povoljnijeg položaja materijalnog. Mislim da bi se na taj način stimulirali između ostalog kreativnost koja je nama potrebna, smatram da treba dati naglasak na kreativnosti, na profesionalnosti, na ambicioznosti, na vjerodostojnosti, i da te stvari danas nisu do te mjere prisutne na Hrvatskoj televiziji. Dalje ja mislim da je izuzetno važno da se Hrvatska radiotelevizija reaktivira svoje programske kapacitete, odnosno da sama počne proizvoditi najveći dio svoga programa, osobito ali ne samo se to odnosi na Dramski i na Dokumentarni program. Smatram da je pogrešno da smo mi u prošlom razdoblju plaćali velike, velike iznose za programe koji su se proizvodili u vanjskim produkcijama s time da su

se oni proizvodili s našim produkcijskim kapacitetima s našim ljudstvom i s našom opremom. Mi smo zapravo plaćali velike iznose za autorstvo i kreativnost u nekim projektima koji nisu to opravdavali jer ne može se tvrditi da je autorstvo jedne sapunice tako nešto vrlo vrijedno što bi se plaćalo milijunskim kunkskim iznosima. Moj prijedlog je što sam iznio ovdje u programu, nastojao sam da on ne bude predug tako da vam bude lakše da ga pročitate je da Hrvatska radiotelevizija raspisuje natječaje za scenarije, za projekte, konkretno za scenarij za serije, scenarij za igrane filmove i da na taj način onda s vlastitim produkcijskim kapacitetima proizvodi scenarije koje je odabrala sama na jednom takvom natječaju. Između ostaloga će to omogućiti i da se spriječe stvari koje su se Hrvatskoj televiziji vratile kroz vanjske produkcije kad nije bilo riješeno pitanje plaćanja poreza za glumce i tako dalje jer bi onda sve to bilo uređeno našim postojećim ugovorima, propisima i svi za koje mislim da su u tom smislu puno kvalitetniji nego od nekih produkcijskih privatnih kuća. Između ostalog sam predložio u ovom hodogramu provedbe da se isto tako napravi javni natječaj za igrani film u vlastitoj produkciji, odnosno za scenarij za igrani film, a onda se jasno može po ugovoru o djelu angažirati tu i redatelje i glumce. Međutim, naši produkcijski kapaciteti jesu takvi s obzirom da mi jesmo najveća koprodukcijska kuća za sve igrane filmove koji se proizvedu u Hrvatskoj da bi mi mogli tu i uštedjeti na neki način, a i da bismo mogli uzeti jednu kreativnu dimenziju da sami odabiremo projekte, a ne samo da po ugovoru s Ministarstvom kulture i s drugim institucijama sufinanciramo nešto što nam odabire netko drugi. Dalje smatram da između ostaloga što se tiče tih natječaja da bi oko proizvodnje u dramskom programu koju treba pojačati ja sam prije nekih pet godina i napisao u jednom dokumentu koje ovo Programsko vijeće raspravljalo o njemu, da mi nismo u ovom zadnjem razdoblju ostavili neku trajnu vrijednost kao kuća Hrvatska radiotelevizija kao što je ranije ostajalo bivše Televizije Zagreb, primjerice dramske serije tipa Gruntovčani, Kuda idu divlje svinje, Velo, Malo misto i slično koje se i danas repriziraju jer su to uspješne serije. Smatram da mi trebamo osim sapunica proizvoditi i nešto takvoga tipa. Štoviše smatram da sapunice trebaju biti jedna poluga koja će donijeti novac da bi se mogli financirati i ozbiljniji projekti u dramskom programu, neke serije koje će ostati kao trajna vrijednost i za, evo recimo, budućega moga ili nečijega drugog Ravnateljstva jer ja mislim da u zadnjih 10 godina ako pogledamo unatrag možda i više, 15 i više, nismo proizveli neki dramski program trajnije vrijednosti koji bi ostao kao svjedočanstvo o našem utjecaju u društvu. Mi, jasno, moramo voditi računa i o njegi nacionalnih povijesnih vrijednosti i u tom smislu sam predložio u mom hodogramu da jedna od tih serija bude povijesna, a u jednoj drugoj fazi, ali da nam osim sapunica trebaju jedna moderna suvremena serija koja će se baviti aktualnim stvarima koja problematiziraju društvo ali ne na jedan površan način nego na jedan malo dublji način. Znači, ja nisam u tom smislu za nekakvu zastarjelu ili staromodnu koncepciju kad govorim o tomu, o kvaliteti u dramskom programu. Dapače, može se stvoriti i nova vrlo suvremena, provokativna čak i skandalozna serija, ali da ona ima nekakav društveni značaj na duljem roku da ostane kao svjedočanstvo o našem dubu i našem vremenu.

MILAS: Gospodine Farkaš, još jedna rečenica. Vrijeme Vam je već izišlo.

BRANIMIR FARKAŠ: Jedna od drugih stvari je da bih otvorio Hrvatsku televiziju svijetu, ne bih štedio na otvaranju dopisništava, ne bih štedio na snimanju dokumentarnih filmova u svijetu, kao što sam naveo u programu. Znači, smatram da bismo mi trebali snimati vlastite dokumentarne filmove iako nam je jeftinije kupovati strane, ali ipak mi nećemo pristupiti Indiji ili nekoj drugoj zemlji na način na koji će to Nijemci ili Englezi nego ćemo pristupiti na svoj način i nama je potrebno da naše društvo na neki način educiramo o tome kako se u svijetu živi i da Hrvatska radiotelevizija bude jedna pokretna snaga koja će reformirati ovo društvo u smislu Zapadne Europe, koji će tu dovesti dobre zapadne europske vrijednosti i tradicije kroz te kvalitetne programe. Ja bih zapravo htio da od Hrvatske radiotelevizije napravim jedan regionalni BBC, da ona proizvodi najkvalitetnije materijale koje će kupovati

druge kuće u okruženju. Sad nisam stigao govoriti o ovim nekim drugim idejama što se tiče festivala. To ćete me pitati. Evo, ja bih zaključio s tom rečenicom da ja kao kandidat sam svjestan da će to biti jedna teška zadaća. Neću zabijati glavu u pijesak i neću zavlačiti ruke u novčanike pretplatnika nego bih nastojao napraviti jedan kvalitetan program koji bi služio kao početak reforme cijeloga društva.

MILAS: Hvala lijepa. Kolegice i kolege, izvolite. Gospodine Grubiša, izvolite.

GRUBIŠA: Evo, kolega Farkaš iz Vaše biografije vidim da imate široko iskustvo i diplomatsko. Vi ste u svom programu naveli da držite da je potrebno da ravnatelj Hrvatske radiotelevizije bude novinar, a ne menadžer. Hoćete li nam to samo ukratko obrazložiti. I drugo, pošto ste, naravno, Vi bili u Indiji duže vrijeme i spomenuli ste Indiju, možete li nam reći kako je to kod njih? Hvala.

BRANIMIR FARKAŠ: Pa da počnem od ovog drugog. Kod njih je to sve jako zamršeno. Oni su jedna specifična zemlja...

GRUBIŠA: Znači, gore nego kod nas.

BRANIMIR FARKAŠ: ...Recimo da je. Imaju puno veći broj. Ali s druge strane njihovo je tržište prije otvoreno za konkurentske medijske kuće tako da oni imaju jedno bogato medijsko tržište na kojemu su veliki svjetski igrači zato što je to tržište izuzetno veliko, ogromno ali što se tiče javne televizije situacija nije toliko dobra. Imam isto problema od prevelikog broja zaposlenih, neefikasnog, neučinkovitosti, nepotističkog zapošljavanja i tako dalje. Što se tiče te moje teze, ja stojim iza toga jer smatram da glavna uloga Hrvatske radiotelevizije nije samo da ona stabilno posluje nego ona ima jednu svoju javnu funkciju i ulogu gdje treba pomoći u uobličavanju javnog mnijenja na jedan veliki način, na neki način i obrazovanja, društva i usmjeravanja toga društva. Znači, ona ima javnu funkciju zbog koje na koncu konca i ima pravo na pretplatu. Prema tome, u tom smislu što je ta pretplata obvezuje da izvršava svoju javnu funkciju onda nije najvažnije samo da ona stabilno posluje iako je to jako važno. Smatram da ravnatelj mora razumjeti funkciju javne televizije. Hvala na pitanju.

MILAS: Hvala. Gospodin Grgić.

GRGIĆ: Pa, evo, ja bih se nastavio na ovo pitanje koje je gospodin Grubiša rekao, postavio također slično pitanje jer niste dali odgovor zašto mislite da bi novinar trebao voditi kuću, a ne menadžer. Naime, ova kuća ima milijardu i pol kuna prihoda. To svi znamo. Ima oko 600 milijuna kuna duga nagomilanog. To je ozbiljan sustav, bez menadžerskih znanja meni je teško zamisliti, meni se iznimno dojmila Vaša prezentacija. Mislim da je riječ o natječaju za urednika Informativnog programa imali biste sigurno moj glas. Ali, hoću Vas pitati, iz ovoga što sam pročitao nisam razumio, koja su Vaša konkretna menadžerska iskustva jer ako se upuštate u vođenje ovakve jedne kuće, mi želimo biti stvarno sigurni da čovjek koji dođe upravljati ovim sustavom da će to znati raditi. Hvala.

BRANIMIR FARKAŠ: Pa ja sam spreman na to. Hvala na pitanju. Ali, u svakom slučaju ja smatram da Hrvatska radiotelevizija kao poduzeće znači nije svrha sama sebi. Ona ima vrlo važnu društvenu ulogu koju nam ona mora ispunjavati. Znači, ona uzima svakom građaninu određenu svotu novaca da bi ispunila tu svoju društvenu ulogu, onda je tu na vagi, da li je ta društvena uloga važnija od samog poslovanja kuće. Ja mislim da ta pretplata koja je omogućuje definitivno i svakom prosječnom menadžeru da kuću vrlo stabilno financijski vodi jer je to izdašan novac. Prema tome, mislim, ako se apstrahiraju sve pogreške koje su rađene koje su dovele do ove situacije da ne treba biti... ili koka da se od Hrvatske radiotelevizije stvori uspješno poduzeće da je to moguće vrlo lako i da sam neke od ideja u tom smislu već i spomenuo i da bi to mogao ravnatelj raditi i uz pomoć jednog savjetnika ako je potrebno tako da bi se mogao i da bi se trebao u smislu ispunjavanja društvene uloge, javne uloge javne televizije u Hrvatskoj ipak biti u stanju razumjeti te odnose i posvetiti se više tome. I još bih samo rekao, ja sam isto tako napomenuo slučaj drugih javnih institucija, tipa kazališnih kuća i slično ili, recimo, bolnica gdje je nezamislivo da ravnatelj kazališne kuće bi bio menadžer iz

gospodarstva, ili ravnatelj bolnice da bi bio menadžer iz gospodarstva jer ipak su to neka specifična znanja koja su vezana uz te institucije...

GRGIĆ: Pa to i je najveći problem Hrvatske...

BRANIMIR FARKAŠ: Ja se ne slažem tu s Vama, ja mislim da tu nije potrebno biti briljantan gospodarstvenik da bi na temelju novaca koje dolaze iz proračuna ili iz nekih parafiskalnih taksi bi se moglo ostvariti pozitivno poslovanje.

MILAS: Hvala lijepa, gospodine Farkaš. Gospodine Bahtijari, izvolite.

BAHTIJARI: Gospodine Farkaš, Vi ste napisali jedan od najboljih programa u ovom natječaju, dakle, program koji je vrlo koncizan, transparentan i ono što je meni u upalo na nekoliko mjesta u oko je slijedeće. Riječ je o informativnom programu, ja ću Vas o tome pitati jer Vi radite u tom programu, po mom mišljenju vrlo kvalitetno. Vi na nekoliko mjesta tvrdite da taj program treba depolitizirati što naravno implicira da je on u ovom trenutku politiziran pa ako je tome tako možete li neke elemente te Vaše posredne tvrdnje navesti i koje bi konkretne korake poduzeli kao ravnatelj u cilju depolitizacije Informativnog programa. To je prvo pitanje. Drugo pitanje se odnosi na Vašu tvrdnju iz Vaše prezentacije, Vi ste u jednom trenutku rekli da ćete otvoriti HTV svijetu. Na koji način? Da li deklarativnim otvaranjem ili nečim što možda podrazumijeva proizvodnju kvalitetnih projekata za koje će se zainteresirati okruženje u širem i užem smislu.

MILAS: Hvala, gospodine Bahtijari. Izvolite.

FARKAŠ: Hvala Vam na komplimentima i na Vašem mišljenju do kojeg vrlo držim. Što se tiče Informativnog programa, ja sam naveo iako o njemu nisam govorio u prvom dijelu prezentacije da bih ga depolitizirao. Da, on mora biti depolitiziran, a ne apolitičan. Jasno je da politički program informativni ne može biti apolitičan. On mora pratiti politička stremljenja. Međutim, on je politiziran na taj način što po mom iskustvu, ja radim u njemu već uz prekide sigurno 15-ak godina, postoji jedna tendencija da se novinari kao takvi vežu uz određene političke strukture da se vežu uz stranke uz osobe i da nastoje po nekada naći balans između ugađanja različitim političkim opcijama kao jedna metoda opstojanja na tom mjestu ili tražiti balans ili opet vezati se uz jednu političku opciju. Ja bih se protiv toga borio na taj način da, kao prvo bih dao novinarima slobodu, mogućnost da tu slobodu ostvare, da bih ih štiti od političkih pritisaka, apsolutno, iako su ti politički pritisci posredno bili prisutni kroz naše razdoblje, a često ih je znalo raditi i osobe s najviših instanci koje su trebale novinare štiti, tako da im na taj način omogućim da kvalitetno rade, da sve preispituju i da imaju, što sam naveo u svom programu, da novinar ima pravo imati svoj vlastiti stav, a balans u tome svemu se treba tražiti na taj način da ako novinar ima određeni stav, onda treba gledati da se u ukupnom programu čuju svi stavovi različiti koje različiti novinari imaju na taj način, ali ono što je vrlo važno isto tako istaknuti je da uz tu slobodu koju bih pružio novinarima u obavljanju novinarskog posla trebaju ipak imati jednu određenu odgovornost i da se ne smije dopustiti kritiziranje bez temelja i jedno zločesto, koje je često puta prisutno, napadanje bez provjerenih informacija ili pretvaranje političke sfere naše u Hrvatskoj u igrokaz što se nama isto tako događa ako gledamo kako se prati Sabor i slično. Ja mislim da to nije dobro nego da treba isto priznati i dati politici da ona ima jedan svoj dignitet jer je to potrebno za ozdravljenje društva. Jer nisu, mi često imamo slučaj da novinari olako kritiziraju, čak se ismijavaju političarima, to je vrlo lako, ali treba se zamisliti i u njihovoj poziciji i ja mislim da treba braniti dostojanstvo svake profesije kao što se brani dostojanstvo novinarske profesije, treba se isto tako imati mjere i braniti dostojanstvo političke profesije jer inače se vodi jednoj općoj degradaciji u društvu, jednom općem negativizmu, a ja bih htio kao ravnatelj da stvorim jedan pozitivizam u društvu da Hrvatska može bolje i da cijelo društvo može biti bolje nego što je sada. Evo, ja se nadam da sam Vam odgovorio na Vaše pitanje. Znači, zaštitio bih novinare u svakom slučaju od pritiska, ali bih isto tražio da budu odgovorni i dao bih im slobodu novinarskog rada. Drugo pitanje što se tiče otvaranja svijetu. Znači, nastojao bih

hrvatskom gledateljstvu u Hrvatskoj dati čim više informacija, relevantnih kvalitetnih informacija o svijetu, o međunarodnoj zajednici. Ja recimo radim u Vanjskoj politici i anticipirao sam radeći svoj posao u puno prilika situaciju koja se sada događa nama da se mi nađemo iznenađeni s krizom na neki način, je li, a ta kriza se mogla predvidjeti i naši ljudi su je mogli bolje shvatiti i bolje predvidjeti da im se malo dalo više informacija prije o tome kako funkcionira svjetski financijski sustav, kako druge zemlje, mi smo imali problema kao novinari Vanjske politike da uđemo u Dnevnik s određenom minutažom jer se previše sve svodilo na hrvatske političke tračeve i na slične druge stvari. Znači, u tom smislu treba otvoriti Hrvatsku svijetu na taj način da im se da više informacija o tome da se poveća mreža dopisnika, ali da ti dopisnici moraju biti kvalitetni i da mogu biti u stanju odgovoriti na različite zahtjeve iz različitih segmenata društva, iz socioloških i kulturnih a ne samo političkih da moraju dati više informacija, samostalne emisije, dokumentarne i tako dalje i da radimo dokumentarne emisije po svijetu, a apsolutno smatram, znači ono što sam govorio o okruženju da treba razvijati tu suradnju i moja ideja je bila institucionalne prirode da recimo Hrvatska radiotelevizija pokrene jedan festival, regionalni festival klasične glazbe gdje bismo mi kao Televizija, kao društvo i kao država pokazali jedno svoje usmjerenje prema nekim kvalitetnijim vrijednostima, a ne ovim koje danas prevladavaju i u tom okruženju da tražimo za sebe poziciju, da evo, budemo mi ti koji ćemo organizirati klasične festivale, koji ćemo dodjeljivati nagrade za klasičnu glazbu i da na taj način usmjeravamo na neki način i interese našeg gledateljstva i cijelog društva prema nekim elitnijim, kvalitetnijim kulturnim sferama od ovih koje danas prevladavaju na ekranu.

MILAS: Hvala. Gospođa Šovagović.

ŠOVAGOVIĆ: Gospodine Farkaš, ja Vas također smatram vrsnim novinarom i pratim Vaš rad godinama ovdje na HTV-u. Zanima me čisto Vaše mišljenje s obzirom na to da ste kao novinar Informativnog programa i meni se to jako sviđa da ste posvetili veliki dio zapravo Dramskom programu, odnosno Programu za kulturu, pa me zanima Vaše mišljenje o tome zašto je Dramski program u ovoj situaciji u kojoj jest i što mislite o tome da dramski program recimo već 6 mjeseci otprilike nama glavnog producenta. Zašto se te stvari događaju i kako biste Vi, znam da je to prekomplikirano i opsežno pitanje, odnosno zahtijeva opsežan odgovor, ali evo, u kratkim crtama.

FARKAŠ: Hvala. Ja zaista mislim da je to nešto na što se treba koncentrirati jer da je to nešto, kao što sam rekao, što ostavlja trajnu vrijednost za nama, za našim mandatima, dramski program, igrani program. Ja nemam konkretna saznanja o tome kako Dramski program funkcionira, to moram reći, ali bih to volio istražiti ako budem u ovoj poziciji i vidjeti zašto je do toga došlo. Ono što smatram je da je on na neki način između ostaloga i žrtva ovog općeg upravljanja kućom, o kojemu sam govorio, prevelikog broja ljudi, nefunkcionalnog ustrojstva koje zapravo oduzima strašno veliki dio financijskog kolača i onda dolazi do ušteda kao što sam ranije rekao tamo gdje ih ne bi smjelo biti, na programu. Znači, mi bismo trebali javnosti koja plaća tu pretplatu za taj novac podastrijeti kao prvo kvalitetan program. Znači, mi ne bismo smjeli štedjeti na programu da bismo omogućili funkcioniranje ovih drugih stvari koje su tu u tom pogledu marginalne ako gledamo čovjeka koji plaća pretplatu jer on želi za tu pretplatu, za taj novac želi program. Njega ne zanima da li je televizija opterećena s 40% prevelikim brojem zaposlenih i tako i kako ona funkcionira u tom smislu. Definitivno bih volio u svom mandatu pokrenuti snimanje igranih i dramskih programa u vlastitoj kući ponovno, što je Hrvatska televizija, odnosno Televizija Zagreb vrlo uspješno radila dugi niz godina i ima za to programskih i kadrovske mogućnosti i da to bude veći broj serija koje se neće svoditi samo na povlađivanje ovom općem najbanalnijem interesu javnosti za sapunicama nego da one budu motor toga da se kroz njih isfinancira, kroz taj marketing isfinanciraju neki trajniji i kvalitetniji programi i suvremeni i moderni i onda ovi tradicionalni

jer je naše gledateljstvo široko orijentirano pa mu takav program moramo i ponuditi. Ja ne znam jesam li uspio odgovoriti na Vaše pitanje.

MILAS: Hvala lijepa.

GRGIĆ: Samo jedno pojašnjenje kratko, da ne ostane na ovome. Kad sam rekao menadžer i kakav menadžer. Postoji ono što zove Master of Public Administration, upravljanje neprofitnim organizacijama je puno složenije od upravljanja profitnim organizacijama ali također zahtijeva menadžersko upravljanje. Znači, ovo kad smo pričali, kad govorimo o ravnatelju bolnice da on bude liječnik, on može biti vrhunski kirurg ali o parama nema pojma. Znači, to jedno s drugim realno nema veze. Mene zanima, Vi ste jako lijepo, artikulirano imate viziju vrlo jasno i kamo treba ovaj brod koji se zove HRT ploviti. No, međutim, zanima me koja su vaša konkretna menadžerska iskustva. Možete li mi samo to reći?

FARKAŠ: Znači, ja sam svoje mišljenje izrekao o tome i to je moje mišljenje. Ja dozvoljavam da postoje različita mišljenja oko toga ali ja stojim iza toga mišljenja i stvarno tako mislim. Isto mislim da bi ravnatelj bolnice trebao biti definitivno liječnik jer on ipak može odrediti prioritete u toj bolnici, da sada ne širimo tu temu. A što se tiče mog menadžerskog iskustva, ono je skromno, ali imam nešto menadžerskog iskustva jer sam predstavnik suvlasnika u zgradi koja ima 327 stanara. To sigurno nešto, ali nije ni tako nešto bezazleno jer 327 stanara, recimo, to je samo 10 puta manje zaposlenika na neki način nego što ih ima Hrvatska radiotelevizija i treba to sve iskoordinirati i na to mjestu je čovjek u kontaktu osim stanarima i suvlasnicima i s različitim drugim poduzećima, institucijama, firmama koje treba koordinirati. Evo, ja radim taj posao, evo, sada dvije godine i mislim da dosta uspješno i da sam tu ostvario neke uštede i da sam uspio na tom poslu ostvariti neke uštede i unaprijediti funkcioniranje svoje zgrade.

MILAS: Ali uistinu kratko...

GRUBIŠA: Da li dijelite moje mišljenje, gospodine Farkaš, da je menadžerima zapravo u javnim i kulturnim ustanovama od posebnog nacionalnog interesa i posebnog profila, jedinstvenog profila kao što je Hrvatska radiotelevizija, ne mislite li, dakle kao i ja, da je mjesto pravnicima, ekonomistima u pravnim odborima, vijećima u kolegijalnim tijelima odlučivanja gdje oni najbolje mogu iskazati svoj profesionalnu kompetentnost, a ne na vodećim mjestima jer im nedostaje upravo ta dimenzija poznavanja samog merituma, materije o kojoj je ovdje riječ ili sadržaja koji se ovdje proizvodi. Hvala.

MILAS: Molim Vas, samo kratko, vrijeme je izašlo. Izvolite.

FARKAŠ: Da. Mislim da ste Vi elokventnije rekli ono što sam ja htio reći. (ŽAMOR)

MILAS: Gospodine Farkaš, hvala Vam lijepa na izlaganju.

FARKAŠ: Hvala svim članovima Vijeća. I, recite, postoji li neka proceduralna prepreka da se program podijeli novinarima.... (UPADICE: Ne! Ne!)

MILAS: Izvolite. Gospodin Gregorić.

FARKAŠ: Doviđenja.

MILAS: Doviđenja. Dobar dan, gospodine Gregorić. Izvolite sjesti. Pozdravljam Vas u ime Programskog vijeća, želim Vam dobrodošlicu. Imate 10 minuta za ono za što mislite da je najbitnije u Vašem programu. Izvolite.

BORIS GREGORIĆ: Pa, evo, ja sam se javio na ovaj natječaj jer smatram da je situacija u kojoj se nalazi Hrvatska radiotelevizija takva da bi trebalo napraviti određene stvari koje bi pratile ono mjesto koje je ona imala kroz sve ove godine, a to je jedna institucija kulturna, prvenstveno govorim kulturna jer je kultura jedino ono što nas je kroz sve ove vjekove od Hrvata ima na ovim područjima postoji zapravo i ta jedna... (zbunio sam se, na ovakav način se nisam naučio...)

MILAS: Samo polako. Izvolite.

BORIS GREGORIĆ: Hoću reći, mislim da ono što je najvažnije za Hrvatsku televiziju je to da se vrati onaj dio koji govori o kulturi koja je osnov jedne javne televizije i iz toga dolaze

sve ostale stvari. Jasna stvar da na drugoj strani imamo i politiku koja neminovno želi imati određenu mogućnost pokazivanja svojih stremljenja onoga što u takvoj situaciji jedna televizija mora, znači objektivno prenositi informacije i tako dalje. Međutim, moje viđenje na koji način sam ja smatrao da Hrvatsku televiziju treba postaviti, treba postaviti zapravo liniju odgovornosti koje, mi se čini da u ovoj današnjoj situaciji ona nije egzaktna. Nema mogućnosti da se kontrolira način na koji se donose odluke jer to sam i rekao u svom programu da tamo gdje ima puno gdje se donose odluke na način da je svatko odgovoran, zapravo nitko nije odgovoran i onda dolazimo do toga da se uvijek ukazuje na nekog drugog koji je donio odluku za koju ja osobno ne mogu biti odgovoran jer imam jedno 7 – 10, ne znam koliko potpisa da bi se nekakva stvar mogla.... Mislim da nije niti način da se na ovaj način kao što se govori u zadnjih, mogu čak reći i godinu dana, ali sigurno zadnjih mjeseci da se govori o jednoj javnoj televiziji koja je zapravo servis javnosti, mislim da je način na koji se danas govori o Hrvatskoj televiziji ona apsolutno, ona sigurno ima puno veći dignitet i svoj status nego o čemu se danas zapravo kad se raspravlja o televiziji pa u krajnjoj liniji pogledajte i ovaj način svih nas koji smo se javili danas na ovaj natječaj za glavnog ravnatelja zapravo je, oči javnosti su upućene i gledaju tko će sada naći nešto i čarobnim štapićem riješiti problem oko javne televizije. Zapravo su stvari puno jednostavnije. Bitno je da se čovjek se želi toga prihvatiti, ja smatram sebe u takvim situacijama, koliko god sam loš govornik, ali sam bio u situacijama da rješavam stvar ne osobno nego po meni osnov je naći dobar tim ljudi. Ljudi koji su odgovorni, moralni, danas tko govori o moralu ljudi misle da je lud. Konkretno neki dan sam gledao Pavunu na Televiziji pa sam pitao neke moje kolege pa su rekli: pa da, je, lud čovjek. Eto, vidite tako se danas kad netko srčano gleda na stvar, danas kad netko želi stvarno nešto učiniti njega se odmah etiketira s nekim etiketama koje mislim da nisu dobre. Ono što smatram da u ovoj televiziji postoji itekako kvalitetnih ljudi. Tu postoji itekako mogućnosti da se ona postavi stvarno na zdrave osnove, da novac koji svaki mjesec dolazi kako od pretplate tako i od marketinga, da se puno kvalitetnije, puno pažljivije upotrebljava i da se, odnosno da se troši tako da nemamo priča oko toga da Hrvatska televizija radi s gubitkom, i tako dalje, i tako dalje. Mislim, danas da ja tu ekspliciram o stvarima koje jednostavno ne želim i ne mogu jer nemam niti uvida, čak ni ono što je dostupno pitanje je, znate i sami kako se bilance mogu raditi ovisno prema kome se želi prikazati određene pokazatelje. Ono što smatram zapravo jedinim i najvažnijom stvari u Hrvatskoj radioteleviziji to je da se postavi ta piramida upravljanja, odnosno da se zna tko je za što odgovoran. Danas jednostavno nismo u mogućnosti da produkcijski bilo koji program napravimo da mi, ja znam dok sam radio na filmu, ja nisam mogao ići u proizvodnju bez da imam čvrsti budžet i isto tako da onog momenta kad vidim neke stvari odlaze van kontrole da se glavnog producenta obavještava i da se kaže da je došlo do nekakvih promjena, do nekakvih većih troškova zbog toga, toga i toga. Mora se znati zbog čega se dolazi do većih troškova. Zbog čega se troši na jedno javljanje 10 suradnika, a moglo bi se obaviti s dvoje, troje i tako dalje, i tako dalje. Mislim to su stvari koje su abeceda nekakvog profesionalnog ponašanja i mislim da je to ono o čemu bi ova kuća zapravo s jednom vrlo preciznom postavljenom platformom mogla početi producirati puno kvalitetnije emisije i zapravo vratiti ono što je ta Televizija bila. Ja sam pisao, malo sam dodirnuo taj školski program, odnosno web stranicu, pogledajte je, Hrvatske radiotelevizije, vjerujem da bi školski program kroz jednu vrlo laganu nekakvu od radionice, danas je s tim linkovima u mogućnosti smo povezati više tih škola, ja vjerujem da bismo dobili takve rezultate da bi se sami začudili. Međutim, treba samo dati ljudima, odnosno mladosti treba dati mogućnost. Ono, svi se čudimo toj djeci s tri godine, četiri godine, on na laptop, on zna igrice, ovo ono, pa normalno da dijete od 15 – 16 godina će napraviti ako mu daš zadatak, ako ga usmjeravaš da će napraviti čuda. Prema tome, to je po meni, evo, malo sam se ovako zbunio, mislim, da je osnov da čovjek koji dolazi na mjesto ravnatelja mora imati jasnu viziju i mora barem u jednom segmentu znati što hoće. Ja sam čovjek koji je bio

cijeli život u toj produkciji. Meni je produkcija jasna. Ja ne moram znati ništa o odašiljačima, odnosno moram osnov nekakav znat. Međutim, ono što je bitno, bitno je da znam izabrati, da znam odabrati pametnog čovjeka i čovjeka stručnog koji će onaj dio koji treba raditi za taj dio da bude stručan. Kad se tako postave stvari onda stvari mogu jednostavno funkcionirati sve drugo su zapravo priče i mislim da bi i ova moja priča tu nekako mogla završiti. Ako smatrate da bih trebao još nešto reći, evo, ja sam na raspolaganju.

MILAS: Hvala lijepa, gospodine Gregoriću. Kolegice i kolege, izvolite. Gospodin Mesarić.

MESARIĆ: U ovom dijelu gdje pričate o vanjskim suradnicima u kojoj mjeri da, a u kojoj mjeri ne i onda ovdje navodite način na koji to radi BBC i način koji bi trebala raditi naša Televizija. Molio bih Vas da malo objasnite što je to, odnosno što imate na umu kad kažete BBC. Kako to radi BBC, naprosto me zanima.

MILAS: Izvolite.

GREGORIĆ: Evo, mogu dati konkretan primjer. Vi znate kako je Televizija Zagreb radila jedne od najkvalitetnijih ili mogu čak reći, najkvalitetnije televizijske serije. To se radilo kao što radi BBC. Naruči se od vanjske produkcije da to napravi, nekad je to Jadran film bio, ta producentska kuća, zapravo su to bili ljudi i ti ljudi i dan danas žive tu. Način na koji se danas, čini mi se radi, radi se na način da mi zapravo ne znamo ljevica što radi desnica. Imamo toliko ljudi da jednostavno ne znamo koga ćemo iskontrolirati jer svatko ukazuje na drugoga i zapravo se onda napravi ovakav jedan kao što je ovaj stol, jedan krug i nema linije odgovornosti. Mora se, kad se radi bilo kakav posao, mora se striktno poštivati način kako se neki posao radi. Hrvatska televizija to jako dobro zna. Ovdje ima puno kvalitetnih ljudi koji su to godinama radili i mislim da su ti ljudi negdje u zapećku jer su došli nekakvi pametni mladi. Nemam ništa protiv mladosti, dapače, na mladosti svijet ostaje. Međutim, postojimo i mi pa ne treba nas odmah baš sve, postoji nekakva struktura, mislim da je jako važno da te mlade ljude možemo usmjeriti. Zato je bitno iskustvo. BBC ima danas urednike ljude koji su i režiseri i producenti koji koriste te mlade ljude. Oni masovno uzimaju vanjske suradnike ne na stalni radni odnos kao što radi televizija. Međutim, naša televizija čini mi se da ima preveliki broj stalnih vanjskih bez koji se ne može, a isto tako je iznjedrila jedan dobar dio tehničkog kadra koji je danas vrlo moćne tehničke, odnosno... studiji i tako dalje koji su danas u situaciji da Televizija od njih koristi budući da nema svojih kapaciteta slobodnih tako da, mislim, da tu treba stvar postaviti na jednu realnu osnovu. Što je bilo, bilo je. OK. Međutim, televizija ne smije biti rasadnik najkvalitetnijih ljudi koji će sutra otići u Novu TV. Oni moraju biti ponosni da rade ovdje. Mislim da ta jedna, opet ću ja malo, ono što se kaže otići u neku, entuzijazam je splasnulo. Nekad je bio ponos da radiš kao što je bio i ponos da radiš za Jadranfilm. Došao si tamo sve ti je bilo omogućeno i u cijeloj državi, tako i Televizija je imala status da se čovjek pokloni. Mislim da se danas dosta taj status poremetio upravo zbog toga što su nekakvi privatni interesi prevladali općem interesu. Ovo je javni servis. Zakon regulira sve. Prema tome, kada bismo se mi držali Zakona pa, mislim, ako sam ja ravnatelj ja se ne bojim budući da, mene Zakon mora štiti i ja ako poštujem Zakon onda za mene nema problema. Kad se postave stvari da se zna na koji način stvari moraju funkcionirati. Mislim da je problem produkcije u Hrvatskoj televiziji znatno na nižem nivou nego što je bio do nedavno upravo zbog toga što su se tako stvari neke poremetile, vrlo je to jednostavno vratiti. Međutim, kao da nekome odgovara da bude status quo, kao da odgovara da to sve bude tako, bolje nemoj ništa dirati. Ne može se. Ne vjerujem u riječ da se nešto ne može. Apsolutno sam uvjeren da se stvar može postaviti i riješiti.

MILAS: Hvala lijepa. Gospodin Bahtijari.

BAHTIJARI: Hvala lijepa. Gospodine Gregoriću, Vi u Vašem programu niste ni na jednom mjestu spomenuli jedan važan segment rada Hrvatske radiotelevizije, a to je Glazbena proizvodnja pa Vas zbog toga želim pitati, kako Vi kao glavni ravnatelj gledate na budućnost

toga važnog dijela Hrvatske radiotelevizije u programskom, kadrovskom i financijskom smislu.

MILAS: Hvala. Izvolite.

GREGORIĆ: Upravo nekako i sam sam glazbenik bio i muzički sam dosta obrazovan i smatram da možemo biti ponosni na našu i glazbenu kulturu i ono sve što oko toga ide. Apsolutno, to je čisto jedan pa čak bih mogao reći i propust, ali s druge strane da bih mogao adekvatno i kvalitetno o bilo čemu govoriti s neakvim pokazateljima, mislim da moram ući dublje u cijelu tu problematiku. Apsolutno smatram da u glazbi itekako imamo što reći i da smo, to sam u jednoj rečenici i govorio kad sam rekao da se uvijek čudimo, mi se uvijek čudimo, mi nikad ne idemo apriori nego aposteriori. Prema tome što se tiče muzičke i proizvodnje i muzičkog programa da on apsolutno daje svoj značaj jer je to upravo ono o čemu sam govorio, a to je i kultura. Kroz to se vidi snaga jedne zemlje i jedna mogućnost koju mi možemo na taj način pokazati i svijetu. To nije sada da ja želim ispraviti, ja zapravo i ne znam na koji način, otvoreno ću reći ne znam na koji način to funkcionira niti sam imao mogućnosti u ovo kratko vrijeme prilike da se upoznam s tim. Međutim, kao čovjek koji sam s muzikom mogu reći odrastao uz oca i uz koncertnu dvoranu od prvoga dana, mislim da je to nešto što ću s izuzetnom radošću i predano se tome posvetiti i pokušati riješiti one probleme koje ću u jednom, vjerujem kratkom roku savladati.

MILAS: Hvala. Gospodine Grubiša.

GRUBIŠA: Evo, gospodine Gregoriću, Vi ste sasvim dovoljno rekli o značaju tog kulturnog poslanja Hrvatske radiotelevizije za što mislim da je vrlo značajno. No, Vi ste ovdje nam podnijeli jedan program za koji ste i sami rekli da se namjerno niste okrenuli tome da nas preplavite s tehničkim detaljima, tabelama i tako dalje, dakle jedan spontano napisani program. Pa, evo, da li biste mogli onda na temelju toga izdvojiti tri najznačajnije mjere koje smatrate da biste Vi mogli poduzeti kao ravnatelj, a koje bi bile u funkciji onoga vašeg poimanja Radiotelevizije kao značajne ustanove od nacionalne kulture i po tome mnogo značajnije nego što mnogi misle da je dovoljno samo funkcionirati s poslovnim plusom.

MILAS: Hvala. Izvolite.

GREGORIĆ: Ja bih, ono što se kaže, poentirao upravo na tome. Kao ravnatelj prvo bih se orijentirao i skenirao cijelu situaciju na Hrvatskoj televiziji, vidio mogućnosti, uvjeren sam da potencijala ima neizmjereno. Mislim da je ono što Hrvatska televizija u najkraćem roku napraviti bez velikih troškova jer koliko vidimo iz medija, novina i tako dalje čitamo da su problemi financijske naravi. Naravno, država je u krizi pa ako je u krizi onda se moramo svi odnositi prema toj krizi, trebamo svi stegnuti kajiš i tako dalje. Vjerujem da jako puno novaca ide dnevno na nekakve stvari koje se mogu s nekakvih par poteza... Mene podsjeća kao što je ova zgrada prilično nefunkcionalna, da ne bih uvrijedio arhitekta, ali mislim da je strašno skupa i da enormno košta i po zimi i po ljeti i kad se grije i kad se hladi i tih ne znam koliko potri, čuvara, i ovoga i onoga, to bi trebao netko napraviti, ja vjerujem da to netko u dva dana može izračunati koliko to košta dnevno, mjesečno i tako dalje, pa onda koliko to košta kad praznikom radi 50 ljudi, ne znam koliko tisuća kvadrata koji se grije, hladi i tako dalje. Ono što smatram prvenstveno prije bilo kakvih ozbiljnih akcija je zapravo ustanoviti stanje trenutno kakvo jest, postaviti upravljanje na način kao što svuda to u nekakvim televizijama i uopće produkcijama postoji. Ja na tome inzistiram. Ja mislim da je to osnov, odgovornost. Prema tome, ja sam rekao radikalne mjere. Za mene je radikalna mjera da čovjek dođe na vrijeme na posao bez... bez onih nekakvih lasera koje će nositi da ga kontroliraju i tako dalje. Gdje će nas to odvesti. Prema tome, smatram da ovdje se može napraviti bez velikih troškova se može uštedjeti znatan novac. Međutim, da bih mogao argumentirano o tome govoriti morao bih imati malo više nekakvih podataka. Prvenstveno na čemu bih kao ravnatelj inzistirao bi inzistirao na profesionalnosti. Znači, da osobe, da ljudi suradnici najbliži moraju biti ljudi koji su prvenstveno moralni i stručni. Ima takvih ljudi. To je po mom mišljenju osnov. Ako hoćete

nešto napraviti prvo treba očistiti pred svojim domom pa onda idi dalje. Ako se stvar ne postavi na način da suradnik zna koja su mu prava i koje su mu obaveze i ako za te propuste ne odgovara kao što isto tako treba biti nagrađen za kvalitetne stvari onda tu imamo to što imamo. Po meni, nekakve velike radikalne, ponavljam, poteze ne bih napravio, ja vjerujem da bi radikalno već bilo samo to što bi linija odgovornosti bila postavljena tako da svatko zna da će zbog nekakvog propusta biti kažnjen, odnosno da zbog toga će imati određenih posljedica. Da se ne smije događati da nam ide u program nešto što nije viđeno, o čemu nije nitko diskutirao, da nas se ucjenjuje, da nas se jednostavno dovodi u situaciju da nismo u stanju iskontrolirati nešto što smo zapravo mogli to napraviti ako smo to od prvoga dana, ne želim, nomina sunt odiosa, ne bih htio govoriti o imenima. Ali ova kuća konačno mora početi iznutra govoriti o imenima i mora se znati tko što radi i tko je za što odgovoran i tko je za što zadužen. Bez toga nema pomaka i tko god smatra da će ovdje doći i ovdje 4 godine sjediti, da će moći se po hodnicima i po trgovima ko miš skrivati, odnosno glumiti posao, taj je osuđen na propast. Ovdje vjerujem da se može vrlo jednostavno, vrlo brzo doći do rezultata. U to sam uvjeren. Ja znam kakvu sam imao situaciju u Jadranfilmu s Kutlom, s Grubišićem sa svim tim i kako sam ja to postavio. Prema tome, postavio sam kao što sam radio na filmu, da znam tko i što svaki dan odgovara. Naravno, prvenstveno posao, rad, ništa drugo.

MILAS: Hvala lijepa. Gospođa Šovagović.

ŠOVAGOVIĆ: Gospodine Gregoriću, znamo Vas kao dugogodišnjeg producenta i filmskog radnika i samo sam Vas htjela pitati jedno kratko pitanje s obzirom na Vaše iskustvo u Jadranfilmu o kojemu ste i sada govorili. Vidite li suradnju Jadranfilma i Hrvatske radiotelevizije jer koliko ja imam saznanja ta suradnja je zbilja u zamrznutim odnosima.

MILAS: Hvala.

GREGORIĆ: Nažalost je takva. Znae što je Jadranfilm? Jadranfilm ste Vi, Jadranfilm su i ovi ljudi, nekako tko god je tu radio na filmu. Jadranfilm su ljudi. Jadranfilm je bila jedna dobro organizirana kuća koja je imala vrlo kvalitetni filmski kadar. Jadranfilm je Branko Lustig s dva oskara. Suradnja između Jadranfilma i Televizije, ja moram reći dok sam ja bio u Jadranfilmu uz sve one pritiske koje sam imao, prvo da sam igrač od ovoga, onoga i tako dalje, vrijeme je osim toga i pokazalo da li sam bio ili nisam bio. Meni je Televizija jako puno pomogla i mi smo imali nekakvu suradnju i vjerujem da je bilo unutar kuće ljudi koji su to htjeli sigurno ne bi Laboratorij vaš, od Hrvatske radiotelevizije ne bi došao u ovo stanje u kojemu on danas je da smo napravili ono što sam ja predlagao. Sigurno bi, to sam isto rekao, to su neke stvari koje su indikativne. telekino, jedna ovako fantastična kuća kao što je još uvijek, kao što je Hrvatska radiotelevizija da nema telekino nego da mi telekiniramo po Ljubljani i po Beču to je nonsens. Ja sam kupio polovno telekino, ne ja nego Jadranfilm, našao sam ga, otišli su dečki gore, educirali se, to telekino i dan danas, evo 10 godina, točno 10 godina sada kako ono radi i još radi. Zato što radi jedan čovjek vrlo kvalitetno, vrlo stručno, pažljivo i kompletan filmski fond o čemu ste vi govorili i o bogatstvu toga Jadranfilma. Pa nije to Jadranfilm, to je kulturna baština koju ja se sjećam dok je bio Mate Kukuljica ja sam ponudio i rekao sam da se taj filmski fond preda Arhivu i mi smo ga napravili i ja sam ga htio pokloniti i onda već tada nisam imao moći i onda sam i otišao, ali taj Jadranfilm, mene ponukalo ovo ovdje upravo zato što, dobro, nije to isto, ali zapravo je sve isto. Znae, možete usporediti atom i svemir jednako kao što možete usporediti svoju familiju s jednom nacijom i tako dalje da sada tu ne filozofiramo. Suradnja između Jadranfilma i Televizije možda bi trebalo vidjeti s tehničke strane taj laboratorij, apsolutno, telekino. Nažalost u Jadranfilmu ja sam bio nedavno par puta, ima tamo onaj laboratorij, on jedino tamo zapravo još funkcionira kako tako. On je bio obnovljen i radi dan danas. Međutim, mislim da je produkcija općenito u Hrvatskoj prilično poljuljana ali bi se isto tako mogla vratiti ukoliko postoji ono što se kaže političke volje bez toga nema. U samom Jadranfilmu u, mislim da taj Jadranfilm odiše jednom osobom i to je ono što je nezgodno. I to je ono što je

negativno. I to je ono što nažalost je krivo postavljeno. Tako da neka velika suradnja ne znam da bi se...

ŠOVAGOVIĆ: Ali bi bila prirodna!

GREGORIĆ: Normalno da bi bila prirodna. Normalno da bi taj laboratorij bi se trebao objediniti. Normalno da bi to telekino trebalo spojiti. Normalno da tu ima jako puno dodirnih točaka. Međutim, onda dolazimo u onaj drugi segment, a to je onaj ljudski, a tu je ono gdje zapravo svuda padamo, to je ono gdje se Televizija momentalno treba iskobeljati i vjerujem da ovdje ima snage da se to riješi. Apsolutno sam uvjeren da se to može riješiti puno jednostavnije, treba biti čovjek samo jednostavan, samo ne treba biti previše „pametan“.

MILAS: Gospodine Gregoriću, vrijeme je izišlo. Hvala Vam lijepa na Vašem izlaganju, na odgovorima. Čut ćemo se.

GREGORIĆ: Važi. Hvala lijepa. Doviđenja.

MILAS: Gospodin Veljko Jančić. Dobar dan! Izvolite sjesti. Gospodine Jančiću, dobar dan! Pozdravljam Vas u ime Vijeća. Vi već znate otprilike kako što funkcionira. Imate 10 minuta za Vaše izlaganje. Izvolite.

JANČIĆ: Znam. Treći puta sam. I žao mi je što sam treći puta, što već nije izabran ravnatelj i zbog toga ću ponoviti rečenicu iz prvog dijela, kad sam prvi put bio gdje sam rekao da je plan koji sam ponudio za 4 godine, a da treba govoriti o prvoj godini jer je situacija takva kava je, a evo prošlo je gotovo 5 mjeseci onda znate kakva je situacija sada, dakle, mislim još gora i još teža. Kad govorim o svom programu koji sam ponudio govorim o tri stvari za koje sam rekao da treba hitno riješiti. Jedna je programska, druga je financijska, a treća je kadrovska. O programskoj, ono što zadnji put nisam stigao i predzadnji put, oko javnih sadržaja o kojima sam govorio nisam dovoljno govorio o sadržajima javnih emisija koje se tako i zovu mada su i one drugi dijelovi programa koji se ne zovu javni isto tako javni i moraju biti javni. Danas bih govorio o programima za nacionalne manjine i načinu na koji se on prezentira. Da li ga je dovoljno? Mislim da nije, ali ne mislim da zbog toga trebamo raditi nove i posebne i dodatne emisije gdje bi u svakoj toj emisiji pisali kad se netko pojavi: pojavila se Zdena, češka nacionalna manjina ili Janez, slovenska nacionalna manjina ili Vaso, srpska nacionalna manjina. Dakle, mislim da nam to ne treba biti interes da radimo potpuno nove i posebne emisije. Ove koje imamo treba popraviti, a u drugim sadržajima, dakle, u drugim dijelovima programa treba raditi tako da ti predstavnici nacionalnih manjina, njihovi dnevni poslovi koje rade, sadržaji koji se događaju, koji nisu samo folklor i skupovi i sastanci budu normalno zastupljeni. Dakle, normalno. Da odemo u Daruvar, da budemo u Daruvaru ne samo kad su dani Daruvarske pive nego svaki dan kad to treba kad se može. Na taj način mislim da treba praviti te javne sadržaje. Druga stvar, emisija o kojoj sam govorio s nekima od vas prisutnih koja se zove Veterani mira. Po meni je ona emisija koja je o braniteljima, za branitelje i s braniteljima, toliko branitelja u ovoj zemlji živi i radi da o njima nikad ne govorimo u drugim emisijama ili vrlo malo. Ne moramo uvijek isticati, je to je branitelj pa sada idemo tamo. Radimo o tome i to je građanin ove zemlje kao i svi drugi s daleko više zasluga za ono što je napravio. Takvih ima još emisija i onda kad nam se dogodi da popunimo ono što je naša dužnost u programu prema Programskom vijeću, prema Saboru da imamo dovoljan broj emisija i onda nam se dogodi da u subotu od 10 ujutro do 6 popodne imamo emisije javnog sadržaja. To ne može nitko, ali nitko, a to vidimo i po gledanosti, odgledati od 10 do 6 popodne pa da onda vidi Ekumenu pa vidi ovo pa vidi ono pa tako sve jedno za drugim. To ne valja i kad bi ekipa koju bih oformio onda bismo probali to promijeniti da to bude drugačije, da to bude dio svakodnevnog programa i da ga se ne morao kao takvog naglašavati, ali da se on osjeti i vidi. O financijama sam zadnji put govorio i oko načina stjecanja dodatnih sredstava i ne bih to ponavljao. Govorio bih nešto o kadrovima i o kadrovskej situaciji ovdje. Prije godinu dana ako ne i više smo mi zaposlili osobu koja je direktorica Kadrovske službe ili kako se to već zove, Ljudski resursi i ne vidim neke velike

promjene osim u svom osobnom slučaju. Zašto ne vidim? Zato jer ne vidim da je napravljen bilo kakav program, kako i na koji način u ovoj kući napraviti optimalizaciju kadrova po broju i po kvaliteti. Toga nema. Ne znam da li se radi. Ono što se radi, odlaskom u mirovinu, već zadnji put sam rekao da nije dobro. Ono što se radi otpuštanjem vanjskih suradnika koji više ne mogu raditi je isto bez plana, programa i sistema. Kad već govorim o tome ne mislim da je to problem samo od sada. Taj problem je daleko prije nastao. Ja neću govoriti o ljudima, ne zato što ne želim o imenima, ali taj problem je nastao puno prije ali ga se prije 10 godina u programu tadašnjeg direktora je bilo naznačeno kako će se on rješavati, nije riješen. U direktoru koji je došao prije toga jednako tako nije riješen. Sada se ne rješava na normalan način. To je jedan od osnovnih zadataka koji se mora napraviti, a da ostane potreban broj ljudi i potreban kvalitet ljudi. Ja sam zadnji put rekao i sada stojim iza toga, ovdje ima ljudi koji rade 10 godina kao vanjski suradnici što je protuzakonito, protiv svih zakona, mi kad netko to radi u nekoj drugoj firmi onda to brzo damo u emisiju i onda napadnemo kako netko može 5 godina raditi na ugovor, a kod nas je to tako. To nisu samo novinari, to su tehničari, to su glazbeni urednici, dakle, to je hrpa ljudi. Kako to promijeniti ja znam, neću moći ostvariti. Oko kadrova i još neke stvari. U ovo razdoblje sada, u ovih 5 mjeseci je primljeno veliki broj ljudi na nova radna mjesta, što po natječaju, što bez natječaja, a da se nije pokušalo pogledati da li u kući postoji takvi ljudi koji mogu obavljati te poslove pa da najprije riješimo taj dio. Ne. Uzimali smo izvana što po natječaju što bez natječaja. Ja znam da se po natječaju može uzeti, ali pogledajmo da li postoje takvi pravnici u ovoj kući? A postoje. Takvi ekonomisti u ovoj kući? Postoje. Rade neke druge manje važne poslove ili ne rade momentalno ništa. I to nismo napravili nego smo na brzinu u mjesec dana primili osam ljudi da ne govorim koliko smo, ako već govorimo o štednji, koliko smo bodova tj. podigli nekim ljudima koji su bili u kući na neka druga mjesta pa kad to financijski izračunamo koliko je to. I na kraju, prije nego s obzirom da je vrlo teško govoriti, a ne ponavljati ono što sam već rekao, još bih samo htio objasniti jednu stvar. Ja zadnji put kad sam rekao da odustajem nisam odustao iz nekog straha zbog ovoga što mi se kasnije i prije toga događalo. Ja sam rekao da odstupam da bi ovom Vijeću omogućio da izabere nekoga drugoga, da Veljko Jančić ne bi bio krivac što se ne izabere ravnatelj. Nije niko izabran. To što sam ja proživio u to vrijeme ispred tada i iza toga ne bih htio nikome od vas da to doživi. Hvala vam.

MILAS: Hvala Vama. Gospodine Bahtijari, izvolite.

BAHTIJARI: Hvala. Gospodine Jančiću, ja imam tri pitanja za Vas, vrlo kratko. U programu pišete odmah na početku da je prioritetni posao i da hitno treba napraviti plan spašavanja Hrvatske radiotelevizije. Dakle, ja ovu Vašu rečenicu, odnosno dvije rečenice pokušavam razumjeti ali ne uspijevam do kraja pa me zanima koje su zapravo po Vašem mišljenju i po Vašoj strategiji tri temeljne točke koje ćete Vi poduzeti, odnosno tri akcije kako bi taj plan spašavanja Hrvatske radiotelevizije se počeo realizirati. To je prvo pitanje. Drugo pitanje. Pretpostavljam da ste kao i većina ljudi, urednika, novinara, odgovornih ljudi na Hrvatskoj radioteleviziji upoznati s osnovnim elementima i s novinama prijedloga ovog novog Zakona o Hrvatskoj radioteleviziji i u tom kontekstu Vas pitam, hoće li Hrvatska radiotelevizija nakon prihvatanja Zakona sa sadašnjim kadrovskim kapacitetima, sa sadašnjom metodologijom rada biti u stanju se preorijentirati na jedan novi način rada i funkcioniranja posebice kada je riječ o izradi ili potpisivanju ugovora o pružanju usluga emitiranja radijskog i televizijskog programa i što u tom kontekstu treba napraviti. Treće pitanje je najkraće, a odnosi se, naime ja sam prije 10-ak dana sasvim slučajno bio sudionikom jedne nemile scene kada sam dolazeći na sjednicu Programskoga vijeća bio svjedokom onemogućavanja Vašeg dolaska u zgradu kada ste vraćeni iz nekih razloga u koje ja kao gost u ovoj kući ne želim ulaziti ali me kao člana Programskog vijeća, a Vas u funkciji kao kandidata za glavnog ravnatelja interesira odgovor na pitanje, jeste li danas imali sličnih problema pri ulasku u zgradu Hrvatske radiotelevizije? Hvala lijepa.

MILAS: Hvala, gospodine Bahtijari. Izvolite.

JANČIĆ: Dakle, odgovor na ono prvo pitanje jer naćeo sam ga na početku pa ću ga sada malo specificirati. Nitko od nas ovdje nije u cijeloj kući a niti u hrvatskoj javnosti neće reći da je situacija na Hrvatskoj radioteleviziji dobra, ne znam da li ima i jedan ćovjek ali da se ona moće popraviti i kako je popraviti, ja znam. Reći ću prvi dio toga. U ovoj kući ne smije postojati ono što postoji sada da je ova Televizija više privatna nego javna, mislim u naćinu rukovoćenja kućom. Da bi se izvuklo iz ove situacije treba prije svega izabrati na ona mjesta koja su najvaćznija u kući, dakle i direktora programa i direktora Radija i direktora Televizije ili ravnatelja kako se to sada zove, prave ljude, koji znaju raditi taj posao, koji su kvalificirani, koji hoće i kojima je cilj da ova Hrvatska radiotelevizija bude odlićna i da dobro radi, a ne neki drugi ciljevi. To će biti teško s obzirom na financijsku situaciju u kojoj jesmo. Kadrovski mislim da ne. Da ima ljudi u ovoj kući koji bi mogli obaviti taj posao, a ako ih nema u kući ima ih van kuće, ali situacija s ovim našim natjećajima pokazuje koliko ljudi kvalitetnih kojih ima u ovoj zemlji ne žele raditi ovaj posao, ne žele ulaziti u ovo osinje gnijezdo. To je odgovor na prvi dio pitanja. Drugi dio pitanja vezano za novi Zakon, da li ćemo moći se prilagoditi? Prije svega taj novi zakon se donosi kako se donosi, mijenjaju se neke osnovne stvari u hodu. Ne znam i ne vjerujem da će biti usvojen do 11. mjeseca bez obzira što smo proljetos ili u rano proljeće i zimus bili uvjeravani da će biti donesen po hitnom postupku do 5. mjeseca. Toliko se stvari u njemu promijenilo od onda kada smo ga prvi put vidjeli do sada da zapravo ja više ne znam o kojem zakonu se govori, ali kakav god zakon bude donesen ako ovdje budu izabrani pravi ljudi onda će se morati ponašati onako kako zakon traći. Ponovo je osnovni problem ne financije nego kadrovi nego ljudi koji to trebaju provesti. Ja sam u prvom izlaganju odgovarao na pitanje gospodina Milasa zašto neki naši interni akti koji su bili o sistematizaciji zašto nisu provedeni kad su već doneseni i došli su do gornje. Rekao sam zato što su se ljudi prepoznali u kockicama i kad su vidjeli da ih nema u kockicama onda su stopirali i zaustavljali. Ne znam da li će to biti mogućnost da se napravi i za zakonom jer zakon je akt koji je jaći od naših internih akata. Dakle, problem će biti ali ne bih htio unaprijed govoriti o onome što će biti kad bude kad ne znam uopće kakav će taj zakon uopće izgledati jer je toliko puta mijenjan. Zašto je mijenjan? Zato što su se i u Ministarstvu kulture i oni koji rade i iz naših redova već toliko puta promijenili ljudi koji onda opet naću sebe pa traće kako bi i zašto. Nema tu neke velike razlike u tome. Odgovor na treće pitanje. To što mi se dogodilo. Danas sam ušao normalno u kuću prvi put nakon 25 dana. Ne znam po kojem zakonu i ne znam po ćijem pisanom napatku ja nisam smio ulaziti u prostor ove televizije dok sam bio zaposlenik pod otkazom. Pitao sam da mi se da napatok. Na početku sam ulazio svaki dan na dozvolu Renata Kunića kao što je bilo dogovoreno. I to je štimalo relativno dobro, osim prvog dana kad je on dobio nalog da me nova urednica moje emisije mora pratiti, stalno pratiti kamo god idem i to je povučeno nakon 10-ak minuta. Nakon desetak dana je Reneto Kunić izgubio tu mogućnost jer su mu rekli da mi nema više pravo pisti dnevno ulaznicu i dakle, ja sam sve te dane normalno boravio ovdje, razgovarao s ljudima, sve, sve normalno kao da sam imao i onu propusnicu koja mi je uzeta prvi dan. Iza toga je Renetu Kuniću oduzeto to pravo i on mi je rekao da je iz Slućbe sigurnosti dobio nalog da moj ulaz moće samo odobravati gospodin Popovac. Kako sam traćio, iza toga morao sam se razdućivati nisam mogao ući bez dozvole gospodina Popovca. Tako je bilo i onaj dan. Nisam mogao, koga god sam pitao, probali su napraviti ulaz na automatski je onaj krićić da se ne moće ući. I to je tako bilo. Kad sam ušao, moram se razdućiti, telefonom, tj. mobitelom nekim karticama i tako dalje i kad sam to pokušao napraviti jućer, prekjućer nisam mogao ući. Jućer mi je napravio ulaz gospodin Kolarević koji je šef sigurnosti ovdje i kao i onaj dan kad sam s gospodinom Bahtijarijem ušao, došao je slućbenik sigurnosti, za koje moram reći da su vrlo korektni, vrlo, vrlo korektni, svi na porti, je rekao da mora ići sa mnom i pratio me cijelim putem. Nakon razgovora s gospodinom Kolarevićem koji nije bio ugodan i koji je počeo

njegovom rečenicom da ja radim u ovoj kući talačku krizu, ja sam se šokirao nisam to mogao sebi prevesti nakon povišenih tonova koje je on opravdavao svojim temperamentom. Ja sam rekao da ja ne mogu za pola sata sve to razdužiti, da što ja mogu uraditi za pola sata to ja mogu odrediti a ne netko drugi i da mobitel koji moram vratiti ću vratiti ali neću vratiti unutra podatke koje imam, brojeve i da to moram u službi za telekomunikacije na što mi je rekao, zašto to već nisam napravio? Ja sam rekao nisam mogao, jučer nisam mogao ući. Danas sam ušao. I rekao sam da neću dalje ići po kući ako me bude službenik sigurnosti pratio. Na što je on izišao i rekao čovjeku pred mojim ušima više ne morate pratiti gospodina Jančića. Što znači da je do tada morao. Evo, to je to. Još moram nešto reći. Ja nisam u ovoj kući u sukobu s gospodinom Popovcom, ono što je pisalo u novinama. Ne. Nisam. U sukobu su dvije koncepcije vođenja ove kuće. To nije privatni sukob mene i gospodina Popovca i ljudi oko njega. Da nisam ja, bio bi netko drugi. Da nisam ja dobio otkaz, dobio bi netko drugi. Dakle, iako to govorim ljudima koji sjede iza mene, a i vama, nema privatnog sukoba. Zašto ga nema? To sam rekao i gospodinu Stipiću kojega ovdje nema. Kad sam u zadnjem danu svoga posla u petak prije Uskrsa trebao ići s ekipom u Mariju Bistricu kad je Nevena Rendeli vodila emisiju vjerskog turizma, imam ovdje kod sebe, svi možete poslije vidjeti, putni nalog na 85 kuna koji je potpisan od sve četiri osobe koje su trebale potpisati: Renato Kunić i tri producenta da bi mi u pola 12, u 12 smo trebali ići, rečeno da ja ne mogu ići na taj put. Kad sam pitao zašto? Onda mi je producent rekao zbog uštede. Da ne kažem što sam rekao, kakva je ušteda 85 kuna. Otišao sam kod gospodina Stipića i na tom nalogu njegovim je pisano da on me prekrizio s puta, 7 ljudi je trebalo ići na put. Sam ja rekao, gospodine Stipiću, ja na tom putu radim, ja moram obaviti dogovor u 2 sata s ljudima koji će biti uživo. Ja sam urednik tog dijela. I za 30 sekundi je to prekrizio i ponovo. Zašto i kako je to došlo do njega gdje nije potpisnik i tko mu je doneo, kad smo probali ustanoviti onda sam ustanovio da lažu i jedan i drugi. I to sam im rekao u oči. I rekao sam gospodinu Stipiću, nismo u sukobu nas dvojica. Najblaže rečeno, Vi ne znate raditi posao koji radite, ja znam. Jer da znate ne bi svoju odluku od prije pola sata za 30 sekundi promijenili....

MILAS: Gospodine Jančiću....

JANČIĆ: Hvala vam...

MILAS: Nemojte me dovoditi u neugodnu situaciju. Spominjete imena, ja nemam ništa protiv da odgovorite na pitanje...

JANČIĆ: Ja ću spomenuti još neka imena.

MILAS: ...ali nemojte ovako...

JANČIĆ: Hoću!

MILAS: Govoriti tko laže, tko ne laže, nije ovo sud....

JANČIĆ: Ne. Ja sam njih ostavio. Ja nisam rekao da lažu. Ja sam njima rekao da se dogovore tko laže. Nisam rekao tko laže. Oprostite! Ja sam rekao da se oni dogovore tko od njih dvoje laže. O tome, tko koga dovodi u neugodnu situaciju imam dosta reći...

MILAS: Ali negdje drugdje!

JANČIĆ: ...ali imam i vremena. Ja sam doveden u neugodnu situaciju i sada kad je objavljeno da me Hrvatska radiotelevizija predala u postupak policiji da tako kažem bez ijednog papira, bez i jednog ispitivanja. Zadnji put oko 920 kuna isto tako. Zašto? Pitam vas kao vijećnike, to nije pitanje za Vijeće, ali da znate. Zašto nikada na Ravnateljstvu nije raspravljano o mom otkazu? Zašto je odbijeno zadnji put na Ravnateljstvu da se o tome razgovara? Zašto nije pročitano na Ravnateljstvu priziv advokata na ovu odluku? Zašto? Ja samo to pitam. Evo. To pitali ste me na odgovor. Imao sam problema i imam i dalje problema. Danas toga problema nije bilo. Kad sam jučer pitao da li ću danas normalno moći ući onda je gospodin Kolarević rekao, ako treba pratit ćemo Vas i danas, nije znao da mislim na ovo i ne krivim ga. On radi isto tako kao što mu drugi kažu, ali pismenog dokaza nema. I još da kažem jednu stvar pa onda ako ima tko pitati neka pita ako nema idem. Dakle, ovdje je, nema

prisutnog gospodina Popovca, zadnji put mahao s papirom i izjava u medijima da je protiv mene pokrenut postupak u 11. mjesecu prošle godine. Ja imam ovdje papire i to svi znaju da u 11. mjesecu prošle godine i u 1. mjesecu kad je gospodin Popovac potpisao drugi papir je pokrenut postupak revizije, interne kontrole za emisiju koja se zove Hrvatska uživo. Nigdje nema mojega imena i prezimena. Ni jedanput ni drugi put. Moje ime i prezime se pojavljuje tek 3 dana nakon što sam se natjecao prvi put za ravnatelja. Oko toga je li ima ili nema revanšizma. Ja znam da ovo nije mjesto na kojemu se o tome govorim ali sam morao da svi znate za one koji ne znaju. I još nešto ću reći. Htio bih znati, ne moram danas način na koji se izabrao v. d. ravnatelj, da li članovi Vijeća znaju da je v. d. ravnatelj zadnji put kad ste ga izabrali biran tjedan dana ranije na sastanku. Ja to znam! I reći ću...

MILAS: Znamo. Rekla nam je Nada Prkačin. Evo, hvala Vam na tim saznanjima. Mislim, pričate sve ono što ne trebate, što nije Vaš program. Došli ste ovdje radi programa. Odgovorili ste na pitanje. Nemojte me dovoditi u neugodnu situaciju. Ja Vas poštujem ali poštujte i Vi ovo Vijeće i današnji dnevni red, lijepo Vas molim.

GRUBIŠA: Ja tražim da postavim pitanje! (ŽAMOR)

MILAS: Izvolite.

JANČIĆ: Ja sam htio odgovoriti na pitanje... (UPADICE: Ja tražim da postavim pitanje!) (ŽAMOR)

MESARIĆ: Ljudi, nemojmo! Predsjednik je samo pripomenuo, a pitanja ide normalno dalje. Što galamiti kao da netko zabranjuje pitanja. Ma do sutra ako treba! (ŽAMOR)

MILAS: Izvolite, gospodine Grubiša.

GRUBIŠA: Dozvolite da i ja malo kokodačem onda, da bih ja mogao meritorno odlučivati o Vama ja moram imati sve podatke na raspolaganju. Prema tome mene zanima jeste li Vi doista pronevjerili tih 920 kuna o Vašim dnevnicama i što ste Vi još to pronevjerili? I tražim da se očitujete o tome jasno.

MILAS: Izvolite. Mikrofon uključite, gospodine Jančiću.

ŠOVAGOVIĆ: Mogu li ja postaviti pitanje pa da onda odgovorite i na to pitanje. Ja jako pažljivo slušam i na žalost nisam upućena u sve detalje oko ovog slučaja koji se dogodio pa me zanima koji je sad Vaš momentalno status na Televiziji, zašto ne možete ući na Televiziju, to mi nije jasno.

JANČIĆ: Dobro. Ja bih onda prije na ovo drugo pitanje kako se vežemo. Ja sam sada građanin ove zemlje kao i svi drugi. Nisam zaposlenik Televizije i ne znam zašto ne mogu ulaziti na Televiziju kad me pozove netko u emisiju ili kad me netko pozove za gosta ili kad me netko privatno pozove od ljudi s kojima sam radio da se s njima nešto dogovorim ili kad moram nešto kao što se ovaj posao onaj tko zna kako se radi ovaj posao ne radi se od danas do sutra kad moram kao što ću drugi tjedan morati razgovarati s ekipom koja radi 25. emisiju iz Slavonske Požege koju sam ja pripremao, ja ne mogu ući u kuću bez dozvole gospodina Popovca. Ne znam zašto! Dakle, ja nisam više zaposlenik Televizije, ja sam dobio otkaz, uzio sam knjižicu i moram razdužiti telefon, karticu, zdravstvenu iskaznicu koju nisam razdužio, a hoću. Dakle, ja sam pod otkazom. Ne. Dobio sam otkaz. Nemam prihode. Nemam plaću. Zašto sam dobio otkaz? Tri su stvari zašto sam dobio otkaz navedene u onome. Jedna su ugovori koje smo potpisali tek nakon što su emitirane reportaže Petre Batinić i Nižetićke. Ovdje u ovoj sobi (ja znam za vrijeme, i dobro znam za vrijeme) ovdje u ovoj sobi i sad vam tvrdim da postoji 20 hiljada takvih ugovora od kojih je recimo 14 potpisano jučer u redakciji u kojoj ja radim za stvari koje su za reportaže koje su emitirane u 1. mjesecu. Dakle, to je normalna stvar u ovoj kući da se iz emitira pa da se nakon toga... ja sam za to optužen. Druga stvar, optužen sam da nisam pazio koliko je otišlo novaca na onih 27 nepostojećih ljudi koji su živi ali nisu nikada ništa radili. Ja sam dobio ta imena, nazvali smo ljude i ljudi su rekli kako su dobili novce. Nisu nikada bili na televiziji, nikog ne znaju, primili su novce, referent Fine je to dalje distribuirao. Kako sam ja mogao vidjeti kad interna kontrola koja ima sve

papire navodi u papirima da ovako, sljedeće, to sam vidio, to možete i vi vidjeti kad bi dobili, ali nećete dobiti. Navodi interna kontrola, revizija, nema nikakvih ugovora potpisanih s tim ljudima, nema naloga za isplatu i treća stavka, novac je isplaćen. Kako Jančić prozirno može vidjeti da je novac isplaćen. Kako Jančić koji ne može ništa potpisati to može vidjeti. I apropos potpisivanja. Ja ovdje imam, donesao sam tko bude htio može poslije vidjeti, za ono za što se mene optužuje da sam isplatio Petri Batinić i Nižetički da sam odobrio isplatu, potpisao je gospodin Popovac tada glavni producent. Zašto sada o tome nitko ne pita ništa, kad sam ja taj papir našao. Dakle, mene se optužuje da sam ja koji nemam pravo potpisa i nemam ni jednog potpisa, e sada na dnevnicu gdje imam svoj krimen, na onih 920 kuna. Imam. Dakle, ono što se radi u ovoj kući i što sam ja radio protupropisno, uzme mi se od plaće, sasvim normalno. I to je trebalo tako napraviti. Obračunao sam da sam otišao na put u 8 sati, a otišao sam u pola 11, ili 10 ili sam se vratio ranije i to je tih 920 kuna. Ja sada ovdje imam...

MILAS: Izišlo je vrijeme.

JANČIĆ: ...jedan nalog za ovo što me se sada optužuje za 15 hiljada kuna, što nisam vidio i što me nije nitko ispitivao, ali znam za nalog jer radim s ljudima koji su živi ljudi i koji me znaju 20 – 30 godina i dobio sam taj nalog. Na tom nalogu je 5 dana puta: Korčula – Pelješac – Blato – Korenica – Bjelopolje, tri emisije emitirane uživo, snimljeni prilozi. Nisam bio sam na putu. Dakle, bilo je 8 ljudi i nitko od tih 8 ljudi nije pitan je li Jančić bio s vama na putu. Nitko nije pitao. Nisam ni ja pitan. Ali to je hiljadu i 900 kuna s troškovima broda koji sam platio, trajekta i tako dalje, s datumima. I to se broji u onih 15 hiljada. Za ono drugo ne znam. Možda i tamo ima ovih po 85 kuna ili 100 kuna kad sam otišao ranije ili vratio se ranije. Možda ima. Ali ima i ovakvih veliki koji mi se namjerno stave da sam ja ukrao novce. Nisam ništa ukrao. Nisam htio prevariti.

MILAS: Hvala lijepa. Izišlo je vrijeme. Zahvaljujem na Vašem izlaganju i odgovorima. Izišlo je zaista vrijeme. (ŽAMOR) Pa možete principijelno pitati ga vani... (ŽAMOR)

GRUBIŠA: Ne. Neću ga više pitati. Neka on izađe.

MILAS: To je nešto drugo. Dapače. To možemo uvijek. (ŽAMOR) Gospodine Jančiću, hvala lijepa.

JANČIĆ: Dovidjenja.

MILAS: Recite, profesore.

GRUBIŠA: Smijem li?

MILAS: Pa tko vam brani!

GRUBIŠA: Pa, gledajte! Ja sam malo uplašen. Kad god ja nastupam na Trećem programu Hrvatskoga radija onda ugovor o tome dobivam nakon pa prema tome ja se plašim hoću li ja sada dobiti otkaz na HRT-u? (ŽAMOR) Ili će dobiti otkaz onaj tko je meni...

GRGIĆ: Vi imate ugovor s HRT-om, gospodine Grubiša?

MILAS: Gledajte! Ovo je previše sarkastično i osobno... Prekidam ovo. Prekidam ovo...

GRGIĆ: Vi imate ugovor s HRT-om?

MILAS: Gospodine Grgiću i gospodine Grubiša, prekidam vaš razgovor. Mi smo ovdje zbog kandidata. Izvolite, pozvati gospodina Ježića.

GRGIĆ: Vi imate ugovor s HRT-om?

GRUBIŠA: Imam ugovor o suradnji.

GRGIĆ: O suradnji!

GRUBIŠA: Da.

GRGIĆ: Možemo li onda znati iznos tog ugovora? Dajte jeste li vi normalni? Vi niste normalni. Ne. Ovo graniči s pameću...

MILAS: Ja Vas molim, suzdržite se. Na hodniku razgovarajte! (ISKLJUČEN MIKROFON – NE SNIMA SE) Gospodine Ježiću, dobar dan! Lijepo Vas pozdravljam u ime Programskog vijeća. Izvolite sjesti! Dobar dan još jednom. Evo, ja molim kolegice i kolege ukoliko žele

mogu poslušati malo i gospodina Ježića. Imate 10 minuta reći za ono što mislite da je najbitnije u Vašem programu. Izvolite. Možete uključiti mikrofon. Gospođu Šaško, možete li samo objasniti gospodinu Ježiću. Izvolite, gospodine Ježiću.

JEŽIĆ: Evo, ja bih htio iskoristiti ovu priliku ne da ponavljam tvrdnje i teze iz mog programa koje sam priložio molbi već da nešto kažem o tome što mislim da novog ravnatelja čeka i kako bi se on trebao postaviti u ovoj vrlo složenoj situaciji naravno na osnovi dostupnih informacija s kojima raspolazem, naravno isto u želji da ne ponavljam ono što sam već govorio. Činjenica je da smo mi koji smo se javili na ovaj natječaj na neki način u zaostatku s nekim bitnim saznanjima o aktualnom stanju u kojem se kuća nalazi od financijskih do programskih i kadrovskih problema. Teško je od nas očekivati da dajemo neke ozbiljne i dalekosežne prijedloge, a da nam prije toga nisu bili podastrti statistički neki podatci o poslovanju i tako dalje što očito još uvijek spada u poslovne tajne kuće pa vjerojatno zbog toga to nama nije niti bilo dostupno. Iako bi takav jedan način mogao nekoga navesti da posumnja u objektivnost ocjenjivanja s druge strane možda je ta naivnost pristupa, nazovimo je tako i programa koje nudimo izvjesna svježina koju ne bi trebalo zanemariti, a sam izbor, način da ste htjeli ili ne pa razmisli i o nečemu ili nekome drugome od dogovorenoga. S obzirom na složenost situacije u kući kao i one izvan nje pokazalo se po ne znam koji put ili da je pozicija ravnatelja HRT-a vrlo nezahvalna i to ne samo zato što je istovremeno vrlo teška i vrlo važna već i zato što oni koji imaju moć u rukama misle da o televiziji sve znaju u čemu griješe što se već više puta pokazalo, a pokazuje se i danas. Naime, mislim, ne bi trebalo o tome govoriti, ja bih htio reći da uloga ravnatelja zbog čega je teška, to se zna jer on na neki način predstavlja kuću prema vani kao monolitnu ustanovu koja je zamišljena kao javna ustanova i koja štiti javni interes pa je tako izabrana i njena uprava. Istovremeno on mora držati u rukama sve konce programa i svih djelatnosti kako bi navedeni imidž uspio u svakom trenutku iskazati. Njegova je pozicija važna i teška i zbog toga jer on mora po mom mišljenju pokazati u kojem je smislu ova ustanova bitna i kao oslonac u razvoju demokratskog društva u nas. Prema tome, bez obzira na ovo što sam sada rekao ja mislim da je iluzorno govoriti da je neovisnost od politike apsolutno već prisutna danas na Televiziji bez obzira da li se ona manifestira kroz interese pojedinih grupacija ili izravno što je osobni kamen spoticanja u vođenju javne televizije. Naime, sve se češće dešava da pojedine grupacije ne biraju sredstva da zasite svoje apetite pri čemu se redovno dovode u pitanje interesi ustanove i prije svega funkcije koju ona treba obavljati. To se pokazalo dosadašnjom erozijom ugleda kuće njenih istaknutih ljudi, a ponajviše programskih zadataka čime je ova kuća od presudne nacionalne važnosti kako to bi trebali i svi prihvatiti dovedena u situaciju da se o njoj raspreda i o njenim osobnim vrijednostima na stranicama petparačkih novinama, nažalost, moram ih tako nazvati iz pera zlonamjernih i neupućenih. Mislim da će prije svega ravnatelj morati obuzdati ovu hajku na HRT čiji ciljevi nisu očito dobronamjerni već izrazito senzacionalistički destruktivni, vođeni u ovo doba recesije prijekim okom zbog izvještaja financijske sigurnosti koja bi HRT-u morala omogućiti normalan rad za razliku od drugih koji to moraju na tržištu stjecati sredstava i tako dalje. Uporno zaziranje pada gledanosti HRT-ovih najznačajnijih emisija i uspoređivanju s konkurencijom treba prekinuti i podsjetiti da konkurentske televizije nikad nisu ispunile preuzete obaveze iz potpisanih ugovora. Ja to slučajno znam jer sam bio prisutan što su sve obećali a što je od toga ostalo danas, je li, te da je njihov program, moram reći, ponekad sramotan i ispod svake razine. Istovremeno, ravnatelj će morati utvrditi temeljna ponašanja na HRT-u što se u prvom redu odnosi na program koji mora striktno slijediti pravila zadana u programu rada javne televizije, koji isključuje svaku komercijalizaciju, samodopadljivost i natjecanje u lovu na gledatelje s komercijalnim televizijama. Marketing kojeg se HRT neće vjerojatno nikada i ne može odreći pratit će ovakav program i to ne zato što će biti dopadljiv jer je bilo riječi o tome kako pratiti ozbiljan program s marketingom već zato što će biti kvalitetan, dakle, govorimo o programu koji će biti kvalitetan i onda će taj

marketing pratiti taj program i oglašivaču osigurati trajno prisustvo na ekranima HRT-a za razliku od mnogih komercijalnih projekata na primjer koji se pojave ali se isto tako brzo ugase i zaborave. Prema tome ni tom oglašivaču marketinškom neće biti od nekog posebnog interesa. Ova stabilizacija prema vani po mom mišljenju je neophodna radi unutrašnje stabilizacije većeg samopouzdanja i sigurnosti kad su u pitanju bitna programska opredjeljenja koja se odnose na politiku, gospodarstvo, obrazovanje, pravosuđe, znanost i kulturu koja trebaju biti tretirana krajnje ozbiljno i u punoj svojoj cjelini, na HRT-u naravno. Nedopustivo je da šefovi drže, na primjer jedan primjer koji sam nedavno ili vlade daju intervjue ili se obraćaju u važnim trenutcima prije u nekim drugim medijima nego na HRT-u pri čemu mislim da se s njima treba razgovarati ravnatelj, u najmanju ruku glavni urednici. Mislim, želim da se taj jedan dignitet i nekakvo dostojanstvo se barem meni čini da je tako i na nekim drugim ozbiljnim televizijama. Novi ravnatelj će bez sumnje imati odgovornost da se okruži novim ljudima koji će stati iza njegovih načela i provoditi u svom radu što se u prvom redu odnosi na financije naravno čija će stabilizacija biti jedna od temeljnih zadataka nove uprave. On će trebati jasno povući crtu između onoga kako se do sada radilo i jasno transparentno objaviti podatke iza kojih on ne stoji već prethodne uprave kao i one iza kojih namjerava stati i raditi u buduću. Naravno da njegova vizija mora biti dovoljno široka, a kako se ne bi zadržala samo na sređivanju unutar kuće što neće biti ni malo lako već i šire unutar nacionalnih gospodarskih kretanja. U tom smislu on će se trebati izboriti za poziciju HRT-a kao i dalje najjače nezavisne medijske kuće koja će sredstva koristiti transparentno i u skladu sa zakonima te pronalaziti moduse i načine racionalizacije unutar kuće te ujedinjavanje sredstava i kadrova u zajedničkim akcijama najznačajnijih kulturnih i znanstvenih institucija u zemlji. Dakle, osim ovih manje ili više predvidivih poteza novi će ravnatelj imati pred sobom, kako se nadamo obaviti vrlo nezahvalan posao, usmjeriti HRT u konsenzusom prihvaćenoj podršci pristupanja Hrvatske EU za što će trebati razviti posebne programe jer će utjecaj HRT-a na opredjeljenje građana biti sasvim sigurno presudno. Tu će njegovo upoznavanje međunarodnih odnosa i rad na europskim projektima biti vrlo važno. Navodeći tako njihove moguće zadatke vraćam se onoj tvrdnji o složenosti njegove pozicije i posla koji ga čeka ako želi uspješno obavljati i to jest da će morati iskazati ne samo sposobnost upravljanja već i veliko iskustvo i znanje u radu ustanove na čijemu se čelu nalazi. Iako mnogi misle da je posao ravnatelja isključivo takozvano administriranje prema svemu ovome što sam već dosad naveo očito je da ravnatelj HRT-a ne može biti isključivo administrativac ili kako to bolje zvuči menadžer jer je HRT po mnogo čemu specifična ustanova što pokazuje i čitav ustroj praćenja njenog rada koji je reguliran posebnim zakonom. Već sama činjenica da ravnatelj predlaže Vijeću svoje suradnike ukazuje da i Zakon uvažava njega kao osobu od koje se treba odmatati klupko svih poteza i usmjerenja kuće. Ta odgovornost, međutim, trebala bi biti proporcionalna snazi njegovih opredjeljenja koja bi trebala biti konačna u nastojanju da ne dođe do unutarnjih otezanja oko hitnih odluka, odnosile se one na kadrove ili programska rješenja prigovori na demokratičnost takvih razmišljanja padaju ako se zna o tome, a o tome govori iskustvo da su se ovdje odluke donose iz sekunde u sekundu i isto tako brzo moraju mijenjati. Prema tome, da bi ravnatelj mogao donositi pravilne i pravovremene odluke njegov status mora biti čvrst i jasan što bi mu i zakon trebao omogućiti. To se posebno odnosi na prilično poljuljani...

MILAS: Još minutu imate.

JEŽIĆ: ...u kojem treba donijeti neke bitne mjere koje se odnose na unutrašnje ustrojstvo, marketing i program. Sustav odgovornosti treba biti hijerarhijski kako bi se odagnalo tko je zašto odgovoran, tko snosi posljedice, što i koga treba mijenjati. Kriteriji rada, ponašanje, izvedbe trebaju biti visoki kako bi se zadržao profesionalni renome kuće čime bi se onda i dalo značenje brandu HRT-a kao posebno kvalitetnom proizvodu.

MILAS: Hvala lijepa. Kolegice i kolege, ima li netko pitanje? Gospodine Ježiću, hvala lijepa na izlaganju. To je sve za sada. Čut ćemo se. Gospodin Kalinić i onda ćemo pauzu.

JEŽIĆ: Hvala. Doviđenja.

MILAS: Živjeli. Doviđenja. Dobar dan, gospodine Kaliniću. Izvolite sjesti. Lijepo Vas pozdravljam. Znaete sve. Izvolite.

KALINIĆ: Dobar dan, poštovane vijećnice i vijećnici. Ništa, evo nas još jedanput! Sad smo već ono standardno. Svako malo se nađemo. Zašto se ja javljam i zašto šaljem uvijek isti program? Pa prije svega zato što sam uvjeren da... (NERAZUMLJIVA UPADICA) Pa, dobro. Ne mijenjam ga previše. Ja sam, naime, potpuno uvjeren da je ovo u stvari jedini način ovo što ja vama predlažem da je jedini način da se kuća, odnosno da se HRT digne na noge, odnosno da počne poslovati, odnosno da bude u službi javnosti. Isto tako javljam se konstantno jer sam uvjeren da imam baš taj program koji je potreban za HRT. HRT moramo, uvijek govorim to i to ću ponavljati i to se prožima kroz program, a to je taj javni interes. Zašto? Zato što u čitavom funkcioniranju HRT-a, da li govorili o programskom dijelu ili govorili o upravljačkom dijelu možemo na dva načina raditi ili javnim interesom ili privatnim interesom. Što to znači? To znači da upravo ono što imamo trenutno, a to je razno-razni oblici privatnog interesa, oni u stvari su u potpunoj suprotnosti od javnog interesa. Oni urušavaju i ruše HRT. Svi ovi pokazatelji kao što su recimo financijski negativni pokazatelji, sve lošija kvaliteta programa koju vidimo u razno-raznim natjecanjima. Mislim, čovjeku građaninu koji plaća za funkcioniranje javnog servisa mora se zapitati kad vidi, ne znam, nekakva Nova TV Dnevnik i slično oni stižu HTV. Zašto? Znači, gubi se kvaliteta programa. Kvaliteta samog novinarskog rada se gubi. To su sve one stvari koje sam nabrojao u programu i oni nedostaci koji dovode do toga. Znači, i loše financijsko poslovanje, odabir ljudi nije po kriterijima kojima bi trebao biti. Automatski dobivamo sve lošiji program. Dapače, rekao bih da je taj način, odnosno ovo što imamo je posljedica strukturnog problema koji traje godinama. Znači, ne može se reći ni za ovu pravu ni prethodnu, jednostavno ovdje je način rad takav. To je ukorijenjeno i to se radikalno treba promijeniti. Znači, moj program ide s tih osnova. Možda ću biti malo pregrub ali takav način rada je proizišao iz toga da se u stvari stječe dojam da je jedina briga u stvari što napraviti s 20 milijuna eura svaki mjesec od pretplate? Kako ih učiniti nevidljivima, da ne kažem nekakve grublje riječi. Tada se dolazi do svih ovih problema koje imamo. I rekao bih da su u stvari ljudi koji su s HRT-a su djeca tog sustava. Oni su ga izgradili i ja smatram, ono što do sada nismo vidjeli u ovim natjecanjima, a to je da se stječe dojam da su samo ljudi s HRT-a oni koji bi mogli napraviti promjene, a ja baš smatram suprotno, a to je da mi koji nismo s HRT-a imamo puno bolje predispozicije upravo zato što nismo opterećeni bilo kakvim odnosima i naročito ako imamo drukčiji način razmišljanja i neka uvjerenja. Moja uvjerenja, moj način razmišljanja je izražen kroz moj program u kojem je metodologija od analitike preko vizije do strategije. Vi u natjecanju niste pozvali one koji imaju strategiju nego ste naveli viziju, to je samo jedna mala primjedba, ali iza toga se hoće reći, ne ti ljudi možda imaju viziju, ali ne znaju kako. Ja sam u programu naveo neke mjere, odnosno neke korake koje bih poduzeo ali koji bi upravo vodili u tom smjeru. Znači, svatko može pričati o nekim vizijama da li je ona ostvariva ili ne. Međutim, kvaka je ostvariti to. Kvaka je povući mjere. Ono što su moje mjere to su u stvari priznate metode u svijetu za upravljanje jer ovdje bismo biramo ravnatelja, a ne programskog urednika. Ravnatelj je menadžer. On mora znati upravljati firmom. Ja bih o današnjoj upravi i zadnjim upravama vidio jedino jednu veliku bezidejnost. Naime, to tumačim potezima tipa projekt Orfej i Arena. Meni je nevjerojatno da matična firma ide rušiti svoju vlastitu firmu koja je ujedno jedina firma koja može raditi komercijalno nešto. Naime, čak i Zakon omogućuje da se ostvaruju prihodi od komercijalnih djelatnosti. Naime, o čemu se radi. Mi tu imamo razno razne stvari, materijal koji bi mogli utržiti, a kroz ponudu tog materijala na tržištu bi mogli ostvarivati javni interes. Prvi put su me citirali s Kinom i „Valter brani Sarajevo“. To je simbolika. Radi se o tome da

u ovom arhivu, u arhivu Orfeja postoje mnoge stvari, mnogo materijala koji bi u stvari funkcionirali u smislu ojačavanja javnog interesa, da ne kažem nacionalnog interesa. Znači, to su stvari koje prelaze interes ove kuće. Jer mi ovdje kad govorimo o HRT-u i urušavanju HRT-a govorimo o jednom od stupova obrane, u stvari društva jer uloga HRT-a u društvu je puno važnija. Ja vas pozivam da pokušate o svemu ovome razmišljati na način da iza ovoga stoji interes građana koji plaćaju, koji se danas pitaju zašto mi plaćamo. Jedna od stvari koja je zanimljiva je i sama činjenica da oni ne znaju zašto plaćaju ne govoreći o kvaliteti programa. Nitko nije ni komunicirao što je u stvari uloga HRT-a. To bi trebalo ponavljati da ljudi su jednostavno svjesni toga jer se sada, ja vjerujem preko 99% ljudi uopće nije svjesno zbog čega bi trebao postojati HRT. Masa ljudi govori, to ugasimo ili nećemo plaćati pretplatu. Oni ne shvaćaju da je u stvari upravo to jedan sup ovog društva jer kroz njegovo djelovanje, primjerice, u Obrazovnom programu koji danas praktički ne postoji se u stvari grade temelji za konkurentnost i rast ovog društva. To je ono što apeliram. Ja sebe vidim kao neovisnog kandidata i u političkom i u biznis smislu. Znači, ja iza sebe nemam nikakve političke opcije, političke stranke, nikakva politikantstva. Moj jedini interes je to uvjerenje moje. Jer upravo moje uvjerenje je da se uspješnost, a to je moj motiv javljanja, se može ostvariti na dva načina. Kratkoročno, idem uzeti što više love u kratko vrijeme i otići eventualno ili biti tu zamračiti ili dugoročno, a to je uspjehom. Jer ja vjerujem, a ja u to čvrsto vjerujem kroz ovaj program ukoliko ja uspijem ovdje popraviti stvari s time da možemo postaviti neke pokazatelje i za kraće vrijeme i za duže vrijeme, da li financijske ili neke druge, automatski ću ja biti uspješan. Znači, to je moj osobni interes. Znači, može se i na taj način funkcionirati. Ja nemam potrebe zamrzavati bilo što. Ni statute ni bilo što jer kažem, dapače, vjerujem da takozvana zamrzavanja političkih članstava u stvari iza toga se krije čista obmana. Jer vi jeste nekog razmišljanja ili niste to da li ste upisani je svejedno. Ja u nešto vjerujem, ne moram uopće biti upisan. Dakle, još jedanput pozivam vas da kao predstavnici građana jer u biti to je ideja Vijeća da donesete odluku koja bi bila u smjeru javnog interesa.

MILAS: Hvala Vam lijepa, gospodine Kaliniću. Kolegice i kolege, izvolite. Izvolite, gospodo Modrić.

MODRIĆ: Ja bih htjela da to ne izgleda posve kao šala, možda ćete se i smijati. Ja mislim, gospodine Kaliniću, da ste Vi jedan izvanredan kandidat i po tome kako ste nam se obraćali, po Vašem programu i po ovome što kažete da mi svi imamo razne vizije, ali Vi ste dali kako biste nešto napravili. Međutim, Vi sami znate da različiti konteksti ponekad odlučuju o našim sudbinama i što će se s nama dogoditi pa tako je i van Gogh umro gladan, pretpostavljam ne zato što je bio loš slikar, je li, prema tome iskoristite ovo vrijeme izvedite neku piruetu, nagovorite ljude da glasaju za Vas, dajte napravite sve što možete. Ja mislim da ste Vi stvarno odličan kandidat.

KALINIĆ: Ne znam je li to bio komentar ili pitanje. (ŽAMOR)

MILAS: Preporuka u svakom slučaju. Kolegice i kolege, ima li još pitanja? Gospodine Kaliniću, shvatili smo Vašu poruku, Vi nadam se preporuku i hvala Vam lijepa. Živjeli. Čut ćemo se. Pauzu ćemo napraviti. Prije Kristića pauza. Već je 12,30. Idemo na pauzu 15 minuta. (ŽAMOR) Naručite sendviče pa ćemo ih platiti. Ima gore sendviča, platit ćemo sendviče, nema problema. Pauza do 13 sat.

(PAUZA)

MILAS: Ispričavam se kandidatima koji su danas došli i ostavili vrijeme kako smo ih pozvali za prezentaciju svoje kandidature, a članove Vijeća molim da u ponedjeljak nastavimo razgovore i to, ja ću doći u 9 sati, ja molim ako možemo ranije pa barem ovaj dio koji smo danas planirali, da jedan dobar dio do 10 sati odradimo. Evo, ja vas molim da radi tih ljudi u ponedjeljak završimo tu priču. (ŽAMOR) Samo malo da kažem. Ako možemo u 9, Jadranka i Zrinka neka vide tko može doći u 9, doći ćemo u 9. (ŽAMOR) Vidite s ostalima. Ukoliko

može zovite nas. Evo, zaključujem ovo i ja Vas molim da obavijestite kandidate da nažalost smo izgubili kvorum.

Dovršeno u 13 sati.

Nastavak 81. sjednice Programskog vijeća HRT-a, ponedjeljak, 12. svibnja 2010. početak u 10,00 sati.

MILAS: Dobar dan! Pozdravljam predstavnike medija, kolegice i kolege vijećnike. Pozdravljam gospodina Kristića. Možemo odmah krenuti. Nastavljamo točku dnevnog reda, Razgovor s kandidatima za glavnog ravnatelja Hrvatske radiotelevizije. Vi znate propozicije, gospodine Kristiću. Izvolite. Pažnju usmjerimo na gospodina Nikolu Kristića.

KRISTIĆ: Hvala lijepa. Pozdrav svima. Pa, evo, iako sve češće razmišljam kako svoj pokušaj kandidatura zapravo jedan... što bi u slobodnom prijevodu i sukladno ovoj situaciji otprilike značilo čupati kosu ćelavom, odnosno, raditi besmisleno. Ali ovo je mjesto nažalost jedan campus sceleratus, stratište osoba kandidata. Ali kako se kaže ili kako u stvari Nietzsche kaže, što te ne ubije to te ojača pa zato Carpe diem, idemo to učiniti još jednom s novim starim pričama. Dakle, ono što sam već u prvoj varijanti govorio i što se nadam da ste pogledali zapravo, samo trenutak, ovo ćemo apsolvirati što smatram da je apsolviramo pa ćemo skratiti cijelu priču otprilike od 11 stranice ove prezentacije jer sve do sada je bila jedna analiza, a vjerujem da je vama kao i svima nama dobro poznata situacija u ovoj kući pa tu nećemo puno duljiti. Otprilike bih govorio o jednoj agendi za prvih 100 dana, dakle, što bi se moralo odmah vidjeti kojim smjerom, kojim vizijama ali i kojim konkretnim stvarima bi trebao netko tko bi bio na čelu ove kuće krenuti, a to znači s rubnim kompetencijama podvrgnutih make or buy analizi, kratkoročno ostvarive uštede kroz outsourcing, uključiti reviziju svih ugovora HRT-a što vidimo da se i događa i tu imamo puno situacija u kojima se pokazuje loše poslovanje i tu su zapravo najveće uštede. Tu su definirani i programi za smanjenje operativnih troškova. Iznimno bitno sustavno i transparentno testiranje stručnih kompetencija ključnih zaposlenika te uvođenja sustava za upravljanje performansama poduzeća. Na koji način? Uvođenjem visokih profesionalnih standarda, internom kompetitivnom utakmicom, naravno reorganizacijom uvođenja novog poslovnog sustava. Moderna tehnologija koja već je jednim dijelom prisutna ali ju apsolutno treba nadograđivati, ona smanjuje zaposlenost, odlasci u mirovinu, prirodni odljev postoji određen broj ljudi i na kraju tek bih rekao da su tu poticajne mjere kao takve. Kojim metodama i programima? Dakle, moramo utvrditi koji su tu rizici, odnosno prijetnje ovom našem sustavu, kakva nam je konkurencija, kakva je zakonska regulativa, je li nam povoljna ili nije. Tu bih rekao nekoliko riječi i čini mi se da je tu najvažnija stvar u narednom razdoblju da upravo ta snaga ove kuće mora djelovati jer po nacrtu prijedloga ovog Zakona smatram da otprilike se može reći da možda i stotinjak milijuna kuna su obveze nove Hrvatske radiotelevizije prema ovom zakonu prema svima koji to traže kroz ovaj nacrt. Dakle, džabe nam sve ove uštede ako dobijemo nove namete od svih, razno-raznih udruga, a ova kuća to ekonomski neće moći izdržati. Dakle, smatram zakon jednim od najvažnijih stvari koji treba u ovo vrijeme donošenja pratiti, djelovati, a zašto ne reći i lobirati da ne bi bio loš za Hrvatsku radioteleviziju. Naravno, moramo vidjeti kakve su nam prilike. Koliko je slobodan tržišni prostor, zatim ima li tu novih tržišta za ovu kuću, novih proizvoda, novih mogućnosti i naravno nove tehnologije jer bez novih tehnologija ovakav sustav i ovakav medij ne može na pravi način funkcionirati. Treba

utvrditi i slabosti koje su apsolutno prisutne, dakle, vidjeti što je loše u sadašnjem sustavu, nedostaju li nam kompetencije, nedostaju li nam ključne marketinške vještine. Dakle, što je moguće popraviti to je u prvo vrijeme najbitnije gledište. Naravno, ova kuća ima i pozitivnosti, ima svojih snaga, ima važnih resursa, ima svoju komparativnih prednosti i ima prestižnu tehnologiju i ima vrhunskog ljudskog potencijala, to je zaista nedvojbeno. Kako to sve treba voditi, voditi kroz jedan timski rad bez dvojbe, jedan čovjek može pokrenuti i može imati viziju, međutim, to može provesti ekipa koju dakako mora pratiti onda i ostale dvije opcije ljudskih potencijala. Orijehtacija dakle prema metodama, projektima kada se dođe rješavanju kroz teoriju, naravno, dođe do nezadovoljstva, do prvih problema i prethodna vodstva se nisu makla od te druge točke. Dakle, nije dolazilo do pravih rješenja uvođenje novih znanja, novih vještina, novih ljudi i da bi se ostvarila ta produkcija koja je u viziji i promjena, dakle, sustavne promjene koje su neophodne u ovoj kući. Rukovodeći kadar ima svrhu stvarati i poticati, ispuniti svrhu, stvoriti pozitivnu bilancu. Stvaranje sistema što je iznimno važno jer svatko mora znati što mu je zadatak. Delegiranje. Delegiranje znači da rukovodeći kadar ne smije preuzimati poslove nižega kadra jer to znači podcjenjivanje, to znači demotivaciju, a najveća sloboda kada se da ljudima to je i najveća odgovornost. Naravno rukovodeći kadar ima zadatak i kontrole, prepoznavanje pozitivnih dostignuća i tako se stječu povjerenja zaposlenika. Eliminirati koruptivne rizike što je iznimno važno. Vidimo već da su određene stvari i započele ka eliminaciji korupcije, a evo, vjerujem da ste pročitali i što se tiče moga životopisa od početka nekih stvari, borba protiv korupcije sam involviran ili inkorporiran i ne samo formalno nego i stvarno tako da i to područje nije nepoznato. Eliminirati neodlučnosti, neučinkovitosti, besplodna sastančenja, neodgovornost i neekonomičnost, to je jedna vizija koju bi trebalo provoditi. Ljudski potencijali koje stavljam na pijedestal te cijele priče, dakle, novinari, snimatelji montažeri, producenti redatelji kao osnovna televizijska zanimanja koji su sada rasparcelizirani po raznim segmentima kuće što smatram da jednostavno je atavizam prošle organizacije koji i je doveo do ovoga danas što imamo. U jednoj pozitivnosti energije koja nedostaje kući treba eliminirati ozračje konfrontacije i sinergijski djelovati sa svim ostalim ljudskim potencijalima u drugim dijelovima ili službama u kući. Tako dolazimo do onog najvažnijega zbog čega smo svi ovdje, a to je program. Želimo da on bude vjerodostojan, kvalitetan, ispunjava javnu funkciju, da bude gledan, ali ne samo gledan, slušan na zadovoljstvo slušatelja i gledatelja. Dakle, trojnosti ovoga interesa o kojemu govorim, proizvođača programa, to je Hrvatska radiotelevizija, pretplatnika ali i sudionika u programu jer znamo da tisuće ljudi jednostavno fluktuiraju kao gosti programa. Dakle, to je otprilike to. To je najkraće jer ponavljamo već ovu priču tako da mislim da nema smisla previše dužiti. Odmah dajem odgovor zašto opet? Zašto sam opet tu? Zato što upornost, ali upornost nuđenja i rješenja i rješavanja problema ostvaruje vizije jer poruka je ne odustaj i ne umori se ako si uvjeren da radiš ispravan i pravi posao. Hvala.

MILAS: Hvala lijepa, gospodine Kristiću. Kolegice i kolege, izvolite. Gospodin Grgić.

GRGIĆ: Evo, ja bih se htio zahvaliti na dojmljivoj i kratkoj prezentaciji, vrlo preciznoj i htio bih pohvaliti ovo što sam prvi put čuo, zapravo prvi sudionik koji naglašava teamwork ne koristite one riječi ja, nego oslanjate se ovdje vidimo u reprezentaciji na ljude koji već postoje u ovoj kući i samo sam htio iskazati jednu pohvalu u tom smjeru i posebno ovaj Vaš angažman mi se čini isto tako koristan u Transparency internationalu, mislim da može samo koristiti ovoj kući. Evo, hvala lijepa.

MILAS: Hvala. Gospodo Škrabalo, izvolite.

ŠKRABALO: Gospodine Kristiću, ja bih Vas molila za jedno pojašnjenje malo preciziranje nečega. Vi ste spominjali outsourcing kao jedan od oblika kojim se postižu uštede. Moje mišljenje je i koliko ja poznajem iskustva s različitim oblicima promjena u upravljanju u javnom sektoru u zadnjih 30 godina da je to bila krilatica od prije 15 – 20 godina, da se outsourcing postižu uštede. Imamo vrlo različita iskustva vezana uz to koji outsourcing

ciljano, kojih funkcija, na koji način, a naročito u kontekstu Hrvatske. Evo, sad zamislimo da ste Vi glavni ravnatelj od jeseni ove godine, evo, ja Vas molim da nam i pojasnite tri poteza koja se tiču vrlo realne potrebe za restrukturiranjem, odnosno povećanjem iskoristivosti i produktivnosti na HRT-u kad se radi o javnoj snazi, koji outsourcing kojih funkcija u kontekstu svih sindikata i radnih mjesta koji se gube u Hrvatskoj. Znači, to je jedna stvar. Druga stvar, mene zanima na koji način Vi vidite prioritete koji se odnose na restrukturiranje koji se odnose na proizvodne i takozvane neproizvodne kadrove na HRT-u jer vidimo koja smo iskustva imali prije ovih zadnjih nekoliko mjeseci gdje su svake odluke u tom smislu donose jako puno negativnih tj. imaju puno odjeka pa možete li to malo pojasniti. Ja mislim da je to ključno pitanje.

MILAS: Hvala. Izvolite, gospodine Kristiću.

KRISTIĆ: Krenut ću od kraja. Dakle, proizvodna i neproizvodna, sve su to proizvodna zanimanja ljudi koji su ovdje. Međutim, govorim već dugo o ovoj jednoj piramidalnoj organizaciji i o temeljnim televizijskim zanimanjima. Dakle, ta temeljna televizijska zanimanja koja su često i podcijenjena kao što su kamermani i snimatelji, tonci, montažeri, oni su jednostavno svrstani u kategoriju tehnike i nekih drugih segmenata što smatram nedopustivim u jednom mediju jer oni su zajedno s novinarima jedan nedjeljivi dio ekipe koja radi i proizvodi program. Međutim, jedan pogled bez puno elaboriranja čereči da mi imamo u Općim i zajedničkim službama 620 zaposlenih. Usporedbe s drugim tvrtkama koje imaju oko 3 tisuće ljudi ili više kažu da to ne može biti više od 10% , i to je previše. Dakle, govorim o tim neproizvodnim segmentima. U našoj Tehnici imate, samo na Televiziji 1000 zaposlenih ljudi. Uvodimo nove tehnologije, digitalizaciju umjesto da smanjujemo ljude mi povećavamo i u tom dijelu i mislim da to baš ne ide dobrim smjerom. Hrvatski radio kao takav sa svojom funkcijom koju zaista treba i podržati i održati, međutim, ima također situaciju koju bi trebalo vidjeti je li to optimum zaposlenih ljudi 700 i nešto za ostvarenje tih programa. Naravno i na Hrvatskoj televiziji ima viška ali ima i manjka. Ali da sada ne ulazimo u sve te elaboracije. Što se tiče outsourcinga, to je kratkoročna ušteda, govorim o kratkoročnim uštedama ono što se može u kratko vrijeme pogledati, znači, usluge održavanja, usluge prijevoza, usluge telekomunikacija, dakle, ne moramo mi imati telekomunikacijsku tvrtku ovdje u kući da bismo imali 100 zaposlenih koji se bave samo telefonima. Mislim da nema potreba i da je puno jeftinije imati outsourcing. U tom smislu, dakle, u tim neakvim varijantama i poslovima koji nisu kor biznis ove kuće. Što se tiče programa, tu sam kao programski čovjek i od početka u ovoj kući apsolutno orijentiran vlastitoj proizvodnji što više. Mi imamo i obvezu kupovati program, uzimati od nezavisnih produkcija i to nije sporno zbog pluralizma, zbog raznolikosti, zbog te svježe krvi koja dolazi u program. Međutim, mi moramo prvo zaposliti vlastite ljudske potencijale koji su iznimno kreativni ali nisu krivi što ne rade nego uzimamo previše programa izvana, a svoje ljude jednostavno stavljamo sa strane. Tu je jedan od ključnih problema. Mislim da tu imamo vrhunske potencijale, a to se onda reflektira u situaciju da mi ne proizvodimo već jako dugo kvalitetne hajmo govoriti drame, serije, i ono što su oni ranije koji su bili u ovoj kući ostavili nama i budućim generacijama, mi nismo ostavili ništa u ovom trenutku i mislim da je to jedan od ključnih zadataka.

MILAS: Hvala lijepa. Gospodine Rkman, izvolite.

RKMAN: Dva pitanja. Slušatelj, gledatelj je li samo tek pasivni konzument ili korektor, odnosno osoba koja ima mogućnost čak i predložiti kako poboljšati program, temu prilog, nešto što je vrlo aktualno, što je vrlo čest problem svojih susjeda i tome slično. Prema tome, ja promatram u svom poslu kao aktivan građanina. Smeta mi riječ pretplatnik.

MILAS: Hvala lijepa.

KRISTIĆ: Hvala lijepa. Dobro, pretplatnik zato što je obveza plaćanja pristojbe ili... (ŽAMOR) ...pristojbnik. Da. Možemo prevesti i na pristojbnik, ali mislim da se razumijemo, apsolutno sam suglasan, Vi ste dali i odgovor na ovo pitanje odmah u konstataciji. Slušatelj,

gledatelj ne samo kao pasivan promatrač onaj koji prima informaciju nego je onaj koji plaća da mi radimo i ostvarujemo vjerodostojan, kvalitetan i program koji ispunjava javnu funkciju, naravno da onda može djelovati kroz određene institucije, udruge pa u konačnici i kroz Programsko vijeće koje zapravo prezentira slušatelje i gledatelje i usmjerava ovaj program da djeluje u interesu javnosti. Ali mislim da tu ima još prostora da se to još više intenzivira i poboljša. U tom smislu se čuje taj glas slušatelja i gledatelja jer to je smisao zato i postojimo ovdje kao javna televizija i javni radio, naravno.

MILAS: Hvala lijepa. Ukoliko je to sve, ja Vam se lijepo zahvaljujem, gospodine Kristiću na izlaganju. Čujemo se i vidimo se. Živjeli! Gospodin Marko Malnar. Dobar dan! Izvolite sjesti. Pozdravljam Vas u ime Vijeća. Evo, Vi ste tu domaći. Propozicije znate. Ja Vas lijepo molim, deset minuta je Vaših, izvolite.

MALNAR: Dobar dan svima. Neke vidim prvi put pa mi je drago da sam sada konačno pred kompletnim Vijećem.

MILAS: Skoro kompletno!

MALNAR: Pardon! Točno! Točno! Gospođa Šovagović fali. Ali drago mi je da sam pred vama ponovno, ali mi nije drago da smo ponovno po istoj temi dnevnog reda, znači, po odabiru ravnatelja. Ja vam se malo ispričavam jer danas mi je neki užasno loš dan, loše se osjećam pa ću probati ovu prezentaciju odraditi najbolje što mogu. Nije trema više nakon tri puta. Znači, ja bih se samo kratko probao osvrnuti na ova protekla dva natječaja. Pred vas je izašlo nekakvih 30-ak kandidata. Od toga 10-ak iz kuće. Upoznali ste dosta programa koji su uglavnom različiti ali vrlo slični odnosno s istim ciljem, a to je da se ova kuća oporavi iz problema u kojima se našla i drago mi je da ste konstatirali, odnosno da je u završnici vašeg glasovanja da su bili kandidati iz kuće što je na neki način i potvrda da se problemi koji muče ovu kuću moraju dobro poznavati i da se mogu prepoznati. Prema mojoj procjeni ako mi dozvolite bilo je 4 – 5 kvalitetnih kandidata s dobrim programima. Poznajem ljude, upoznao sam i njihove programe, ali, eto, vi niste uspjeli odabrati pravoga. Daljnje odgađanje odabira ravnatelja djeluje na daljnje urušavanje HRT-a, financijsku nestabilnost, na daljnju ravnodušnost i nemotiviranost radnika da se konačno okrenemo i zajedno... Oprostite! A što za posljedicu ima... (Samo malo vode!) ...što za posljedicu ima pad kvalitete programa, a i ostavlja jednu lošu sliku o nama kao o jednoj... (nije mi danas dobro. Cijeli dan me glava boli, ali evo!) (ŽAMOR) Ma, budem 10 minuta. Ispričavam se još jednom. Sve više se priča o ovom novom Zakonu i špekulacije idu za time da se čeka odabir ravnatelja prema novom Zakonu što znači da ćemo mi zapravo cijelu 2010. godinu izgubiti u smislu reorganiziranja kuće, u smislu zaustavljanja negativnog trenda jer s Ravnateljstvom koje ima v. d. mandat ne mogu se donositi strateške odluke. Sada je vrijeme da se krene u strateške odluke. Ja ću samo jednu navesti, to je pitanje satelitskog emitiranja koja je doista strateška odluka, a kako sam i uključen u rad jedne grupe za reorganizaciju i restrukturiranje vidim da često nailazimo na kamen koji se zove mandat, puni mandat za donošenje strateških odluka. Evo, ja ne bih sada više gledao unatrag. Ja bih se osvrnuo malo unaprijed. Hrvatska radiotelevizija je dosita jedna i jedina hrvatska javna radiotelevizija od javnog značenja i javnog profila koja je trenutno bolesna, hajmo tako reći. Mislim da je sada prilika ono zadnji čas da zajedničkim snagama Programsko vijeće i novo Ravnateljstvo krene u oporavak ove kuće. To govorim zato jer mislim da, to je moje osobno mišljenje, ne sada dodvoravanje Vijeću da bi Vijeće trebalo zauzeti možda aktivniju ulogu u smislu profiliranja kuće, da se kuća vrati na zdrave noge, da se konačno utvrdi da li je na putu javnog servisa i da joj se vrati značaj jedne od najznačajnijih institucija našeg društva. Zadatak novog ravnatelja svakako nije jednostavan, mukotrpan je, ja bih ga nazvao rudarskim. To nije nikakvo lagodno upravljanje kućom nego stvarno donošenje vrlo teških odluka. Da li u smislu otpuštanja viškova ljudi ili nekih drugih, ali mislim da to mogu znati kandidati koji dolaze iz kuće. Netko tko izvana dolazi teško može shvatiti svu dubinu problema. Ja iz svoje perspektive gledam trenutno sam tehnički direktor

Hrvatskoga radija. Hijerarhijski sam smješten vrlo visoko. Znači, hajmo reći, treći nivo hijerarhije HRT-a. Ja bih zapravo mogao lagodno na ovom mjestu dočekati i mirovinu ako kvalitetno radim svoj posao. Međutim, kod nas ambicije nisu dobro prihvaćene, ne padaju na dobro tlo i ambiciozni ljudi nisu doživljeni kao pozitivni nego kao negativni. Ukratko, samo u tri rečenice, što bih u svojim hitnim mjerama poduzeo. Znači, imamo primjer danas HEP-a sa silnim malverzacijama. Takvih je bilo i kod nas, ne u tom obimu, hvala Bogu, ali potrebno je konačno sve financijske malverzacije, propuste, loše ugovore detektirati ih i staviti ih na svjetlo dana, analizirati ih i ako se pokaže sankcionirati odgovorne jer to će tek biti pravi poticaj zaposlenicima da shvate i da dobiju motiv i volju i da se svi udruže i ulože dodatne napore usmjerene u dobrobit ove kuće. Naravno, okupljanje najkvalitetnijih ljudi u stvaranje time, za stvaranje ozračja i pripremanja nužnih promjena koje su neodgodive i nužne i ono što nas čeka na jesen, a to je usklađivanje s novim zakonom i povratak HRT-a na mjesto koje mu i pripada. Evo, ja ne bih više dalje.

MILAS: OK. Hvala lijepa. Gospodine Grgiću, izvolite.

GRGIĆ: Evo, ja bih Vas htio prvo pozdraviti i zahvaliti Vam se što ste se javili, evo, unatoč ovakvom kažete teškom danu danas za Vas, ali čujte, čitam Vaš životopis i vidim da ste Vi inženjer elektrotehnike i da ste magistrirali također na elektrotehnici na postupcima kompariranja digitalnog tv signala. Cijenim to iznimno i zanima me kakav je Vaš stav generalno obzirom da ste se javili i namjeravate biti ravnatelj Hrvatske radiotelevizije, a stav nekih vijećnika da to isključivo treba biti novinar pa me zanima Vaš osobni argument zašto baš Vi, a ne neki novinar. Evo, meni se čini da je Vaš životopis možda čak i bolji pa evo čisto da vidimo da tu dilemu i mi sami razjasnimo. Kažem, evo, meni se Vaš životopis iznimno sviđa. Hvala lijepa.

MILAS: Izvolite, gospodine Malnar.

MALNAR: Pa, ovako, ja ću možda malo biti zločest ako kažem do sada su našu kuću kroz ovih koliko sam ja tu 20 godina vodili uglavnom ljudi iz programa i novinarske struke. Bilo je boljih ili lošijih dana. Međutim, činjenica je da su novinari kategorija ljudi koji spadaju u umjetničku grupu. Kod nas inženjera nema umjetnosti. Kod nas inženjera jedan i jedan uvijek dva, malo sam zločest, ali mislim to kada govorim to govorim u smislu financija. Programski ljudi će uvijek dati prednost da se neki novac investira. Međutim, ako novca doista nemamo onda ne možemo trošiti više nego što imamo i tu sam ja kao inženjer i moja struka tu smo zapravo beskompromisni. Znači, imamo onoliko koliko imamo i možemo potrošiti koliko možemo. Ja bih doista volio vidjeti nakon 20 godina jednu upravu kuće s inženjerom ili kvalitetnim ekonomistom na čelu pogotovo sada u ovoj situaciju financijskoj u kojoj se nalazimo. Naravno da programski ljudi će zadržati svoju samostalnost i svoju punu funkcionalnost u poslovima uređivanja programa u suradnji s glavnim ravnateljem i sa Vijećem.

MILAS: Hvala lijepa, gospodine Malnar. Gospođa Marina Škrabalo. Izvolite.

ŠKRABALO: Vi ste rekli za razliku od novinara koji su u umjetničkom fahu, ljudi koji se bave tehnikom mogu zbrojiti dva i dva. Mene bi zanimala jedna stvar s obzirom da ste vi direktor Tehnike na HRT-u. Koliko sam se ja raspitala i čula, postoji jedan vrlo jednostavan tehnički problem, a to je da kamere trenutno koje se koriste na snimanjima na terenu naročito kad se ide u inozemstvo se ne mogu uključiti u kompjutore, u prijenosna računala i da zbog toga nije moguće raditi montažu i prijenos FTP-om tih istih uradaka što bi izuzetno značajno pojeftinilo i ubrzalo slanje materijala da ne govorim o tim mitskim putnim troškovima. Koliko sam ja čula investicija o kojoj mi govorimo, recimo, je tri prijenosna računala i tri kamere koliko ima ljudi koji su istovremeno na putu izvan zemlje to je red veličine 30 hiljada eura dok je povrat na to, recimo, moguće ostvariti jako brzo ako govorimo o takvim investicijama naročito ako se uzme u obzir, mene zanima, Vi kao direktor Tehnike možete li Vi meni reći konkretno što ste Vi konkretno napravili za vrijeme dok ste na toj poziciji da bi se donijele

odluke koje će pojeftiniti samu proizvodnju u ovom dijelu koji sam spomenula bez da se čeka neki magični trenutak kada će se odjednom restrukturirati ili kupiti sva tehnika nova na HRT-u.

MILAS: Izvolite, gospodine Malnar.

MALNAR: Shvatio sam pitanje. Moram samo ispraviti, nisam direktor Tehnike HRT-a nego Hrvatskoga radija sama... (UPADICA NERAZUMLJIVA) Ali ista stvar je, da. Princip je podružnica Radija i Televizije bio da je svatko u svojem segmentu nabavljao opremu nužnu za proizvodnju programa. Što se tiče radijske proizvodnje tu je doista kako ste i rekli, snima se sa snimačima, s prijenosnih računala se šalje na FTP i to ubrzava proizvodnju. Kod Televizije ne mogu sada reći razloge zašto nije jer ih ne znam, ali mislim da je investicija puno veća nego što ste spomenuli 30 tisuća eura jer... Dobro! 20, 30 svejedno, ali da je to pravi put i da je to način kome treba stremiti i kojem bih ja svakako dao značaj – je. Znači, da se opreme da li novinari, dali nekakve manje ekipe na takav način s jednom mobilnim setom koji bi uključivao kameru i laptop i slanje s terena, apsolutno da. Nažalost, evo, nisam bio u prilici da odlučujem o tome ni ti da utječem na to.

MILAS: Hvala lijepa. Koliko vidim to bi bilo sve. Gospodine Malnar, hvala Vam lijepa. (ŽAMOR) Je li Vam bolje? Hajde! Barem nešto! Hvala Vam lijepa.

MALNAR: Hvala Vama.

MILAS: Gospodin Mate Pavković. Dobar dan, gospodine Pavkoviću. Izvolite sjesti. Lijepo Vas pozdravljam u ime Programskog vijeća. Dobro došli. Po našim pravilima imate 10 minuta kako biste rekli ono što je po Vama najbitnije u Vašem programu. Izvolite.

MATE PAVKOVIĆ: Pozdravljam, Vas, gospodine predsjedniče, i sve vijećnike kao i ostalo društvo, medije koji su tu prisutni. Moje ime je, rekli ste, Mate Pavković i moji motivi da se kandidiram proizlaze iz mog curriculuma, iz mog uvjerenja, evo da bih mogao i u ovakvoj situaciji pomoći, odnosno odgovorno i stručno obavljati poslove ravnatelja Hrvatske radiotelevizije. Ja sam prvih 10 godina svoga života nakon diplomiranja profesor fizike i tehničkog obrazovanja radio u gimnaziji. Usput sam se i doškolovavao, tako da sam 86. godine magistrirao na Fakultetu političkih znanosti na temu Financiranje obrazovanja. U međuvremenu sam bio i zastupnik u gradu gdje sam bio potpredsjednik Odbora za prosvjetu i kulturu. 90-te godine izabran sam za ravnatelja Republičkog fonda za financiranje obrazovanja predškolske dobi da bi nakon izvjesnog vremena bio izabran za pomoćnika ministra prosvjete i kulture i športa. Onim čuvenim štrajkom prosvjetnih radnika ja sam došao s nekima u sukob jer sam bio uvjeren da se pitanje štrajka moralo riješiti dogovorom dok je bilo i drugih ljudi koji su mislili, tamo je bilo sporno prekovremeni sati, da li plaćati ih ili ne, pa je rečeno, smanjit ćemo normu pa neće biti prekovremenih sati i to je kulminiralo sukobom. Moj stav je bio da se može naći rješenje dogovorom, ali evo, nažalost nije se našlo. Ja sam te godine otišao na tržište, kako bi se reklo, i postao sam glavni direktor Ferimporta, trgovačkog društva, to je firma koje se još netko sjeća preko 2500 – 3000 tisuće zaposlenih i u to vrijeme ona je efikasno funkcionirala dijeleći dobiti. Nakon Ferimporta bio sam jedno kratko vrijeme u Badel Bapu koje je zbog vlasničke strukture došlo do određenih izmjena gdje sam ja podnio ostavku ne želeći pratiti te izmjene. Opet nakon toga bio sam izabran za ravnatelja Studentskog centra. Spominjem namjerno ravnatelja Studentskog centra jer to je također ustanova i evo, poznajem funkcioniranje sustava ustanova, javnih ustanova i sad ono o čemu je moj program već počeo govoriti, a to su jedni standardni problemi koje javne ustanove danas imaju. I moj program se upravo zasniva između ostaloga na racionalizaciji i na odgovornosti. Na racionalizaciji, ako pogledamo financijska izvješća vidi se gdje se može racionalizirati. Može se racionalizirati na smanjenju materijalnih troškova koji su evo ovdje iskazani negdje blizu 800 milijuna kuna. Druga stavka gdje se može racionalizirati to su veliki troškovi oko 500 i nešto milijuna kuna košta osoblje. E, sada ako idemo pojedinačno racionalizacija ne znači pritisak na te ljude niti otpust njih jer u javnim ustanovama je poznato

da imamo istovremeno i manjak i višak jer se pojavljuju novi programi, novi poslovi i potrebni su novi ljudi. Po meni, ja bih proveo i moj program se zasniva kontinuirano tu racionalizaciju s time da one koji postaju višak kroz doškoloavanje prenamijenimo i radno mjesto i uglavnom zadržimo. Cijeli program je baziran na tom da nitko ne bi trebao i ne ostaje bez posla, ali ako će netko raditi drukčiji posao to je sasvim normalno i vrijeme to nosi. Drugi dio su materijalni troškovi. Materijalni troškovi su ogromni, ali i ogromne su potrebe. I to je sada jedan veliki problem kako taj dio racionalizirati. Onaj mehanizam koji mi imamo danas je upravo taj da ta javna nabava jer ona najviše novaca ide, bude transparentna i da se izgrađuje jedan takav sustav koji će onemogućiti upravo tu i na tom dijelu malverzaciju. Poznate su nam nedavno priče s televizije gdje gospodin Gabrić govori ministru zdravstva kako oni nabavljaju instrumente po 30% većoj cijeni. Dakle, on je upravo ukazao na jedan moment gdje dolazi ako nema transparentnosti ili gdje se može naći rezerva za realizaciju novih programa koje je nužno dograđivati i ugrađivati. Inače, svaki financijski plan ovakve ustanove moraju biti usklađeni prihodi s rashodima. Ne možemo i ne bismo smjeli planirati rashode van kategorije prihoda koliki se oni ostvaruju jer u suprotnom ne ispunjavamo osnovnu funkciju ustanove, a ustanova ima tu funkciju da što manje sredstava učinimo što kvalitetnije, što kvantitetnije programe i sve što imamo. Ja sam sažeo taj program racionalizacije kroz ljudske resurse, materijalne troškove i odgovornost. Zašto odgovornost? Da ne nabavljamo sve što nam padne na pamet već samo ono bez čega ne možemo funkcionirati. I tu ima prostora. U funkcioniranju ili u ovom mom programu mora se pratiti tehnološki razvoj jer naš je i cilj da javna televizija bude uspješna medijski privlačna i da tu televiziju pripremimo za naredne periode gdje će tržišna konkurencija biti sve jača i jača.

MILAS: Još minutu imate.

MATE PAVKOVIĆ: Evo, ja završavam. Moj program je pisan na osnovu spoznaja koje sam ja imao i do kojih sam mogao doći jer nisam iz kuće, a svakom detalju i potezu potreban je jedan multidisciplinarni pristup kako bi donijeli bolje i kvalitetnije odluke i tim se može napuniti. Dakle, cilj ovog programa je da održimo se u konkurenciji da budemo bolji, jači i da pokušamo dokazati i vidjeti da javna ustanova može biti efikasna, racionalna, kvalitetna. I još da napomenem, ja se oslanjam na unutarnje potencijale, na ljude koji su u kući i ako budem izabran ljudi mogu očekivati prijatelja koji je tu došao da pomogne i da sve to funkcionira. Hvala vam na pozornosti.

MILAS: Hvala lijepa, gospodine Pavkoviću. Gospodine Bahtijari, izvolite.

BAHTIJARI: Hvala. Gospodine Pavkoviću, imam samo jedno pitanje. Ja sam detaljno pročitao, proučio Vaš program rada po godinama i ono što sam prvo primijetio je jedna rečenica koja čini mi se da je dosta ovako grubo napisana, decidirana i vrlo određena i mislim da zahtjeva jedno malo pojašnjenje s Vaše strane ako možete pojasniti. Vi čak i u ovoj godini predviđate, odnosno u Vašem programu piše da, doslovce ovako: „programe koji imaju malu gledanost treba skinuti s programa i ne proizvoditi ih.“ Ja sam uvjeren da Vi niste baš tako mislili pa da računate na nekakvu selektivnost. Istina je da gledanost se mijenja u nekim programima iz godine u godinu, ali čini mi se da nekad je i gledanost od 2% za neke emisije zapravo velika gledanost za populaciju kojoj je takav program namijenjen pa ako možete malo selektirati te programe, na koje programe se odnosi ova Vaša rečenica. Hvala lijepa.

MILAS: Hvala lijepa. Mikrofon, samo gospodine Pavkoviću uključite. Izvolite.

PAVKOVIĆ: Pa Vi ste u pravu da ja nisam isključiv u tom i nije bila namjera da se tu uvodi nered, ali u program racionalizacije mora sve obuhvaćati i nakon samoga prijedloga i odluke zajedno s ljudima koji su u samom sustavu naći izlaz je li to potrebno ili nije. To se više odnosi na program, na preispitivanje da li su nam to potrebne ili ne. Jer, ja moram reći nisam stručnjak za to ali bih se vrlo dobro poslužio ljudima koji znaju i koji mogu sugerirati, to ne bi bilo dobro, a ovo bi bilo dobro. Bili bi racionalniji, a ti bi novci nam pružili mogućnost da stvaramo nove neizbježne i kvalitetnije programe.

MILAS: Hvala lijepa. Zahvaljujem. Gospodin Mesarić.

MESARIĆ: Evo, jedno pitanje. Ja bih još sada sasvim konkretizirao pa bih Vas molio, Vi sigurno gledate televiziju i možda slušate radio, ja Vas molim konkretno da mi nekim primjerom vrlo konkretnim koju emisiju smatrate po Vama da zadovoljava Vaše neke kriterije prema programu, a koja ne, i na Radiju i na Televiziji.

MILAS: Hvala lijepa.

PAVKOVIĆ: Ja Vam decidirano na to ne mogu odgovoriti jer ja promatram našu Televiziju ne samo odavle iz Hrvatske, već i izvana. Ja je vidim na jednom visokom europskom nivou, ali kažem, pred nama je vrijeme i racionalizacije, i borbe s konkurencijom i moramo ostavljati prostora za takve mogućnosti ukoliko bude potreba. Ja nemam ni jednu temu, emisiju koju bi, evo, jednostavno mijenjao, ovog trenutka, ali ostavljam programu mogućnost i to da ako bude potrebe i ljudi koji su tu u struci znaju sugeriraju bez ovoga možemo, jer mi se ne možemo više ponašati što nam sve pada na pamet već samo nabavljati i imati ono bez čega sustav ne može funkcionirati. Jer mi moramo osigurati funkcioniranje sustava. E, sad, moramo biti i objektivni u kakvim okolnostima živimo da i ove godine, vidite, provodi se recesija na svim razinama, da i mi moramo ukoliko dođemo u stisak jer vidimo planirana su sljedeće godine sredstva od 100 milijuna više od pretplatnika. Situacija gospodarska je takva da me strah jednostavno refleksije općeg društvenog stanja i, da uvjetno kažem, manjka novaca.

MILAS: Hvala lijepa, ako je to sve... Gospođa Modrić. Izvolite.

MODRIĆ: Meni se čini, gospodine, pa sam Vam to pitanje htjela i postaviti, recimo, kad bih ja imala ambiciju natjecati se za glavnu ravnateljicu Hrvatske radiotelevizije jedna od glavnih stvari s kojom bih ja došla, a došla bih zato što mi se čini da je to ispravno, s idejom, s projektom, s planom kako da ova kuća sa svojim ogromnim resursima počne nešto i zarađivati pa Vas ja molim da mi kažete da li mislite da je to bitno, naravno, mimo marketinga, i mimo pretplate. Da li je to bitno i kako biste Vi učinili da ova kuća postane jedna ustanova koja zarađuje kako bi se ti novci koji se zarade opet vratiti u program, u kvalitetu i tako dalje.

MILAS: Hvala.

PAVKOVIĆ: To ja imam u programu. (ŽAMOR) To ja imam u programu i mi moramo otvarati sve više i više tu mogućnost pogotovo zbog toga što imamo ljudske potencijale takve tu u kući koji te programe mogu nositi. I svaki dinar dobro bi došao jer mi idemo jednim dijelom i na tržište.

MODRIĆ: (BEZ MIKROFONA – NERAZUMLJIVO)

PAVKOVIĆ: Mi imamo dosta programa koji mogu ići na tržište, koji mogu biti komercijalni.

MILAS: Hvala lijepa. Gospođa Škrabalo, izvolite.

ŠKRABALO: Gospodine Pavkoviću, mene zanima temeljem iskustva koje ste imali kao ravnatelj Studentskog centra ako sam dobro razumjela jer sam išla pregledavati malo članke i informirati se o tom vrlo zahtjevnom razdoblju kad ste Vi bili na čelu Studentskog centra, Vi ste došli na poziciju ravnatelja u trenutku kada je u Studentskom centru bio niz pronevjera, upravo ovo što ste spomenuli, mislim da je neka firma koja se zove Domovina d.d. bila dobavljač 50% iznad tržišnih cijena, bila je potreba za čišćenjem svih mogućih kanala koruptivnih koji su se razvili u prethodnom desetljeću i usput je trebalo povećati efikasnost i zapravo programski redizajnirati Studentski centar. Mene zanima kako biste Vi nas sada mogli uvjeriti, koji su to rezultati Vašeg leadershipa, vodstva u Studentskom centru relevantni za to da mi Vama damo povjerenje da Vi zapravo pomaknete HRT prema većoj razini konkurentnosti i financijske održivosti i transparentnosti.

MILAS: Izvolite.

PAVKOVIĆ: Hvala lijepa. Odgovor bi bio kratak. Ništa osim poštivati Zakon o nabavi, koji je javan, transparentan. Sve van toga ukoliko se događa su određene radnje koje otvaraju

moćnost korupcije, ne moraju biti, ali otvaraju ih i zato mi moramo izgrađivati okvire koji neće dopustiti tu korupciju. Pa, ja sam bio tamo ravnatelj, došao sam kad je već unutra bila policija, kad su svi ti dokumenti koji su bili sumnjivi otišli u policiju. Još uvijek mi nemamo niti je bilo optužnica o tome. Je, sjećam se Domovine, tamo je stvorena jedna jaka priča da je tamo kriminal i tako dalje, ali to se odnosilo na neke banane koje su uzimane po 4 kune, mogle su biti i bivale su dvije i tako dalje na tržištu. E, sad, tu su nastala mnoga vještačenja i koliko ja znam nitko od tih nije podigao optužnicu ili nisu imali argumenata ili su drugi motivi, ja ne znam.

MILAS: Hvala lijepa. Evo, to bi bilo to. Gospodine Pavkoviću, zahvaljujem na Vašem izlaganju pozdravljam Vas i čujemo se.

PAVKOVIĆ: (BEZ MIKROFONA – NERAZUMLJIVO)

MILAS: Zahvaljujem. Živjeli. Gospodine Josip Popovac. Gospodine Popovac, pozdravljam Vas u ime Vijeća. Znete sve propozicije. Izvolite.

POPOVAC: Poštovani gospodine predsjedniče Vijeća, uvažene vijećnice i vijećnici, kolegice i kolege iz Ravnateljstva, predstavnici medija. Evo, već peti mjesec sam na dužnosti vršitelja dužnosti glavnog ravnatelja Hrvatske radiotelevizije pa koristim ovu priliku ispričati ono stanje koje smo zatekli i prepričati one mjere koje smo poduzeli i trendove koje smo uspjeli preokrenuti u uzlaznu putanju. Hrvatska radiotelevizija je započela ovu poslovnu godinu s velikim problemima likvidnosti. Stanje dospjelih, a ne naplaćenih obveza na dan, 31. 12. 2009. godine iznosio je 175 milijuna kuna dok je istovremeno stanje nenaplaćenih potraživanja od marketinga doseglo 100 milijuna kuna. Što smo uspjeli napraviti. Uspostavljena je kontrola naplate potraživanja, naročito od marketinga pa smo u prva tri mjeseca naplatili 46,5 milijuna kuna ali od čega, čime se posebno ponosimo je 7 milijuna kuna problematičnih potraživanja iz 2008. godine te 11 milijuna iz prve polovice 2009. godine. To smo postigli agresivnijim pristupom u politici naplate. Nadalje, ono što nas je onemogućavalo time što nije bilo metoda osiguranja uveli smo restriktivniji pristup ugovaranju poslova tako da smo od početka 2010. godine od sviju zatražili zadužnice i instrumente osiguranja plaćanja što će svakako olakšati poslovanje. Uveli smo transparentnost u poslovanju na način da apsolutno sve ide u postupke javne nabave. Tako smo i onaj dio koji nam je nužan, a to je za reprogramiranje kredita i smanjenje duga prema dobavljačima objavili javni natječaj za financiranje, odnosno za kreditiranje što je prvi takav slučaj što je bila inače zakonska obveza ali se ona do sada nije poštovala. Dakle, ako smo i za uslugu toalet papira dužni ići na javni natječaj onda tamo gdje kamate premašuju i desetke milijuna kuna svakako je naša obveza učiniti taj proces transparentnijim i na koncu konca i konkurentnijim i izbaciti svaku moguću arbitrarnost u odabiru kreditnih linija. U tijeku je i revizija s ključnim dobavljačima, da jednostavno neke ugovore koji nas godinama opterećuju svedemo na mjeru koja bi zadovoljavala i Hrvatsku radioteleviziju, a i te dobavljače i koja bi bila poštena. Mi smo okrenuli i trendove ukupne zaduženosti pa samo tako u prva tri mjeseca smanjili ukupna dugovanja za 26 milijuna kuna, a to naglašavam bez ijedne lipe zaduženja. Čisto kao primjer, troškovi vanjske suradnje pali su za 10%, troškovi službenih putovanja za 56%, troškovi licence na dulje od godinu dana koji su iznosili u 2009. godini 109 milijuna 108 tisuća 842 kune, u prvom kvartali 2010. smo do sada mi potrošili milijun 825 tisuća s time da sada idu jasno javni natječaji i računamo na nekih 35% smanjenja. Troškovi licenci do godine dana prava prikazivanja koja su u 2009. iznosili 67 milijuna i 900 tisuća kuna, u prvom kvartalu na njih je utrošeno 11 milijuna i 501 tisuća kuna. Recimo kao primjer, ugovor s Formulom 1 koji je prošlih godina bio po sezoni 3 milijuna dolara, mi smo uspjeli ispregovarati ovu godinu za 800 tisuća dolara bez obveze ulaženja u dodatne aranžmane s obzirom da se mijenja Zakon o HRT-u i po definiciji javnog sadržaja bit će jako teško braniti jedan takav program kao javni sadržaj. Ti trendovi koji su preokrenuti u korist Hrvatske radiotelevizije plod su rada moji suradnika i mene osobno. No, moram kazati da je financijska

situacija u kući i dalje prilično dramatična. Dakle, bez ozbiljnih rezova i nastavka ovakve vrste štednje kontroliranjem svakog pojedinačnog troška i svih troškova zajedno ne bi imali budućnost. Što se tiče transparentnosti u poslovanju ukupne mi smo, i osobno sam inzistirao na tome, uspostavili izvanredne odnose s našim socijalnim partnerima i sve su naše odluke javne. Na svim sjednicama Ravnateljstva prisustvuju i predstavnici Koordinacije sindikata i mi nemamo tajne nikakve ni prema Vijeću ni prema zaposlenicima, na koncu konca ni prema javnosti. Ono na čemu inzistiramo da svaka nabava bude temeljem javnog natječaja i da svi imaju mogućnost pristupa Hrvatskoj radioteleviziji da se isključi bilo kakva mogućnost arbitrarnosti, mislim da će dovesti do pozitivnih pomaka kako, što se tiče razvidnosti našeg poslovanja, ali i u financijskome smislu. Dakle, sada se dovodimo u situaciju da biramo ono što nam je jeftinije i što nam je kvalitetnije i o tome onda ne odlučuje jedan čovjek nego širi krug ljudi. Posebice mogu izraziti zadovoljstvo što smo sa socijalnim partnerima došli u završnu fazu oko Kolektivnog ugovora koji je istekao, o kojemu se pregovara već godinu dana i postignuta je visoka razina suglasja i to da se osnovica za Kolektivni ugovor primjenjuje prosječna plaća Republike Hrvatske što je nama u principu i osnovica za najveći dio naših prihoda, a to su prihodi od pristojbe. Što bi nadalje mogao izraziti zadovoljstvo, a to ste mogli pročitati ovih dana da je Edukacijski centar Hrvatske radiotelevizije postao regionalni edukacijski centar, a unutar asocijacije odnosno koordinacije javnih televizija jugoistočne Europe na pan balkanskoj konferenciji postignuto je visoko suglasje da idemo i na zajedničke tehnološke platforme što će nam i omogućiti jeftiniju nabavu tehnologije kao i nalazimo mogućnosti da izlazimo zajednički na tržišta za kupnju stranih programa, stranih licenci što bi nam uvelike smanjilo cijenu nabave programa i Hrvatskoj televiziji, ne znam turskoj, bugarskoj i svima ostalima jer jednostavno ti integracijski procesi koji se danas događaju oni su neminovnost i to je najbolji put da dobijemo kvalitetu programa, a da prođemo što jeftinije. U ovom kratkom v. d. mandatu nije bilo lako i nije lako ni danas, a ni budućem glavnom ravnatelju bio to ja ili netko drugi neće biti lako voditi dnevnu borbu što s likvidnošću, isplatom, plaća, proizvodnjom programa...

MILAS: Imate još dvije minute!

POPOVAC: ...i od osobe koja će to raditi traži se predani rad i samoprijegor. Ja sam, evo, sretan što sam mogao vam izložiti da smo ipak mnoge trendove promijenili, da smo se suočili s mnogim problemima i ono što mogu na kraju kazati, a to je da ću i dalje inzistirati na zakonitosti, na transparentnosti i disciplini poslovanja. Jer to je u ovom trenutku put bez kojega ova kuća neće moći zadržati svoju sada vodeću poziciju u medijskom prostoru ali i ono što od nas svi očekuju, a to je i da je ojačamo i da budemo u regionalnim okvirima hrvatski BBC ili kako sam već jednom rekao Hollywood. Hvala.

MILAS: Hvala lijepa. Gospodine Bahtijari, izvolite.

BAHTIJARI: Gospodine Popovac, meni je uistinu žao što uopće niste govorili o Vašem programu, odnosno o onome što ćete napraviti ako dobijete od ovoga Vijeća mandat od 4 godine. Govorili ste o onome što ste do sada radili kao v. d. glavnog ravnatelja i ja tu nemam što zapravo ni dodati ni prokomentirati osim iz tog područja postaviti jedno vrlo konkretno pitanje i zato Vas molim da i odgovor bude takav. Naime, ako ste govorili o stanju u kojem ste dolazeći na funkciju v. d. ravnatelja zatekli ovu kuću onda moje pitanje glasi, jeste li s bivšim Ravnateljstvom, odnosno s bivšim ravnateljem koji je smijenjen napravili nešto što je uobičajeno u poslovnom svijetu, a to je jeste li napravili primopredaju. I kad to pitam onda ne mislim na primopredaju Ureda i ostalih sredstava za rad nego mislim na financijsku primopredaju. Dakle, jeste li konstatare u zajedničkom dokumentu financijsko stanje u kojem jedno Ravnateljstvo napušta kuću, a preuzima je drugo ravnateljstvo, dakle jeste li potpisali jedan takav dokument? Ako niste, zašto niste? Ako jeste, ako takav dokument postoji jeste li spremni ga podijeliti, odnosno dati ga na uvid članovima Programskoga vijeća Hrvatske radiotelevizije? Hvala lijepa.

MILAS: Izvolite, gospodine Popovac.

POPOVAC: Dakle, formalni takav dokument je izostao iz razloga toga što živimo u jednom tehnološkom dobu kada su apsolutno sve financije, kad je sve stanje kuće u kojoj se nalazi u informatičkim programima i točno se znade u sekundu kakvo se je stanje zateklo. Tako da je jedan takav dokument izostao, ali to je vrlo lako dokazivo, kažem na sat kakvo je stanje bilo, kakvo je bilo stanje poslovanja i na koncu, konca moram Vam reći i da je takvog dokumenta bilo, leševi iz ormara koji ispadaju vjerojatno u njemu ne bi bili. Hvala Vam.

MILAS: Hvala lijepa. Gospođa Škrabalo.

ŠKRABALO: Gospodine Popovac, ja ću Vam postaviti pitanje koje prošli put, nažalost, sam bila spriječena postaviti. Kada smo Vas birali za v. d. ravnatelja Vi ste izjavili da odgovorno tvrdite da jedini posao koji Vas na HRT-u zanima je to da radite ono što ste radili do sada, da budete producent i da ste spremni podmetnuti leđa da bi se premostila jedna neizdrživo izuzetno krizna situacija koja je nastala uslijed utvrđenih problema u poslovanju i programu i međuljudskim odnosima za vrijeme prethodnog Ravnateljstva. Sada nam obećajete da ćete u budućnosti nastaviti raditi ako budete izabrani na povećanju poslovne učinkovitosti, transparentnosti HRT-a, o samom programu niste rekli ništa ali pretpostavljam da imate u papirima oko toga. Mene zanima, zašto bih ja Vama vjerovala da to što Vi sada obećajete nije nešto što ćete Vi promijeniti za godinu dana budući da sam ja Vama dala povjerenje kao čovjeku iz kuće koji je spreman potegnuti da bi se napravila tranzicija tj. da bi se održala tj. povećala stabilnost prijelaza iz jedne godine u drugu i da bismo mi mogli garantirati jednake šanse svim kandidatima na ovim izborima kako bi oni iz iste pozicije ušli u natječaj. Mi svi jako dobro znamo da bilo tko na v. d. poziciji ovako precizne podatke kakve Vi imate možete samo Vi imati jer ste na takvoj poziciji. Svašta bih ja Vama vjerovala da se Vi nećete predomisli i početi baviti nečim drugim za godinu dana.

MILAS: Izvolite.

POPOVAC: Iz razloga što Vas ni prvi put nisam iznevjerio, ja se na prvi natječaj nisam javio ali Hrvatska radiotelevizija je organizam koji funkcionira, koji hrani 3 i pol tisuće stalno zaposlenih i jedno 400 vanjskih suradnika. Na prvi natječaj se nisam javio i doista taj dio tehničkog mandata, a vrlo korektno i ovaj drugi dio tehničkog mandata ne opterećujući bilo koju buduću upravu sam radio korektno i donosio sam odluke koje su bile neminovne. Javio sam se na ponovljeni natječaj smatrajući to svojom dužnošću iz razloga što su mnoge stvari koje su se u ta tri mjeseca dogodile zahtijevale od mene da donesem neke odluke za koje ja moram snositi odgovornost. Prema tome, samo inzistiranje i to kao odgovoran čovjek tvrdim, odgovornost snosim za sve svoje postupke i smatrao sam da nakon nekih postupaka moram i ponuditi da ponesem tu odgovornost i dalje. Moram priznati ovaj drugi dio pitanja da ću se za godinu dana predomisli pa da ću raditi nešto drugo nisam baš najbolje shvatio pa ako mi to možete malo pojasniti, ali ću svakako raditi na dobrobit Hrvatske radiotelevizije bilo na mjestu glavnog ravnatelja, bilo na mjestu glavnog producenta ili bilo kojem mjestu koje kuća od mene zatraži odgovarajući na Vaše pitanje smatram da Vas nisam prevario, ja se na prvi natječaj nisam javio ali okolnosti su postale takove da sam donio neke odluke koje za sobom povlače i moju odgovornost i jedan smjer u kojem je kuća krenula. Jer uvođenje discipline, uvođenje reda u određenim stvarima striktno inzistiranje na zakonitosti pa na koncu konca ako se sjetite i slučaja Orfej i nekih stvari koje su presječene, koje su godinama nagomilavane jednom je došlo vrijeme da se tome upravo zbog spasa ove kuće stane na kraj. Moram priznati bio sam ponukan i na kandidaturu i od socijalnih partnera i od kolega i na koncu po svojoj vlastitoj savjesti. Hvala.

MILAS: Hvala lijepa.

ŠKRABALO: Evo, kao što ste me molili da pojasnim, ovako, broj jedan, mi smo birali v. d. ravnateljstvo na mandat koji traje 6 mjeseci nitko nije spominjao nikakve prvi, drugi ili treći natječaj nego ako se netko prijavi na mjesto v. d. ravnatelja za koji znamo da je mandat 6

mjeseci onda mi govorimo o jednom mandatu. Je li tako? To je moj osnovni problem. Jer radi se o preuzimanju odgovornosti za jedan mandat dok se ne izabere ravnatelj. Druga stvar, što se tiče ovoga što sam rekla da se nećete predomisli u smislu da postoji jako velika razlika, ovo što Vi kažete da ste bili ponukani početi donositi odluke pa razlog zašto ste bili ponukani je upravo zato što mi nismo izabrali ravnatelja. Razumijete? O tomu se radi. Druga stvar je, nismo izabrali između ostaloga i zato što je došlo do promjene koncepcije kod dijela članova Vijeća oko toga što smo se uopće dogovorili prilikom izbora v. d. Ravnateljstva. No, ja Vas zapravo želim ovom prilikom pitati ovo što ste spomenuli za Orfej i za neke značajne odluke da se uvede red. Možete li mi pojasniti kakav je to red uveden vezano uz nabavu i prikazivanje serije „Tito“ i kakav je to red uveden u Orfeju ako nitko iz Ljudskih resursa u 3 mjeseca nije došao razgovarati s tim ljudima tamo koji uopće ne znaju kakva im je sudbina. Ja potpuno vjerujem ovo, ali mene zanima gdje je tu taj značajan red uveden naročito u pogledu odnosa s ljudima i u programskom smislu. To me zanima.

MILAS: Hvala.

POPOVAC: Orfej Hrvatske radiotelevizije je samostalna pravna osoba i Ljudski resursi HRT-a nisu nadležni za Orfej. Orfej je imao svoju upravu. On još uvijek ima svoju upravu, ovih dana dolazi stečajni upravitelj i zakoniti postupak koji je proveden nalaže da se trenutna uprava obrati i obraća i znam da jesu i bili su primljeni od mene i sve im je bilo pojašnjeno. Stečajni upravitelj će sagledavajući situaciju i raščišćavanjem stanja predložiti vjerovnicima na koncu konca i vlasniku modalitete sudbine te tvrtke. Oni mogu biti dvojaki. Mogu biti stečaj s preustrojem pa da tvrtka nastavi s radom. Može biti i likvidacija. Ali ja to ovoga časa ne znam dok se stečajni postupak ne provede. Prema tome Hrvatska radiotelevizija, odnosno Ravnateljstvo HRT-a i ja osobno učinili smo i po pitanju Orfeja i svih ostalih stvari apsolutno sve zakonito. Meni je osobno kao čovjeku žao, mnoge tvrtke odlaze u stečaj ali tamo su se ispunili zakonski uvjeti već davno za tu odluku. HRT ovog časa nije imao 10 milijuna kuna za sanirati nešto što već godinama ne vrijedi. I ono što se očekuje od stečajnoga upravitelja je to da se utvrde sve činjenice o poslovanju tog Orfeja i na koncu konca da se vidi kakve su uopće mogućnosti nastavka rada te tvrtke. A, kažem, Ljudski resursi Hrvatske radiotelevizije s tvrtkom Orfej nemaju nikakve veze.

MILAS: Hvala lijepa. (NERAZUMLJIVE UPADICE)

POPOVAC: Što se tiče reda u programu i emitiranja tv igrano dokumentarne serije „Tito“, dakle, programske službe, urednica programa, direktor programa, dakle osobe u koje prvo i po Zakonu su nadležne za kontrolu kvalitete programa. Ja nisam ovlašten i ne mogu biti cenzor, ja nisam bio obaviješten o nikakvom problemu, osim toga bio sam čak obaviješten da se radi o izvanredno kvalitetnom materijalu za koji se predlagao dodatni angažman i novca i sredstava. No, hvala Bogu imali smo ugovor takav kakav smo imali pa smo onda za novac ugovoren za 6 epizoda dobili 12 epizoda, ali ja sam imao sva uvjerenja da se radi o visoko kvalitetnom programu i da ništa sporno u tome nema za, recimo, razliku od ovoga drugoga slučaja koji se pojavio na zadnjoj sjednici Vijeća da je bila „Jugoslavija za jedno stoljeće“ gdje je rađeno i ekspertiza i povijesna ekspertiza i na koncu konca došlo je do određenih promjena i u autorskom timu pa je samim tim došlo i do kolizije među njima i stvar je završila na sudu što se tiče i autorskih doprinosa i na koncu konca nekakvih dodatnih ulaganja koje bi HRT iz ne znam kojih razloga trebao dati. Mi smo ovih dana donijeli i protokol o proizvodnji programa koji će za ubuduće bilo kakve ovakve situacije anulirati iz prostoga razloga što neće biti moguće preskakati određene instance. Prema tome, svatko će morati kliknuti u softver svoj dio posla jer neće moći doći do preskakanja. Te su organizacije mogućnosti bile i prije, no, nitko nije vodio računa u to vrijeme za to. Prema tome bez bih striktnih protokola to nije ni moguće. Iako osobno mislim, zanate, serija „Tito“ se počela raditi 2005. godine, ova „Raspad Jugoslavije“ mislim čak 2002. godine i sve o čemu govorimo je ovo v. d. Ravnateljstvo zateklo na jedan način, ja moram priznati da ja tu što se tiče serije „Tito“ ni ne

vidim nekih velikih problema. Kažem, programski ljudi su nam dali uvjerenja da se radi o kvalitetnom materijalu. Očito da je nekih propusta bilo, ali s pozicije glavnog ravnatelja meni je bilo bitno da Hrvatska radiotelevizija ne bude oštećena novčano i da mi proizvod dobijemo. Koliko je on dobar ili loš o tome odlučuje program, ja ne niti smijem niti mogu.

MILAS: Hvala. Gospodin Mesarić.

MESARIĆ: Molio bih da se samo šire referirate na nekoliko stvari koje ste tu naznačili, a koje smatram jako značajnima i za bilo kojeg budućeg ravnatelja, a na vrlo određen način te se stvari referiraju na sam program. Vi ih navodite kao neki dio Vašeg plana. Ja ću Vam ih sada podastrijeti. Kažete nedostatci koji se očituju u nejasnim nadležnostima, preklapanjima ovlasti, velike teškoće u identificiranju odgovornosti (to su stvari oko kojih se motamo stalno ovdje) one se referiraju na program neminovno i one upućuju na Vašu recepciju programa iz iskustva. Molim, da mi se na tu temu malo referirate. Dalje, imate plan i kažete, sustav evaluacije javne nabave i to u smislu da se propita forma ostvarenja sadržaja javne koristi i eliminacija koruptivnog ponašanja. To su isto neke stvari koje utječu direktno na programe o kojima mi ovdje govorimo. I treća stvar je, provedba u glavi VIII. 12. provedba antikorupcijskih mjera na HRT-u. Pored transparentnog izbora i kupnje vanjske produkcije te zakonito provođenje postupaka javne nabave, osnovati tijelo koje će se trajno baviti nadzorom i provedbom programa za suzbijanje sukoba interesa i koruptivnog ponašanja. Mislim da su to tri ključna čira u ovoj Televiziji da Vi, mislim, to locirate samo bih Vas molio da se malo više referirate što je to konkretno u nekom Vašem programu kad biste bili ravnatelj kako biste to dalje provodili.

MILAS: Hvala lijepa.

POPOVAC: Pa mislim da na sva tri pitanja ja mogu odgovoriti jednim odgovorom. Naime, kad je u pitanju evaluacija javne nabave onda imate situaciju da se vrhunska pravila još lakše izigravaju tako da smo mi već u dva navrata tražili tržišno vještačenje određenih ponuda. Znae, ako imate nekoliko dobavljača onda oni krenu s određenim cijenama i to je u formi javne nabave zadovoljeno ali ako se otkrije, a može se otkriti da je u javni natječaj određena skupina krenula s napuhanom cijenom, da ona ne odgovara tržišnim uvjetima onda je i sam smisao javne nabave kao takve za eliminaciju bilo kakve korupcije izigran. I u tom smislu mi ćemo revidirati te javne nabave jer, gledajte ako nešto na tržištu možete dobiti za 40 kuna, a vi dobijete tri ponude jedno na 81, jednu na 83, jednu na 84 kune onda je smisao antikorupcijskih mjera izigran. I to je taj model evaluacije javne nabave. Ako dobijemo od vještaka da to košta 40, da na tržištu to postoji za 40 onda nema nikakvoga razloga da se taj natječaj ne poništi, odnosno da se i eventualno sklopljeni ugovor ne poništi. I to su ti procesi koji, vjerujte, će omogućiti značajne uštede, koji će omogućiti pošteno poslovanje i koji će nam omogućiti prosperitet. Jer, gledajte, ako imamo nabavu tehnike i pod određenim kondicijama jave se dva ponuđača jer toga baš i nema previše i onda saznamo da se to moglo i za 30 ili 40% jeftinije, znate, na količinu tog novca to vam je 1 – 2 igrane serije koja ostaje u kući. Mi smo i u godišnjem planu za ovu godinu našli izuzetne unutarnje resurse upravo na taj način i uspjeli ga zatvoriti na način na koji smo ga uspjeli zatvoriti. Ali, to je upravo ono menadžeriranje koje se traži na mjestu glavnog ravnatelja, odnosno uopće i srednjeg menadžmenta, a to je bitka za svaku kunu jer ovoga časa nismo u situaciji i Vaša kritika da se nisam u svom izlaganju referirao na svoj program, obzirom da je skraćeno vrijeme za nas koji smo već bili ja sam iscrpno zadnji put govorio o programu i što se tiče programskih usmjerenja i težnje da imamo visoko kvalitetni i gledani program jer javni servis će ispuniti svoju funkciju onda kad je gledan. Ne postoji mogućnost da ispunimo svoju funkciju a da nas ne gledaju. Prema tome, sve ono što sam rekao na zadnjem predstavljanju po pitanju i programa i programa razvoja Hrvatske radiotelevizije, a to je da je ova godina stabilizacije, u stvari ova godina je godina reorganizacije, 2011. stabilizacije, 2012. afirmacije i ja se nadam i obećavam da je 2013. godina dominacije na tržištu.

MILAS: Hvala. Evo, ostala je još minuta. Gospodine Rkman, izvolite. I to bi bilo onda zadnje pitanje.

RKMAN: Neću postaviti pitanje ali ću reći, dvije stvari su me razljutile. Prvo, predsjednik Uprave HEP-a, recimo, nikada neće otići u područje Rastovača kod Plitvica i izmjeriti kolika je razina napona prema europskoj normi. Prema tome, gospodin v. d. glavni ravnatelj nije trebao pogledati „Tita“ nego one osobe koje su za to zadužene. Drugo, ispred njegove funkcije aktualne v. d. tek samo forma i alibi. On je osoba koja mora tanker ispraviti krivi kurs kojeg je bivši ravnatelj vozio i plus toga realizirao zadaće koje je napravio i zanima me pitanje za raspravu, glagol – vjerovati - ima li jedinicu mjere.

MILAS: Hvala lijepa. Već je vrijeme isteklo. Gospodine Bahtijari.

BAHTIJARI: Jedno kratko pitanje ako može, ako ne. Pitanje, vrlo kratko pitanje.

MILAS: Zaista, izišlo je vrijeme, mislim... Izvolite! Nema vez, gospodin Popovac će odgovoriti. Izvolite.

BAHTIJARI: Gospodine Popovac, Vi ste govorili o dobrim odnosima sa socijalnim partnerima. Kako u tom kontekstu tumačite činjenicu da već neko vrijeme Ravnateljstvo funkcionira bez jednog člana, predstavnika radničkog vijeća i što se zapravo tu može napraviti?

POPOVAC: Dakle, izuzetno dobri odnosi s poslovnim partnerima smo uspjeli postići na načelu povjerenja. No, Koordinacija sindikata je došla u jednu dvojbu, a to je da li uvjeti za člana Ravnateljstva moraju biti kao uvjeti za ravnatelje podružnica. Moje osobno mišljenje je bilo i moja sugestija njima da se ne mogu i ne trebaju tražiti uvjeti kao za ravnatelje podružnica, da je to radničko pravo birati tko može birati da može biti izabran prema tome da se karakteristike: stručna sprema, godine iskustva i radno iskustvo u tom slučaju ne bi trebali primjenjivati. Dobar dio sindikata je to i prihvatio ali na njima je da se odluče za model. Meni je jako žao što je do te situacije došlo ali mislim da su partneri postigli suglasje i da će u najskorije vrijeme provesti izbor za člana Ravnateljstva iz redova zaposlenika. Evo. Hvala Vam.

MILAS: Hvala lijepa. Gospodine Popovac, završili ste i hvala Vam na izlaganju. Živjeli. Gospođa Nada Prkačin. Dobar dan, gospođo Prkačin! Kako ste?

PRKAČIN: (BEZ MIKROFONA – NERAZUMLJIVO)

MILAS: Znae propozicije. Izvolite.

PRKAČIN: Evo, pretpostavljam da je sada bili žustro pa ću ja početi malo s jednom anegdotom...

MILAS: Nije. Bilo je vrlo umirujuće tako da... Izvolite!

PRKAČIN: Baš mi je drago. Evo, ipak ću ja tu anegdotu jer je zgodna, a radi se o jednom od bivših ravnatelja Radio televizije Zagreb, Ivanu Šiblu kojemu su jednoga dana iz CK poslali jednu drugaricu i rekli da nađe jedan posao za nju na Televiziji. I on ju je pozvao na razgovor, žena je sjela i onda ju je on pitao: dobro drugarice, što Vi znate? I ona je onako slegnula ramenima pa, eto! Pitao ju je, znate li možda tipkati na mašinu? Pa dobro je li znate bar stenografiju? Pa nisam nikad pisala ali... Pa kaže on, pa dobro je li bilo što znate da znam gdje ću Vas raspodijeliti? Pa kaže ona, nisam baš sigurna! E, kaže on, znate, u ovoj kući postoji samo jedno mjesto na koje može proći osoba s takvim kvalifikacijama kakve Vi imate, a na tom mjestu već sjedim ja, odnosno ravnateljsko mjesto. Ali, nije to baš tako jednostavno. Pretpostavljam da je gospodin Šibl imao dobar tim pa se mogao tako ponašati. (ŽAMOR I SMIJEH) Zato sam ja u svom programu počela s timskim radom. Znači, ako ravnatelj ima dobar tim onda se stvarno može, uvjetno rečeno, ovako ponašati. Našla sam jednu zgodnu rečenicu koja kaže pojedinci osvajaju bodove ali tim osvaja pobjedu. Kad kažem tim onda mislim pritom da svaki čovjek u ovoj kući ima vrijednost samo treba pronaći gdje je najbolji i uzeti to od njega. Znači, da doprinese kući koliko god je moguće. U dobro oformljenom timskom radu u svakom trenutku se zna tko je za što odgovoran i onda se ne može dogoditi

ako negdje pukne, ako netko nešto nije napravio, ako netko nešto nije odradio da se traži krivac. Krivac se mora znati iste sekunde tko je on. Malo sam u svom programu opisala o sadržaju, znači ja sam za to da se drži Zakona o HRT-u po svim njegovim točkama, znači da ima sadržaja za sve jer je to zapravo zadaća javne televizije. Onda javni natječaj, znači ako je onih 10% koji su zakonom propisani držati ih se i to ne na lijepe oči davati, ne zato što smo mi dobri s nekim nego jednostavno provesti Zakon i taj javni natječaj onda ima smisla. E, onda ima nešto što mi je palo na pamet jer sam shvatila da u kući ima jako puno kreativnih ljudi, a to je osnivanje Društva pisaca i scenarista HRT-a tako da se ne bi događalo da stalno isti krug ljudi ima taj privilegij ili to pravo piše scenarije nego bi se, sigurna sam u to u ovoj kući otkrilo ima vrlo vrijednih i dobrih ljudi koji bi imali što ponuditi. Znači, ne tuđa pamet nego pamet iz ove kuće za koju sam sigurna i to stalno tvrdim, ima je puno samo je treba znati iskoristiti. Onda priča o javnoj televiziji, veza javne i komercijalne televizije. Hrvatska radiotelevizija nije konkurencija komercijalnim televizijama nego mjerilo profesionalnog rada. Mi smo nažalost u posljednje vrijeme dosta izgubili, dosta se spotičemo, ali to nije zato što smo mi lošiji, što imamo lošije ljude nego zato što nam se u kući događaju stvari kojima bismo trebali stati na kraj. Trebali bismo se okrenuti radu i posvetiti se tomu. Ja stalno govorim nisu komercijalne televizije toliko dobre koliko smo mi nažalost evo trenutno loši. Kažem - trenutno. Ljudski resursi.

Čitala sam malo tako razno-razne knjige. Našla sam jedan zgodan podatak gdje čovjek koji je bio 20 godina direktor General Motorsa, jedne velike američke firme koji kaže, u biti nije bio još ni završio studij, otišao je na razgovor u General Motors i prvo što su ga pitali je bilo, kakve su vaše ambicije u slučaju da vas zaposlimo, i on je uz ostalo naveo, ja bih jednog dana želio biti direktor firme i oni su to uredno zabilježili i svake tri godine, on je 20 godina poslije doista i postao direktor General Motorsa s time što je svake tri godine iznova zvan na intervju gdje su ga pitali, gospodine je li vi još uvijek imate ambicije koje ste imali kad ste došli, on je rekao, imam, imam. I na kraju nakon 20 godina takve ambicije imalo je još troje ljudi, od njih četvero, eto, on je imao sreću i postao je direktor tog poduzeća i bio je 10 godina top menadžer u Americi. Eto! Naime, zašto to govorim? Mislim da u kući treba odgajati ljude, poslušati ih što oni žele, a ne dovoditi izvana ljude koje unaprijed bez obzira na kvalifikacije čeka karijera. Recimo, dovedu čovjeka i kažu, on je doveden zato da nakon godinu ili dvije postane direktor. Ne! Ja mislim da čovjek treba proći neke procese ovdje u kući. E, onda što se tiče štednje to sam isto, to je stara priča. Znači, zavrnuti gdje god se može zavrnuti. Onda, recimo, vrlo sam osjetljiva na honorarce jer sam i sama dugo bila honorarac. Mislim da ljudi koji su se dokazali u ovoj kući zaslužuju dobiti radni odnos. Nažalost, poznajem njih koji su čak i po 10-ak godina honorarci bez obzira što su i u trenutku kad su došli u ovu kuću već imali završeni studij novinarstva, na primjer. E, onda Hrvatski radio, inače ja sam jedna od rijetki koja valjda zato što sam godinama i radila na radiju puno više sluša radio nego što gleda televiziju. Mislim da na Hrvatskom radiju da je ustaljena već jedna dugogodišnja shema koju treba promijeniti i možda je ustaljena zbog tog što se manje-više vrte isti ljudi na nekim mjestima. Jednostavno treba malo dati prostora i drugima. Pitanje tehnike. To isto imamo doista stručne i odgovorne ljude s neprocjenjivim iskustvima treba ih samo znati iskoristiti do kraja. Novi mediji. Jedan od zadataka bila bi jača i efikasnija ponuda multimedijски sadržana na internetu, na raznim mobilnim platformama. Tu stvarno treba voditi brigu jer tehnika toliko napreduje da doista tu stalno treba biti budan. HRT i Europska unija. Pravila se znaju i treba ih samo poštovati. Evo, na kraju, ne znam zbog čega nikako nisam stizala o tome govoriti, to sam ja nazvala novostima. Evo, ovako, nešto na primjer za djelatnike HRT-a. Ugovorila bih rad s liječnikom opće prakse, znači da ovdje imamo na Televiziji, to je nešto što smo mi u vrijeme komunizma imali u velikim poduzećima i to je doista šteta ne vratiti. Primjerice, mi imamo svake tri godine sistematske preglede i znam da nam uvijek liječnici govore da smo mi očito najbolesnije poduzeće što vjerujem i da je zbog posla jer je posao takav kakav je. To bih

svakako, voljela bih bez obzira tko god bude izabran, otvaranje dječjih igraonica. Možda to nekome izgleda čemu sad dječje igraonice, ali stvarno u kući ima puno mama, evo i neki dan je kolegica rekla, u subotu su je zvali da hitno dođe neku kazetu naći a ona je bila sama s djecom kod kuće, jednostavno nema gdje ostaviti dijete, a ovako povede i nema nikakve brige, može ostati koliko god treba, a da ne kažem evo neki dan čujem isto jedna samohrana majka 4 tisuće kuna plaće, zovu je, nema radnog vremena, ne može nikoga angažirati, a inače zanimljivo mi je što žene koje su to još prije ohoho godina se zalagale za dječje igraonice one su danas u međuvremenu postale i bake i stvarno mi je žao što nitko tu ideju prepoznao kao nešto što bi doista ljudima u ovoj kući dobro došlo. Eto! Ima još jedna zanimljivost, a to mi je, recimo, dobro to je ovdje na Televiziji lakše ali jednom godišnje bih organizirala druženje svih djelatnika na Televiziji. Evo, recimo, ja sam jedne godine bila na jednom takvom druženju u Stuttgartu u Porscheu. Moja sestra tamo radi i tamo inače ima 115 različitih nacija koje rade u toj firmi i zanimljivo je zapravo doći i upoznati ljude koji, ne znam, rade s ljudima koji su vama dragi, koji su vama iz obitelji i da vidite zapravo ih drukčije doživljavate. A osim toga mi smo recimo u Redakciji manje-više svi su očevi, majke pa to je, recimo, prilika da upoznajemo našeg kolegu i iz druge strane, znači, kao oca, kao roditelja. Evo, to bih najkraće. Evo, ako ima pitanja bit će mi drago.

MILAS: Hvala Vam lijepa, gospođo Prkačin. Evo, gospodin Grgić ima pitanje za Vas.

GRGIĆ: Evo, hvala lijepa na jednoj kratkoj ali zanimljivoj prezentaciji. Svakako da su Vaši ovi prijedlozi vrlo interesantni. Posebno me veseli ovaj prijedlog da se ne koriste i da biste Vi htjeli iskoristiti medijske platforme koje su zapravo danas najjače, a to je Facebook, Twitter i ove druge društvene mreže na internetu pa me zanima kako Vi gledate na trenutnu aktualnu situaciju kada zaposlenici ove kuće sudjeluju na takvim sličnim platformama za druge poslodavce? Da li Vi mislite da je to u redu i mislite li da bi Hrvatska radiotelevizija ukoliko sama krene na to da li onda ti ljudi dolaze u određeni sukob interesa po Vama? To je prvo pitanje. Drugo, što se tiče ovih prijedloga koji su ekstremno socijalno inteligentni prijedlozi, nadam se da nećete imati ništa protiv ako netko od drugih kandidata prođe pa Vam ukrade tu ideju, mislim da je stvarno hvale vrijedna inicijativa i mislim da je recimo ova priča s vrtićom ili s nekom igraonicom u Televiziji itekako može koristiti zaposlenicima posebno majkama. Evo, hvala lijepa.

MILAS: Hvala. Evo, gospođo Prkačin, izvolite.

PRKAČIN: Ako ste mislili pritom na recimo sada aktualni slučaj Matija Lovrec. Ovako, ja bih kao prvo da se držimo dogovora, a to znači ako smo se dogovorili da ćemo nešto poštovati znači da nećemo raditi za druge kuće onda sam za to da se toga drže svi, a ne da jedni mogu ta pravila zaobići. Recimo, evo meni je na primjer zanimljivo, a ne znam, ne volim imena spominjati, ali...

MILAS: Nemojte onda. Pričajte općenito. Nemojte s imenima. Pričajte općenito.

PRKAČIN: Dobro. Da skratim priču. Ja sam protiv toga. Na primjer kad god radim za neku kuću, ja sam prije na Radio Osijeku jedino isključivo za tu, kako bih rekla, jednostavno sam shvatila da se čovjek ne može posvetiti svom poslu ako sa strane obavlja neke druge poslove. Ja sam u ovom trenutku protiv tog. Ali, ako se, recimo, evo malo prije sam baš čula koliko plaću imaju spikeri. Ako oni imaju plaću 4 – 5 tisuća, a imaju obitelj onda je za očekivati da će sa strane tražiti posao. Znači, idemo poraditi na tome da se ljudima poveća plaća pa oni neće ići okolo tražiti posao. Razumijete! Ali kažem, doista je frustrirajuće ako se jednima dopusti da rade i oprašta im se, a drugima gleda i ono najsitnije. A ovo doista, ne ljutim se. Dapače, bilo bih mi drago da ova, zato sam i navela da ta ideja nije moja, ta za vrtiće. Ispričavam jeste li me još nešto pitali?

MILAS: Ne. To je to. Hvala, gospođo Prkačin. Ima li još pitanja? Evo!

PRKAČIN: Sendviči vas čekaju pa....

MILAS: Hvala Vam lijepa na izlaganju... (ŽAMOR) Za sendviče ćemo još malo pričekati, moramo dalje. Hvala Vam lijepa.

PRKAČIN: Hvala i vama. Stvarno vam želim da izaberete kandidata da bude i vama lakše i nama.

MILAS: Odlično. Hvala.

PRKAČIN: Doviđenja!

MILAS: Doviđenja! Da. Da li će biti lakše to ćemo vidjeti... (ŽAMOR I SMIJEH) Dobar dan, gospodine Radiću! (ŽAMOR) Dobar dan! Pozdravljam Vas još jednom u ime Vijeća.

RADIĆ: Nema gospodina iz Informatike da mi to sredi.

MILAS: Ima! Gospodin je tu! Dajte, sredite gospodinu Radiću prvo za prezentaciju... (ŽAMOR)

RADIĆ: Dobar dan!

MILAS: Dobar dan! Sve znate! Izvolite!

RADIĆ: Podsjetit ću samo ukratko i to će se izvrtjeti ovdje jedno dva puta ovdje preko PowerPointa na prijedlog programa i rada koji sam vam dao u kojem sam u nekoliko segmenata... (ŽAMOR)

MILAS: Lijepo molim, gospodin Radić ima izlaganje, ja vas molim da obratite pažnju.

RADIĆ: ...dakle, izložio složenost okruženja i utjecaja na djelovanje HRT-a, nabrojivši za europsko medijsko zakonodavstvo, potom Zakon o elektroničkim medijima, Zakon o HRT-u, djelovanje konkurencije, utjecaj i interese velikih kompanija kao i preferencije gledatelja. Govorio sam o načelima i politici potom o ciljevima. Želimo modernu i snažnu strukturu upravljanja, medijsku kuću sa snažnom strukturom upravljanja i javnom servisu koji mora težiti vrhunskom programu. Iznio sam i programska načela, javnost univerzalnosti i europski medijski standardi, dakle medijski pluralizam, objektivno informiranje i sudjelovanje u formiranju javnog mnijenja te širenje kulture i obrazovanja, a ponudio sam i novu organizaciju HRT-a koju impliciraju nove tehnologije umjesto stare piramidalne strukture i novu matričnu strukturu kao i odgovore HRT-a na utjecaje iz konvergirajućeg okruženja. No, ovaj put bih se ipak volio pozabaviti nečim drugim, onim što nas sve jako pritišće, a to je činjenica da su javni mediji očigledno u Europi, a i kod nas pod velikim pritiskom, utjecaj krize, pad prihoda od pretplate, pad prihoda od oglašavanja kao i pritisak komercijalnih medija na zakonodavce da se javnim servisima smanje oglasne minute ili potpuno ukinu. U ovom trenutku smo bez vodstva sa čvrstim mandatom što prilično slabi naše sve pregovaračke pozicije, a posebice pregovaračku poziciju oko novog Zakona o HRT-u i našoj budućnosti. Kakva je naša pozicija, ukratko evidentan je visok stupanj nelikvidnosti, novčana sredstva u dopuštenom minusu povremeno idu do 180 milijuna. Ne izvršene obveze prema domaćim dobavljačima oko 120 milijuna, ne izvršene obveze prema inozemcima oko 50 milijuna. Imamo jedan nepokriveni gubitak još iz 2003. Gubitak 2009. prognoza je negdje oko 105 milijuna. Nenamjenski utrošene rezervacije u razdoblju 2005. – 2008. treba vratiti u fond, riječ je oko 170 milijuna. Izgleda da tekući priljevi nisu dostatni ni za čiste tekuće troškove. Prihodi i rashodi. Prihodi od pristojbe imaju obilježje sigurne naplate iako ne naplatimo 6 – 8 posto to nam je minus otprilike od 100 milijuna. Prihodi od marketinga dosta su upitni obzirom da pada gledanost koja se konačno u obračunu uzima kao korektor prema sadašnjem modelu. Rashodi poslovanja dijelom leže u nerealnim prihodima jer se ne vodi o dijelu prihoda koji se neće moći naplatiti. Drugi dio rashoda leži u planiranom gubitku ali nije jasno koji će to izvori pokriti. Ukupni rashodi imaju pokriće u tekućim priljevima. Što je s investicijama? Vlastiti izvori za investicije ne postoje. Oslanjanje na fond amortizacije nelogično jer nenaplaćena realizacija u svakom trenutku je viša od obračuna od amortizacije. Uostalom fond amortizacije stvarno materijalno i ne postoji. Nova zaduženja kod banaka su vrlo upitna i nisu osigurani izvori povrata duga. Broj struktura zaposlenika, dakle, ne definiran broj zaposlenika, relativno loša struktura, veliki broj vanjskih suradnika,

višegodišnji stalni vanjski, spori procesi optimalizacije zaposlenih i visoki troškovi smanjenja broja zaposlenih u ostalom i oni koji su nam trebali u programu sada su otišli u mirovinu. Dakako da ovo stanje se ne može pripisati kratkom razdoblju, objektivno pad je krenuo za vrijeme stabiliziranja pristojbe kao stalnog i vrlo izdašnog prihoda i marketinga koji je u stvari obećavao pokrivanje i svih želja u programu. Početak je dakle negdje 2003. godine kada su troškovi poslovanja se naglo oslobodili, razmahali i ubrzo stvorili brzi rast od prihoda. Ovo sam sve pobrojao da naglasim složenost i ozbiljnost situacije i što žurnijeg rješavanja problema i svih ovih problema u kojima se nalazimo. Nedavno smo bili organizatori EBU konferencije u Opatiji gdje je prezentirana strategija EBU-a za razdoblje 2010. – 2014. Ona sadrži fokusiranje na nove sadržaje. Pojačavanje tima za pregovore oko sportskih prava, niže troškove infrastrukture, dakle organizacije i multimediju. Paradoks izgleda da Radio povećava tržište, a Televizija ga smanjuje. Pad oglašavanja prema prognozama u 2010. bit će oko 10%. Prognoza je da specijalizirani programi u Hrvatskoj neće ostvariti, to je bilo rečeno nedavno na samitu koje je nedavno organiziralo Vijeće za elektroničke medije, dakle da neće ostvariti veliku gledanost pa neće biti ni velikih prihoda. Od HRT-a se pak očekuje da proizvodnja specijaliziranih tematskih kanala visoke javne vrijednosti bude u novim kanalima, a to će, kako kažu znalci, dodatno fragmentirati tržište. Gašenje analognog signala ako 70% korisnika će biti na multiplatformama to je, kažu znalci, smrt oglašavanja na klasičan način. Dakle, na osnovu gledanosti. HRT kao javni elektronički medij mora se uključiti u novi medijski pejzaž ili multimediju. Što želim i na čemu ću nastojati u razdoblju od 2010. – 2013.? Kao javna ustanova našim pretplatnicima moramo pružiti što kvalitetniju uslugu, održati korak s brzim tehnološkim razvojem i najvišim standardima u proizvodnji radijskih i televizijskih programa. Želimo biti vjerodostojni i time opravdati privilegij pretplate. I nadalje namjeravamo ostati ozbiljna i kreativna institucija hrvatske kulture koja postavlja opće radiotelevizijske standarde. Kako bi na vrijeme proveli preustroj moramo imati u sljedeće 4 godine jasnu viziju na razvoju u sljedećim područjima: Programskog usmjerenja, tehnološkog razvoja i primjene novih tehnologija i medija, upravljanju ljudskim resursima i radnim vremenom, upravljanja imovinom i uvođenjem integriranog poslovnog sustava. Da podsjetim samo kakva nam je budućnost. Dakle, 2010. bit će u znaku bežičnog širokopojasnog pristupa internetu. Usluga digitalne televizije postaje standardni dio portfelja većine telekoma, započela je i era tri de televizije. Naime Toshiba izbacila je 21 inčni 3D ekran koji ne zahtijeva nikakvo optičko pomagalo ukoliko korisnik nema problema s dioptrijom. Tu je i eksperiment s društvenom televizijom, dakle pokušaj sjedinjavanja društvene mreže i pasivnog gledanja televizije. Neograničene su mogućnosti. Ono što naglašavam posebice, mi ne smijemo zbog krize odustati od razvoja specijaliziranih programa i kanala i usvajanja novih tehnologija jer time de facto odustajemo od vodeće pozicije na televizijskom tržištu. To bi bilo u stvari pristajanje na polaganu smrt i to nije više pitanje novca već programa i strateškog razvoja kao i opstanka javnog servisa u budućnosti. Dakle, krizu ne treba rješavati recesijom nego razvojem. Mi imamo veliku arhivu. Trebalo bi taj mrtvi kapital pokrenuti, riješiti autorska prava, kapitalizirati našu prednost. Sada kada smo izborili multipleks, a uskoro će natječaj, nalazimo se u vrlo osjetljivom razdoblju jer još uvijek nemamo viziju ili koncepciju toga što bismo trebali raditi u tim programima. Moja je ideja da bi prvo trebali pokrenuti, nije to moja ideja nego se o tome već dugo raspravlja ali ideja je u svakom slučaju da bi trebalo krenuti s takozvanim news ili kanalom vijesti i tu ćemo stvoriti prvu poziciju. Tko prvi osvoji taj prostor u stvari će biti kreator javnoga mnijenja na ovome prostoru, a uvijek su javni radiotelevizijski servisi moraju biti sposobni razvijati nove tehnologije upravo kako bi ostvarili očekivanja svih svojih gledatelja. Ukratko, što bi trebalo najkraće moguće učiniti. Optimizirati strukturu zaposlenih. Rashode poslovanja dovesti u odnos s realnim prihodima utvrditi razinu zaduživanja kod banaka vodeći računa o stabiliziranju poslovanja i osiguranju redovitog funkcioniranja. Dakako, u narednih 5 godina

potpuno promijeniti strukturu financiranja poslovanja. Investirati prema stvarnim potrebama digitalizacije i informatizacije, a u programu izvršavati funkciju javnog servisa, boriti se za veću gledanost, bolji program ali ne pod nametnutim uvjetima navodne konkurencije kako nam se često i servira. Ono što me vodi zašto sam se javio na natječaj, moje dugogodišnje iskustvo u vođenju i uređivanju programa kako lokalnog tako Prvog, Drugog, direktora programa, glavnog urednika, direktora Marketinga, dakle, ja mislim da imam dovoljno iskustva kako u projektiranju programa tako i u vođenju velikih sustava i organizama. Zahvaljujem.

MILAS: Hvala lijepa, gospodine Radiću. Gospodin Bahtijari, izvolite.

BAHTIJARI: Gospodine Radiću, jedno kratko pitanje. Zanima me Vaše mišljenje o institutu 9 minuta, dakle, 9 minuta za marketing. U kontekstu rasprave o novom Zakonu o HRT-u. Dakle, pitanje glasi, je li inzistiranje na 9 minuta puta broj programa strateško pitanje? Može li se taj model supstituirati s nekim novim modelom i može li Hrvatska radiotelevizija diktirati neke nove uvjete sa smanjenom minutažom? Dakle, na čemu ćete Vi inzistirati ako budete izabrani?

MILAS: Hvala. Izvolite.

RADIĆ: Bojim se da ćemo možda i zakasnuti. Ali ne vjerujem nikad nije kasno da možemo utjecati više na promjenu Zakona. Prijedlozi su tu, bit će javna rasprava. Ona je u tijeku, a bit će rasprava i u Saboru. Dakle, ja mislim da će trebati ako prijedemo na multiplatformu, to sam i rekao, u potpunosti promijeniti filozofiju i način financiranja pojedinih proizvoda. Dakle, samo inzistiranje na 9 minuta, možda bi bilo jednostavnije da ovako kažem, trebalo bi naučiti proizvoditi program na osnovu pretplate. Jer mi ćemo najveći dio, ja se ne odričem marketinga ali kažem doći će do poremećaja na tržištu. U ovom trenutku, recimo, tržište se procjenjuje negdje na 700 milijuna kuna. Izračun je da bi jedan opći kanal komercijalni mogao funkcionirati na ovom tržištu je negdje otprilike 40 milijuna eura, 300 milijuna kuna. Dakle, postoji prostor samo za dvije televizije i nije nelogično zašto toliki pritisak jer da bi mogle i RTL i Nova funkcionirati oni su tražili na onom skupu u Novinarskom domu tražili su nula minuta za javni servis. Sad vidim da postoje prijedlozi 9 u ostalim terminima pa u prime-timeu koji se najbolje prodaje 6 pa 4, da se to smanjuje. Ja mislim da bismo mi trebali transformirati kuću računajući pri tome koliko možemo uzeti u marketingu da uzmemo ali da se pripremimo za vrijeme kada ćemo se isključivo financirati od pretplate.

MILAS: Hvala lijepa. Gospodo Škrabalo.

ŠKRABALO: Hvala gospodinu Bahtijariju na pitanju koje sam ja htjela pitati. Zapravo imam dva pitanja koja su povezana, nastavak na ovo. Znači, ako Vas razumijem, naučiti proizvoditi program unutar očekivanih sredstava od pristojbe. Moje pitanje je onda, trud oko oglašavanja, redizajna cjelokupnog marketinga. Što bi bila dobit od toga? Što Vi vidite kao specifičnu vrijednost prihoda od marketinga za HRT u toj shemi. S druge strane imamo uvijek jednu opasnost kada HRT ima marketing, mi znamo da to smanjuje neovisnost izvještavanje i istraživanje različitih tema kao i u drugim novinama koje su od interesa oglašivačima i krupnom kapitalu. Znači, to može potencijalno smanjivati nezavisnost HRT-a. Znači, ako ostaje marketing što Vi vidite kao njegovu specifičnu dodanu vrijednost u odnosu na ove druge prihode pod pretpostavkom racionalizacije. Moje drugo pitanje kad ste rekli tako potreban preustroj. Evo, mene zanima za period od jeseni 2010. do kraja 2011. možete li nam zorno i jednostavno reći, da ste Vi glavni ravnatelj, po čemu bi HRT na Novu godinu 2012. bila drugačija nego što je sada?

MILAS: Izvolite.

RADIĆ: Ovo što govorite dodanu vrijednost za marketing vidim da i prema novom prijedlogu Zakona i ugovoru koji bi trebali potpisati sredstva prikupljena marketingom se mogu investirati u proizvodnju javnih sadržaja. Kako mi nismo kuća koja radi s dobitkom mi bismo trebali što više ako je sreće da imamo taj prihod koji bismo morali projektirati na drugi

način jer neko klasično oglašavanje ulaskom u multiplatformu će polako nestajati. Ono što će se događati više će biti sponzorstva... ali tu su po zakonu više favorizirane komercijalne stanice gdje mi imamo ograničenje. Dakle, ono što bismo mi trebali raditi, osmisliti nove modele financiranja multiplatformi kad budemo radili u specijaliziranim digitalnim programima. Ovo što ste me drugo pitali, dakle, ja u tom razdoblju ako bude sreće i ako budemo se kretali negdje da bude rast oko 3%... kuna stabilna između 7,35; 750 tada ćemo, kuća nije u takvoj situaciji da se ne bi mogla financijski konsolidirati i ti svi naši minusi oni su negdje u granici, hajde možemo reći dopustivoga. Ja bih mogao tu navesti i sindrom našeg dugogodišnjeg financijskog direktora koji je sada u penziji, zovemo ga sindrom Bua. Kad god su ga pitali gdje je novac, da nema novaca. On veli ukinimo program bit će novaca. Mogu se ja malo našaliti na tu varijantu. Dakle, mi nećemo smanjivati program ali možemo racionalizacijom postići u sljedećem razdoblju da naša gledanost poraste, ono što želimo, i slušanost radijskih programa, a nigdje ne smijemo zaboraviti i komponentu da smo mi javni radiotelevizijski servis. Po ovome što sa izložio u svakom slučaju digitalizacija nije financijsko pitanje. Ona je pitanje strategije i opredjeljenja. Dakle, ona je više ključno programsko pitanje nego što je pitanje financija. Ono što bih želio reći da je najvažniji utjecaj na javno mnijenje, to sam već i rekao, to će imati taj news channel. Bilo je svojevremeno postavljeno pitanje na jednom od Vijeća, mislim da je profesor Grubiša postavio pitanje o tome, zašto nismo prihvatili Euronews. Euronews koliko mi je poznato nije bio prihvaćen jer se čuvao za poseban ovaj kanal vijesti. Sam po sebi on nije jeftin. On je skup. Ali se u preustroju kada budemo vodeći se partison, oplom, planisom i svim ostalim elementima koje smo već na neki način implementirali na Radiju ali nas je Televizija, moram reći, torpedirala prošli put na neki način kao da nije bila spremna da uđe u obračun sa svim tim jer to mijenja i zaduženja urednika i organizaciju, ovlasti pa možda bi i transparentno bilo način proizvodnje pojedinih programa da bi tu negdje kuća zaživjela i počela se racionalno ponašati kako s ljudima tako i sa sredstvima. Pretpostavljam da bi bilo dovoljno novaca da budemo vodeća radiotelevizijska kuća, što bih ja u stvari u tom razdoblju i želio. Želio bih da proizvedemo ta dva programa. Dakle, program vijesti. Drugi, dokumentarno-kulturno-obrazovni da ga tako nazovem. On bi u stvari bio u funkciji općeg obrazovnog programa ali financije koje se pružaju, dakle, mi tu možemo privući sredstva Europske zajednice za digitalizaciju, možemo privući sredstva i državna sredstva mimo potpore na koju imamo pravo u kojoj bi mogli digitalizirati naše arhive što će biti strašan dobitak za nas. I tu je naša komparativna prednost jer mi tu možemo proizvesti programe koji neće imati veliku gledanost. Gledajte, svi specifični sadržaji osim nekakvih posebnih, finale nogometnog prvenstva ili da sada ne nabrajam redom, oni imaju negdje gledanost 15 do 20%. Ulaskom u multiplatformu još im gledanost pada. Veliki je izbor. Dakle, u onoj cijeloj šumi kanala ali ono što se očekuje od nas da imamo vrhunski proizvod, vrhunski proizvod trajne vrijednosti i na tome ću inzistirati.

MILAS: Hvala lijepa. Izvolite, gospodine Grgiću.

GRGIĆ: Pa, evo, jedno kratko pitanje. Obzirom da ste Vi direktor programa Hrvatskoga radija, a vidim ovdje iznosite vrlo iscrpno i vrlo zanimljivu prezentaciju kad bi bili glavni ravnatelj. Pitanje je ovako aktualno dosta, a tiče se onoga što je gospodin Popovac koji je malo prije Vas govorio, recimo serije „Tito“, da ste direktor programa da li biste Vi također ocijenili kao što je sadašnji direktor programa Hrvatske televizije ocijenio to visoko kvalitetnim proizvodom, da li biste Vi tu seriju također ocijenili tako, odnosno da li biste nastavili njeno emitiranje. Evo. To je prvo pitanje. Hvala.

MILAS: Izvolite.

RADIĆ: Pitanje je vrlo zanimljivo. Dakle, cijela javnost o tome razmišlja. Ja nisam direktor televizijskog programa ali bih sigurno donio odluku. Prvo, ne bih se doveo u situaciju da ne vidim materijal koji je prikazan jer sve ono što je u ugovorima napisano mi je dalo mogućnost i da postavim tamo svog producenta koji će u svakom slučaju biti moja, kako bih rekao, veza i

spona s tim projektom i na neki način me kontinuirano, ne samo s tim projektom, s bilo kojim drugim, izvještavati kako se štite interesi javnoga servisa. Drugo, sigurno bih i s velikim veseljem pogledao svaku seriju pa da vidim što ona nudi. Treće, ja nisam za zabrane, znate. Kad smo već krenuli pa hajmo to prikazati do kraja. Bit će sigurno komentara i ovakvih i onakvih. Ne volim da se onda kroz medije provlači, mislim, to je smeće, sada ne govorim o toj seriji nego inače kad se nekakav proizvod izbaci na tržište, ali ljudi koji bi bili zaduženi za to morali bi sa svojim likom i djelom, a i svojom funkcijom na neki način odgovarati da li je program pripušten i da li udovoljava onome što smo htjeli, a i zanima me kad god smo radili neke takve povijesne serije uvijek smo imali recezente i to ljude koji su bili kvalificirani za to. Ovdje u ovom slučaju mi se čini da je nekoliko strateških grešaka napravljeno, a pretpostavljam da direktor programa kao i svaki direktor programa želi uvijek nešto novo pokazati. To je bio motiv koji je mog kolegu vjerojatno pokrenuo, pa hajmo jer stalno se optužuje nismo dali nove proizvode, nemamo ovo, nemamo ono, za što trošimo novac, a neki su proizvodi u tijeku, neke započnete 3 godine prije nego što dođu na red, a drugo tu je bilo neopravdano dugog kašnjenja pa vidim da i kašnjenje i s gospodinom Zafranovićem. Zanima me kakav će njegov biti proizvod. Možda će izazvati reakcije s one druge strane jednako žestoke kao i proizvod gospodina Vrdoljaka s ove strane. Dakle, nisam sklon zabranama ali sam sklon tome da prije nego što bilo kakav proizvod izađe na ekran da se stvarno o tome profesionalci govore i da donesu o tome odluku.

MILAS: Hvala lijepa. Koliko vidim to je sve. Hvala Vam lijepa, gospodine Radiću. Kolegice i kolege, moram pitati idemo li dalje ili ste za nekakvu pauzu. Ja vas molim, i ja moram malo izići. Samo da me zamijenite sekundu. (ŽAMOR)

GRGIĆ: Možete Vi gospodina Raguža pozvati!

RADIĆ: Doviđenja!

GRGIĆ: Doviđenja! Hvala. (ŽAMOR) Gospodine Raguž, dobar dan! Vi ste ovdje prvi put pa evo samo da vam ukratko kažem. Imate 10 minuta za kratko uvodno izlaganje, nakon toga ako tko od članova Vijeća ima potrebu nešto Vas priupitati budite slobodni odgovoriti. Evo, izvolite. Treba li Vam možda pomoć tehničara?

RAGUŽ: Dobar dan svima! Drago mi je da mogu ovdje biti s vama. Evo, najprije reći ću nešto o tome zašto sam se odlučio kandidirati uopće. Kad gledam sve ovo što se događa čini mi se da imamo dva načina za riješiti ove naše probleme kojih imamo dosta a idemo, čini mi se, prema tome da ćemo ih imati sve više i više. Prvi način s obzirom da imamo veliko dvorište čini mi se da imamo način da svi ti zavađeni, uvjetno rečeno zavađeni i uvjetno rečeno klanovi izađu van pa lijepo se potuku pa onda jedan moj prijatelj kaže da time možemo čak riješiti broj viška zaposlenih, ili ima drugi način da počnemo raditi. Pa, evo ja sam to kratko, mislim da je ono glavno najveća snaga Hrvatske radiotelevizije u ljudima jer svatko može kupiti opremu ali ljudi koji znaju raditi dobar program mislim da su ljudi najvažniji. Nažalost, istodobno ljudi su nam i najveći teret ukoliko ne žele raditi ili ukoliko se ne ponašaju onako kako bi to trebalo, možda. Evo, želim i slikovito reći, prije nego što sam postao urednik Religijskog programa bio sam urednik Presentacije i pressa pa s članovima Vijeća koji su u ovom dužem mandatu sam se imao prilike ovdje i susretati pa znam da su na jednom od Vijeća i hvalili emisiju Iza ekrana koju sam pokrenuo. Tu emisiju sam radio prvih 25 emisija bez termina kamere, imali smo samo montažu i baš zbog tih kreativnih ljudi unutar HRT-a sam uspio napraviti tu emisiju. Sada je stanje malo bolje. Također sada sam opet, evo, zadnjih godinu i pol dana urednik Programa religijske kulture. Tu također radim onako najbolje kako znam pa imam jako dobre odnose, mogu reći sa svim vjerskim zajednicama i nemam tu nikakvih problema ni s kim. Mislim da to sve ide dobro. Evo, ovo je s obzirom da ja imam mogu reći veliku sreću da me je Hrvatska televizija slala na daljnje školovanje pa sam magistrirao na Ekonomskom fakultetu. Tema magistarskog rada je Strategija marketinga Televizije s nacionalnom koncesijom. Smatram da sam kroz to jako dobro upoznao Hrvatsku

televiziju jer sam razne seminare, radove radio o pojedinim dijelovima Hrvatske televizije. Ovo je sažetak toga. Radio sam i istraživanje i u sklopu toga istraživanja je bilo 30-ak ljudi s Fakulteta političkih znanosti, Ekonomskog fakulteta, ljudi s naše televizije i s raznih drugih televizija, neki privatni producenti, lokalnih televizija, ljudi iz marketinga, istraživanja. Mislim da sam okupio sve. Ovo je neki sažetak. Mogu o tome još, sada ću samo reći važan nam je program. Važni su nam odnosi i da znamo što misle gledatelji i oglašivači. Ostale ciljne skupine, naravno, tu su nam bitni ljudi, financije i oprema. Sada su ovo sve još mnoge stvari koje mogu utjecati na televiziju s nacionalnom koncesijom. S jedne strane imamo naše kupce ili korisnike. To su oglašivači i gledatelji. Pregovaračka moć dobavljača, to su nam u prvu ruku kao najvažniji privatni producenti. Postojeća borba znači postojeće televizije, mogućnost novih televizija, kanala, razni supstituti od šetnje po prirodi i kazališta do interneta. S druge strane bitno je zakonodavstvo. Državne institucije, političke strane, nevladine udruge gdje sam tu stavio i vjerske zajednice i braniteljske i sve druge udruge civilnog društva. Također imamo vrlo značajne novinare, analitičare i ostale relevantne sudionike javnosti i naravno trebamo pratiti što se događa u svijetu oko nas. Zašto sam ovo tu stavio? Mislim da problem trebamo riješiti cjelovito. Nikada nećemo i ne možemo uspjeti ako riješimo samo jednu stvar. Često ovdje čujemo od kolega da je, snimatelji kažu - mi smo važni, novinaru kažu – mi smo važni, kolege iz Pristojbe kažu – mi smo važni. Mislim da moramo shvatiti i svi misliti da smo svi važni i da možemo samo to učiniti zajedno. U programu sam stavio ovo kao slogan HTV-a jer mislim da smo kao Hrvatska televizija lider i da trebamo ostati lider i da mi moramo biti drugačiji, prepoznatljiviji i da mi nikoga ne trebamo slijediti nego trebaju slijediti svi nas. Ili slikovito da kažem, ako ja stanem među sto Kineza, odmah ćete me zamijetiti, a, ako stanem među 100 košarkaša teško ćete me zamijetiti. Želim se vratiti na ovo s početka. Mislim da su nam važni ljudi. Mislim da trebamo zajedno krenuti i početi popravljati stanje, a ne ga pogoršavati. Mislim da nitko na Hrvatskoj televiziji nije višak. Mislim da se nitko ne treba bojati bilo čega i bilo koga. Mislim da će nam ukoliko malo svi zajedno poradimo na ljubaznosti, ukoliko budemo umjereni, demokratični i naravno inovativni da ćemo zadržati svoje leadersko mjesto i da ćemo biti još uspješniji i mislim da možemo biti jako uspješni, naravno ukoliko to budemo željeli svi napraviti. Ja mislim da moramo jer drugog rješenja, ja mislim, nažalost nema. Drugi način će nas dovesti samo u još veće probleme. Program rada sam vam napisao pa nisam htio previše o njemu govoriti. Ali to je otprilike sažetak onoga što sam napisao. Neke stvari su bile konkretnije. Mislim da su nam ljudi važni. Naša poslovna izvrsnost će donijeti uspjeh i konkurentsku prednost. Mi smo lideri i ne moramo nikoga slijediti. Mislim da svaki zaposlenik mora voditi računa da ima dobre odnose sa kolegama, komunicirati i profesionalno obavljati svoj posao. Evo, ja imam viziju. Htio sam sam napisati svoj program i napisao sam ga sam tako da ne mora mi nitko govoriti kako mi je on pisao program. Ja znam što treba. Ukoliko me podržite unaprijed vam zahvaljujem. Ukoliko ne, također hvala vam. Ja ću podržati bilo kojeg drugog kandidata jer ja ovdje želim raditi još dugi niz godina. Hvala.

MILAS: Hvala Vama, gospodine Raguž. Kolegice i kolege, izvolite. Gospodin Mesarić.

MESARIĆ: Molio bih Vas, ja ovako i onako uvijek o programu i što konkretnije pokušavam neko svoje pitanje formulirati. U stavku biti drugačiji, biti i ostati zapažen formulirate neke stvari nesumnjive samo ću neke apostrofirati. Ne smije se štititi govor mržnje, poštivati rasu, spol, vjerska i politička uvjerenja i poštivati prava svih ljudi posebice manjina ili obespravljenih. Samo bih Vas sada molio jednu malu procjenu, ne tražim ni imena ni ništa ali što je po Vama u današnjem programu nešto što poštuje ove principe, a što je ono što ne poštuje ove principe koje ste naveli jer mi se čini, to su neka opća mjesta, ali naša diskusija o programu manje-više uvijek se spotiču u jedne od tih koje uglavnom svi navodite u svojim programima, a nitko ne napiše ništa konkretno, ako je moguće naravno. Ja postavljam pitanje, što je to u programu što jest to za što Vi mislite da treba biti, a što nije jer smo ovdje,

ponavljam, apostrofirali i za jednu i za drugu primjedbu vrlo adekvatne i konkretne slučajeve emisija, novinara, urednika i tako dalje.

RAGUŽ: Ja bih globalno rekao da Hrvatska radiotelevizija poštuje zakon i da nema nekakvih velikih odstupanja jer da ima onda bi vjerojatno i državne institucije puno više reagirale jer to ne bi bilo dopustivo. Kao glavni ravnatelj ja ne smijem se baviti programom u smislu da ja slažem program, ali mogu imati svoje mišljenje i smatram da većina programa zadovoljava ovo što je rečeno. Mislim da je najveći problem što neke kolege, da li, ne znam iz kojih razloga, neki možda nemaju dovoljno iskustva, neki imaju možda previše iskustva pa im malo, kako bih rekao, možda slava udari u glavu. Ne znam što bih, ne znam razloge. Mislim da bi samo trebalo inzistirati na profesionalnosti, na profesionalnosti svakog djelatnika koji ovdje radi. S obzirom da sam ovdje slušao rasprave oko programa, čini mi se da toga ne bi bilo da taj tko kad bi taj tko radi neku emisiju zadovoljio sve strane. Često mi čujemo da treba zadovoljiti obadvije strane. Za neku stvar ima pet strana ili deset strana. E, samo je problem što neke kolege uzmu možda dvije ili tri strane, a ostalo je možda još pet nekih strana koje bi također trebalo uključiti da i oni kažu svoje mišljenje. Ja mislim da ona ne bi nitko ništa prigovorio da se čuje ove, ove i ove i da to ne bi bio problem, odnosno da pobjegnemo od te površnosti, a onda to sam i mislio ovdje kad sam rekao da mi moramo biti lider, mi kao lider trebamo onda biti vođa te profesionalnosti i profesionalnog ponašanja i profesionalnog rada, nažalost, meni se čini da mi često ličimo na komercijalne televizije što mislim da ne bi trebalo. Hvala.

MILAS: Gospodine Bahtijari, izvolite.

BAHTIJARI: Gospodine Raguž, najprije jedna konstatacija i onda nakon toga jedno pitanje. Vi ste jedan od rijetkih ako ne i jedini kandidat za glavnog ravnatelja koji u svom programu napisao da Hrvatska radiotelevizija nema viška zaposlenih. Ako nam možete vrlo kratko, nešto ste o tome govorili, ali na temelju čega to tvrdite. To je konstatacija i pitanje i nastavno drugo pitanje. Što biste Vi konkretno poduzeli u prva tri mjeseca ili u prvih šest mjeseci Vašeg mandata ako budete izabrani kako bi razinu političke neovisnosti programa Radija i Televizije podigli na višu razinu, dakle, naglašavam razinu političke neovisnosti, a tu mislim i na neovisnost, odnosno razinu kritičnosti prema velikim korporacijama odnosno oglašivačima, klijentima i Hrvatske televizije i Hrvatskoga radija. Što bi na tom području trebalo poduzeti?

MILAS: Hvala. Izvolite.

RAGUŽ: Evo, ja mislim doista da nemamo viška zaposlenih. E, sada što je, ja nemam sve podatke tako da možda sam preoptimističan. Ja sam ovdje negdje napisao ukoliko moramo raditi te bolne rezove da to moramo raditi svakako u dogovoru sa sindikatima, odnosno, ja doista inače u svemu što radim nemam nekakvih tajni i volim radije raspraviti s ljudima pa čak i onima možda koji nisu pozvani raspraviti neke probleme pa da onda napravimo i da dođemo do nekoga dobrog rješenja. I sada ukoliko mi imamo, sada je otvoren taj drugi Muks, a znam da bi ih trebali imati šest, znači da Hrvatska ima mogućnost za 30 nacionalnih kanala plus još preko stotinu lokalnih ili nekakvih županijskih koncesija i u nekakvim planovima je i ja mislim da je to dobro da Hrvatska televizija ima u budućnosti još nekoliko novih specijaliziranih kanala. Ja sam čak tu naveo do 9 nekih novih kanala u nekakvoj budućnosti i ukoliko stvari budu išle dobrim tijekom. Naravno da sada se ne može ništa prognozirati sa 100% što bi se dogodilo i ukoliko ćemo imati nove kanale onda mislim da nemamo viška ljudi. Ne vidim zašto bi mi sada trebali 500 ljudi otpustiti ili 1000 ili ne znam čuo sam razne brojke a da ih onda idemo za godinu ili dvije primati nove ljude. Mislim onda da je bolje rješenje da se ovdje polako pregrupiramo i pripremimo se za te nove kanale i da onda, prvo lako možemo i puno lakše smatram krenuti u nove kanale nego da sada ove ljude otpustimo pa idemo neke druge ponovno obučavati, mislim da je to puno skuplje. Što se tiče u prva tri mjeseca mislim da je najvažnije da stanemo na loptu, da to kažem slikovito, da nam

prestanu sve te naše svađe. Ja sam se trudio s emisijom tom Iza ekrana dok sam bio tamo da pričamo neke dobre priče o televiziji, i doista nisam imao nikakvih problema i kolege su stvarno, nije me uopće zanimalo za kolege koji su mi se javljali je li to ne znam ovog političkog stava, onog stava, ovo voli, ovo ne voli nego mi je bilo bitno što mi to dobro radimo i sve dobro što smo radili, što je Hrvatska televizija radila mi smo to predstavljali u emisiji. To je bila jedna mala kap, možda je to smiješno, ali ja mislim da nam je to način kako možemo ići naprijed jer mislim da nam sve svađe, ne znam kako bih rekao, mi smo stalno, nismo crna kronika ali kao crna kronika. Pa ja mogu o Televiziji pričati dva mjeseca vam ovdje o mnoštvu dobrih ljudi i vrijednih koji ovdje rade koje sam imao priliku upoznati kroz ovih 15-ak godina što sam tu, od Glazbene proizvodnje, od Radija, od ne znam snimatelja dobrih, montažera dobrih, novinara dobrih. Ja imam doista dva mjeseca pričati dobrih stvari o HTV-u. Ja bih volio da o tome se govori u novinama i u medijima.

MILAS: Hvala lijepa. Gospodine Grubiša, izvolite.

GRUBIŠA: Gospodine Raguž, Vi ste u svojoj izjavi o poznavanju tehnologije proizvodnje i emitiranja radijskih i televizijskih programa iznijeli da ste sudjelovali u programu IPIS-a pri čemu ste pripomenuli da ste time stekli dodatna znanja. Korisna, pretpostavljam. Moje pitanje je, prvo, koja je Vaša ocjena IPIS-a. Drugo, koji su po Vašem mišljenju razlozi i uzroci zašto IPIS nije proveden?

MILAS: Hvala. Izvolite.

RAGUŽ: Pa, evo, s obzirom da sam tu 15 godina. Bio sam u Informativnom programu novinar dugo i uređivao vijesti, bio sam poslije u Brisanom prostoru kod gospodina Milića, radio sam skoro za sve emisije Informativnog programa. Napisao sam seriju „Naši i vaši“ pa sam tu surađivao s Dramskim programom. Surađivao sam s dječjim programom sa Zabavnim. Kroz ovu emisiju Iza ekrana sam još dodatno upoznao i Glazbenu proizvodnju i Hrvatski radio i Hrvatsku televiziju i funkcioniranje kuće. Tema mog diplomskog i magistarskog rada je televizija, znači kroz to sam i još sam zato rekao i dodatno još i kroz IPIS. Tamo sam bio u tri te radne skupine: kontroling, marketing i istraživanje tržišta. Ja mislim da to nije loša stvar. Nažalost, po mojim saznanjima nisu uvijek svi bili i nisu uvijek svi smatrali da je taj IPIS dobra stvar i onda ako netko misli, a to je zamišljeno da se događa po fazama i sada ukoliko da bi krenuli u sljedeću fazu netko vam mora ovu prethodnu odobriti da je to u redu, ako se tu ne odobri ili ako to kasni godinu dana ili dvije naravno da onda to sve ide sporo. Ja mislim da to nije loš projekt da bi ga samo trebalo ubrzati. Ali da bi ga se moglo ubrzati moraju se svi složiti, trebamo svi sjesti zajedno i reći, idemo onda sada ovo jer smo tu napravili jako puno i idemo to onda sada malo ubrzati i da krenemo na takav način raditi ili ćemo onda naći neki drugi način. Ja mislim da to nije loše i da tu ima potencijala da se to može samo to treba malo ubrzati.

MILAS: Hvala lijepa. Gospodine Rkman, izvolite.

RKMAN: Gospodine Raguž, imam dva pitanja, odnosno jedno pitanje i jedno Vaše mišljenje. Kako smatrate koristiti u buduću više i učinkovitije urednike mentore, dakle, starije kolege, kao Milić i slične. To je prvo. Drugo, vezano za vijesti, Dnevnik i slične emisije, Otvoreno, dakle, informativno politički program. Predugo se spominje sintagma zapadni Balkan. Kako Vi kao eventualni budući ravnatelj koji ste prošli i osposobljavanje kroz Fakultet političkih znanosti, Vaše stajalište o tome?

MILAS: Izvolite.

RAGUŽ: Što se tiče zapadnog Balkana. Pa ja mislim da ja ne živim na zapadnom Balkanu, a sada ima neki koji misle da žive. To ja dajem slobodno da ljudi sami, svatko se ima pravo osjećati ono što je, kako je. I sada kad gledam po javnosti isto neki misle da žive, neki misle da ne žive pa možda bi bilo dobro da Hrvatska televizija potakne neku raspravu pa da mi to utvrdimo je li živimo na tom zapadnom Balkanu ili ne živimo. Možda sam ja isto krivo nešto shvatio pa bi onda mogli i moje kolege novinari to bolje, onda bi znali reći da li smo srednja

Europa, istočna, jugoistočna, mediteranska zemlja. Možda bi to pomoglo. Što se tiče urednika mentora, ja mislim da bi mlade kolege od njih mogli dosta naučiti. Ja stvarno u svom novinarskom putu slušao često mnoge kolege starije i ovdje ću spomenuti gospođu Mirjanu Rakić, Mladena Stubljara i Gorana Milića. Mislim da sam od njih naučio zapravo najviše. S gospodinom Milićem sam bio ponajviše pa čak bih mogao reći da sam od njega naučio koliko od svih ostalih zajedno. Evo, ja mislim da se njih može jako dobro iskoristiti i da bi oni mogli jako puno pomoći u, posebno, recimo, da negdje barem šeću Deskom pa mislim da bi onda ti Dnevnicu izgleda onda malo drugačije. Mislim da ljudi imaju jako puno iskustva i da bi ih trebali više koristiti i onda se ne bi dogodilo, meni je osobno to bilo strašno, slučajno sam nazočio kad smo mi, snijeg je u Europi bio već tri dana, mi smo to imali kao treću vijest, a onda smo vidjeli na komercijalnoj televiziji da je to prva vijest, pa smo mi to brže išli mijenjati u 7 sati generalku Dnevnika. Meni je to osobno nedopustivo jer ako urednik nije sposoban sam odlučiti što će biti glavne vijesti i mislim da on ne mora to ni raditi, odnosno ako on mora gledati po komercijalnoj televiziji, to je ono kad sam rekao da smo lider i da mi ne možemo gledati s čime komercijalna televizija otvara Dnevnik, pogotovo za takvu banalnu stvar. Pogotovo za takvu banalnu stvar, neki snijeg koji je već bio tri dana, a ukoliko se ne daj Bože dogodi da, ne znam, pogine neki visoki dužnosnik onda nam ta generalka ni ne treba nego krećemo s time. Ali doista da toliki imamo strah ili toliku nesigurnost, mislim da urednik ipak mora biti puno ozbiljniji i odgovorniji.

MILAS: Hvala. Gospođo Škrabalo.

ŠKRABALO: Evo, gospodine Raguž možda prvo samo jedna mala primjedba vezana uz ono što je pitanje viška zaposlenih jer to stvarno je goruće otvoreno pitanje. Vaš životopis pokazuje da ste Vi izrazito svestrana osoba koja na televiziji uspjela. Vi ste i ekonomist i magistrirali ste marketing i napisali ste zabavne serije i sada ste urednik Religijskog programa. Malo mi je teže zamisliti nekoga tko je tu daktilografkinja da postane snimateljica ili montažerka u smislu prekvalificiranja ljudi 600 koji su u Općim službama s kojima mi zapravo imamo problema viška. Pa, možda ako možete malo dodatno nam ipak pojasniti što Vi mislite iz Vašeg iskustva, evo, Iza ekrana dobro poznajete televiziju, kakav Vidite omjer i kako biste Vi pristupili pitanju ljudi koji nisu u programskoj proizvodnji i podržavajućim aktivnostima. To je moje prvo pitanje. Drugo pitanje. Ja Vas molim da mi na primjeru Religijskog programa, programa za koji ja mislim da je HRT u malom u pogledu susreta između javne zadaće HRT-a koja ne ide, nije vezana uz ono što je najširi komercijalni interes, daleko od toga. Vi unutar redakcije imate nešto što je uvjetovano ugovorom između Hrvatske i Svete Stolice, znači fiksne sadržaje gdje je jako mali manevarski prostor. Istodobno imate kao što ste i sami rekli jako puno dionika manjinskih vjerskih zajednica koje isto tako trebate na neki način pokriti. Plus imate pitanje jako važno, a to je kako da se teme duhovnosti i organiziranih religija integriraju u ukupni program HRT-a. Ono što mene zanima i da ne govorim o marketingu i konkurentnosti, na neki način vidljivosti tog programa. Mene zanima na tom primjeru ako mi možete reći jer ste Vi tamo urednik, možete li nam dati evo viziju ili nešto što ste Vi tu sad kao urednik tog programa, koja su Vaša postignuća do sada i što je Vaša vizija baš za Program religijski, kako Vi vidite da se njega može na neki način adekvatno plasirati i kako on može utjecati na ukupni program HRT-a? Razumijete!

MILAS: Prije nego počnete, ovo je zadnje pitanje. Samo kratko, molim Vas jer pitanje je bilo nažalost predugačko.

RAGUŽ: Koliko ja imam vremena? (ŽAMOR) Dobro. Prvo onda ovih viška zaposlenika po ovim drugim službama. Ja mislim da je moguće dio ljudi prerasporediti. Također ne mora značiti da opet moramo doći jednoga dana i reći 500 ljudi je viška ako već jesu višak to možemo napraviti na nekakav laganiji, mirniji način i možda, možda velim sad jer ne znam još dovoljno ja problematiku i ne znam točan broj ljudi koliko gdje radi, možda je to mogućnost da te ljude, ne znam, to moram provjeriti, ne znam točno, ali da napravimo njih

kao poduzeće kćer HRT-a, da napravimo outsourcing s njima, možda je to jedan način. Ne znam da li je to moguće po zakonu. To bih morao provjeriti. Ali mislim da i tamo ima dovoljno ljudi koje bi onda rasporediti, odnosno optimizirati cijelu proizvodnju, ali mislim da stvar opet mora biti cjelovito riješena jer ako riješimo samo jedno, nismo ništa nažalost riješili. Ali, velim, sa svim tim novim kanalima će trebati i tamo više ljudi. Možda ćemo ovdje trebati zaposliti još par stotina za to. Što se tiče Religijskog programa. Ja sam tu riješio pola onoga što sam zamislio, do sada. Kao što sam nažalost tamo i u prezentaciji pola stvari riješio. Najprije sam to malo složio na način da stvari bolje funkcioniraju. Da novinarski malo emisije budu zaokruženije i mislim da imamo prostora čak do toga, kao što sam to ovdje i stavio da to bude jedan religijski kanal u nekakvoj daljnjoj budućnosti kad bi recimo HTV imao još, ja sam ovdje stavio 9 kanala. Zašto jedan od njih ne bi bio nekakav vjerski kanal koji ne mora emitirati 24 sata ali da emitira 10 sati mislim da bi se sve vjerske zajednice mogle tu naći za sebe. Hrvatska televizija ima ugovor s Hrvatskom biskupskom konferencijom koji je napravljen opet na temelju ovih ugovora Hrvatske i Vatikana, ali mi također imamo i ugovore s ostalim vjerskim zajednicama i baš sad smo nedavno, zadnje što smo napravili je bio ugovor s židovskom vjerskom zajednicom Bet Izrael. Ja kad sam postao šef Religijskog programa meni je bilo prvo da odem ljude vidjeti, da se upoznam da komuniciram s ljudima. I ja doista nemam tu nikakvih problema i bio sam kod svih, uvjetno rečeno, većih jer neke vjerske zajednice koje su u Hrvatskoj jako male negdje u svijetu su jako velike i zapravo su nam one most prema svijetu posebice što su lideri nekih velikih zemalja pripadnici tih vjerskih zajednica koje su kod nas male, a tamo su vrlo velike. Evo, mogu još i više ako ima potrebe.

MILAS: Ali nemamo vremena, nažalost. Hvala lijepa, gospodine Raguž, na Vašem izlaganju, na odgovorima. To bi bilo sve za sad. Gospodin Jozo Rajkovača. Dobar dan, gospodine Rajkovača. Pozdravljam Vas u ime Programskog vijeća. Imate 10 minuta za ono što mislite da je najbitnije reći članovima Vijeća iz Vašeg programa i možete uključiti mikrofon i početi. Izvolite.

RAJKOVAČA: Hvala lijepa, predsjedavajući. Pozdravljam sve nazočne članove Programskoga vijeća, zatim čuo sam da ovdje postoje i novinari...

MILAS: Tu su iza Vas!

RAJKOVAČA: ...sedma sila. To me posebno raduje jer bez vas ne bi bilo ovako kao što je trenutno povodom izbora glavnog ravnatelja HRT-a. (ŽAMOR) U pozitivnom smislu. Ja sam optimist uvijek u životu bio pa nadam se tako i završiti ovozemaljski život. U razmišljanju mojemu što reći nazočnima ovoj sjednici povodom razgovora, odlučio sam ne ponavljati ništa što sam naveo u ponudi na natječaj i u svom programu za rad glavnog ravnatelja u mandatnom periodu koji prethodi jer pretpostavljam barem da su članovi Programskog vijeća to pročitali i da su neke stvari i zapamtili. Ja ću se osvrnuti u svom izlaganju na sljedeće stvari, a to je zbog čega sam se prijavio na ovaj natječaj i da li se osjećam sposobnim vršiti tu vrlo, vrlo značajnu funkciju mogu reći u Republici Hrvatskoj. Ja bih je čak stavio na drugo mjesto gledajući sve službe u Republici Hrvatskoj, a to je odmah poslije predsjednika Vlade. Tijekom mojega školovanja sve ocjene rezultat su znanja i obiteljskog odgoja. Živio sam s roditeljima koji su imali petero djece, didom i bakom do svoje 15. godine života. Posebno naglašavam didom i bakom iz razloga što sam do polaska u osnovnu školu do 1. razreda cijelo vrijeme provodio sa svojim didom koji je bio čestit, mudar i iznimno inteligentan čovjek. Čitav poslovni život svoj bio je temeljen isključivo na radu, zarađenom, a ne darovanom ili naslijeđenom. U pogledu poslovnog života imam iza sebe 33 godine vrlo, vrlo uspješnoga radnoga iskustva. Poznata mi je jako dobro činjenica da samo zadovoljan djelatnik može biti uspješan djelatnik. Moja načela u poslovnom životu su rad, red i odgovornost za propuste svakog djelatnika temeljno je načelo uspješnosti svakog djelatnika i tvrtke tj. ustanove. Novca ima samo onaj tko zarađuje, tko sa zarađenim zna raspolagati, a ne tko zarađuje veliki novac. To posebno apostrofiram za ovu kuću. Bez obzira na prihode koliki god bili ukoliko se

raspolaže rasipnički nikada neće biti dovoljno novca, a prvo će osjetiti djelatnici na svojim plaćama u nedostatku novca. Međutim, ponovno podsjećam samo zadovoljan djelatnik može biti uspješan djelatnik. Boravio sam, živo sam 10 godina u Njemačkoj. Vrlo rado pogledam njemački prvi i drugi televizijski program koji je može se reći državna televizija, kako i našu televiziju zovu vrlo rado i ako nema osnove u zakonu jer je to javna televizija da dnevnik glavni na njemačkom prvom programu koji počinje u 8 sati završava u 8,15 u koji je uključen i športski dio i vremenska prognoza. U tih 15 minuta rijetkost je samo ako se radi o posjeti Njemačkoj američkog predsjednika ili ruskoga predsjednika da se spomene vrh državni, državne vlasti, da se spomene predsjednik njemački ili predsjednik vlade, što je sada žena, predsjednica te vlade. Dakle, politika u informativnim emisijama je vrlo, vrlo rijetka pojava. Sada kada je bio problem u cijeloj Europi sa zračnim prometom prvih 6 minuta na njemačkom ARD-u se odnosilo isključivo na ispitivanje sigurnosti letova, dakle, 6 minuta je posvećeno tom problem. Međutim, kod nas u svim informativnim emisijama, zatim kolažnim emisijama i televizije i radija previše je politike. Moramo se okrenuti svakodnevnim događajima, životnim događajima običnog čovjeka i radnika koji stvara vrijednosti, da li materijalne, duhovne i tako dalje. Posebno sam razočaran hrvatskim jezikom koji se rabi na Hrvatskoj televiziji i radiju jednostavno, sramotno je slušati neznanje glavnih urednika, voditelja i tako dalje.

MILAS: Još dvije minute imate.

RAJKOVAČA: Nema potrebe bilo što drugo reći. Dakle, ja sam taj koji temelji rad ove kuće na radu, redu i odgovornosti. Svatko mora biti odgovoran za bilo koji propust koji je učinio. Nijemac me je naučio za mojih 10 godina boravka u Njemačkoj da je svatko od nas najosjetljiviji po vlastitom džepu kad bude udaren za propust bilo koji pa i za opušak bačen iz automobila na autocesti dok je bila granica između Salzburga i Münchena bio sam zaustavljen i platio 10 maraka kazne jer je netko savjestan me prijavio od tada nikada više nisam izbacio opušak iako još uvijek pušim. Hvala lijepa.

MILAS: Hvala Vama, gospodine Rajkovača. Evo, kolegice i kolege lijepo molim, imate li kakvo pitanje? Evo, ja bih Vas pitao. Pročitao sam da, velite, počeli biste s radom odmah naravno ukoliko budete izabrani obzirom da nemate riješen formalno pravno-radni odnos. Možete li mi pojasniti ukratko što to znači?

RAJKOVAČA: Može se pojasniti. 15. siječnja 2009. godine prestao mi je radni odnos iz razloga što posao koji sam radio nije donosio tolike prihode da bih pokrio poreze i doprinose državi, a u životu nikad nikome nisam dugovao, a to me naučio moj dida, za Božić, za Badnjak je rekao da je vratio ovome dug, onome dug i da je njemu isto tako vratio dug ovaj, onaj i tada se onda s radošću blagovao Badnjak. Zbog toga. Radim i dalje kao sudski tumač, ali kao građanin.

MILAS: Sve mi je jasno. Hvala. Kolegice i kolege, ima li još tko pitanja? Gospodine Rajkovača, zahvaljujem na Vašem izlaganju. Pozdravljam Vas. Čut ćemo se.

RAJKOVAČA: I ja vama zahvaljujem na vremenu.

MILAS: Živili. Gospodin Rotim. Dobar dan, gospodine Rotim! Jeste li dobro?

ROTIM: (BEZ MIKROFONA – NERAZUMLJIVO)

MILAS: Evo, još jednom, pozdravljam Vas. Dobro došli! Uključite mikrofon. Propozicije znate. Nećemo Vam više uzimati vremena. Deset minuta je Vaših.

ROTIM: Poštovana publiko Hrvatske radiotelevizije, zaposlenici, vijećnici, dobar vam dan! Evo, ovo je moja prezentacija za sljedeće mandatno razdoblje plana i programa rada i razvoja za sljedeće 4 godine. Nisam puno mijenjao u odnosu na prošli put. Ponovit ću gdje smo, što smo. Mi smo tvrtka od vrijednosti ukupnoga godišnjega prihoda oko milijardu i 380 milijuna kuna bazirano na podacima iz poslovnog izvješća za 2009. godinu, od toga kolika je pristojba vidite, toj vrijednosti sam pridodao i podatak Europskoga instituta za brandove, Bečkoga instituta koji je procijenio da naš brand vrijedi oko 120 milijuna eura što je u prijevodu oko 940 milijuna kuna. Ako se i jedna i druga vrijednost zbroje onda naša tvrtka kada bi bila

dioničko društvo i kada bi poslovala u tom smislu na tržištu vrijedila oko 2 milijarde i 300 milijuna kuna. Nikakva novost u odnosu na prošli put prema onome što ja znam i prema podacima koji su meni dostupni, to je oko 600 milijuna kuna obveza, 250 milijuna kuna potraživanja, nažalost, dio njih će biti teško naplatiti zbog loših instrumenata osiguranja naplate. Razlika između jedne i druge brojke je 350 milijuna kuna. Zašto sam uzeo baš ove podatke? Zato kada bi u najboljem slučaju naplatili sva naša potraživanja ostalo bi tih 350 milijuna i što bi onda značilo 25,4% našega duga u odnosu na naš godišnjih prihod. To je najbolji slučaj. Najgori slučaj kada ne bismo uspjeli ništa naplatiti od svih tih potraživanja, ostalo bi 43,5 posto u odnosu na naš godišnji prihod. Drugim riječima hoću reći situacija jest teška i ozbiljna i kao takvu je treba shvatiti ali je rješiva i iz nje se može izići. Znači da je naša financijska situacija trenutačno takva da je dug negdje između 25,5% i 43,5% u odnosu na godišnjih prihod što je rješivo u kvalitetnim pregovorima kvalitetnog vodstva s bankama i vjerovnicima. Pogreške HRT-a. Samo ću ih preletjeti budući da sam o njima dosta govorio prošli put. Anakrona unutarnja organizacija pogotovo radnih procesa, neodgovornost na svim razinama, nažalost, ugovori o radu bez zaštite od tržišnoga natjecanja, postojanje posebnih takozvanih menadžerskih ugovora, takozvanih koeficijenata 0,0 što je greška. Sumnjive nabave. Pod broj jedan, ovdje navedeno negdje u sredini je činjenica da gotovo nema prodaje onoga čime se mi bavimo, a to je proizvodnja programa. Dakle, proizvodnja programa na svim medijskim platformama kvalitetnih programa, izlazak na tržišta i prodaja tih programa to je u biti ove strategije i ovoga plana rada i razvoja koji sam ja napisao. Odmah iza te činjenice da nema prodaje jer nema dovoljno ni kvalitete jest i lažna dvojnost između produkcije i programa. Neću je ovdje elaborirati, u pisanome planu rada i razvoja sam to, smatram, dovoljno učinio. Nemotiviranost zaposlenika također. Gdje vidim prostor za preokret? Nas je ovdje 3660 ili 3670 zaposlenih. Pretpostavljam, za razliku od drugih kandidata, ja se neću izjašnjavati u smislu da je ovdje 660 ili 500 ili 1660 zaposlenih viška. Koliko je viška, a viška sigurno ima, ne znam jer to treba kvalitetno proučiti. Vidjeli ste u mome pisanome planu da restrukturiranje treba provesti u smislu pripreme u prvih godinu dana, u smislu provedbe u drugih godinu dana ovoga mandatnoga razdoblja. Dobro smo tehnološki opremljeni, a ne dovoljno i na tome i dalje treba raditi. Svakako u prvih nekoliko tjedana i mjeseci novoga mandatnoga razdoblja novoga glavnoga ravnatelja napraviti prije svega financijski zaokret i krenuti prema izlasku iz ove krize. Kako? Reprogramom dugova. Pa pozivam i na ovaj način predsjednike uprava najvećih hrvatskih banaka počevši od Hypo banke preko Zagrebačke, Privredne, Raiffeisen bank, u slučaju da vi danas donesete odluku i u slučaju da upravo mene izaberete za glavnoga ravnatelja da se već sljedeći tjedan obrate ovoj kući kako bi se krenulo u kvalitetne pregovore oko reprograma dugova. O restrukturiranju rekao sam nekoliko rečenica, a to je da ga treba provesti ali po mome mišljenju i prosudbi za to je potrebno dodatnih 2 godine ovoga mandatnoga razdoblja. Kvalitetna priprema i kvalitetna provedba unutar svih zakonskih propisa i socijalnog dijaloga, naravno. O prodaji više neću ništa ponavljati. Vizija. Vjerujem, duboko vjerujem da Hrvatska radiotelevizija može biti među prvih pet radiotelevizijskih servisa unutar Europske unije unutar 28 zemalja članica. Duboko vjerujem da će Republika Hrvatska već 2012. godine postati punopravna članica Europske unije, a time ćemo i mi biti samo jedan od 28 javnih radiotelevizijskih servisa. Ovo ovdje što vidite je misija kako do toga doći. Postanem li glavni ravnatelj neću dirati u osnovni ustroj Hrvatske radiotelevizije, odnosno ustrojbene jedinice ostat će Hrvatska televizija, Hrvatski radio i Glazbena proizvodnja, dakako uz proizvodnju kvalitetnih i multimedijjskih, internetskih servisa, proizvodnja i prodaja kvalitetnih programskih sadržaja na svim tim medijskim platformama. Sve se to događa u kontekstu donošenja novog Zakona o HRT-u. Taj proces nažalost teče loše. Postanem li ja glavni ravnatelj Hrvatske radiotelevizije, moja pozicija pa i po cijenu općeg štrajka u ovoj kući bit će ta da se kvote marketinga neće dirati kako na općim tako i na specijaliziranim kanalima. Naše pravo na 9 minuta marketinga po

svakom kanalu je sveto pravo u koje nitko pa ni država kao vlasnik ne smije dirati. Čeka nas potpisivanje ugovora o javnom servisu s Vladom Republike Hrvatske prema novom Zakonu, uvođenje Nadzornog odbora. Važna je samostalnost, dugoročno planiranje, stabilnost prije svega financijska stabilnost i neovisnost ove kuće. Središnji dio moga programa zove se Niše, u onome što ste pročitali. O čemu je riječ. Posudio sam ovu krilaticu i to je dino što bih posudio od BBC, „fewer, bigger, better!“ kao krilaticu pod kojom se treba strateški voditi u proizvodnji i prodaji kvalitetnih programa na svim medijskim platformama. Manje licencnog programa, više svoga, više svoje kreativnosti, više svojih ideja koje su odmah vidljive u programu. Širiti ingerencije i odgovornosti urednika i line menadžera također i njihovu fleksibilnost i to naravno podrazumijeva objedinjavanje i resursa i Hrvatskoga radija i Hrvatske televizije i iznaći modele kako do toga doći. Uvjeren sam da to nije nikakav veliki problem. Ovdje sam pod navodnike stavio proizvodnja 5, a ne 50 dokumentaraca, ali dokumentaraca godišnje za tržište zemalja Europske unije koji sutra mogu pronaći mjesto u programskim shemama svih javnih radiotelevizija unutar Europske unije, unutar Europe pa i svijeta i ne samo javnih servisa nego li i komercijalnih. Ali je riječ prije svega o kvaliteti. Informativni program barem Hrvatske televizije, to već radi, postizemo rezultate pa ću se evo i pohvaliti da je i naša emisija Paralele je dobila godišnju nagradu hrvatskoga Pulitzera. Dakle, možemo kad hoćemo i surađujemo s kolegama u Europi i svijetu. Ovu crticu: religija – tv, naveo sam kao primjer kako bi to u praksi trebalo izgledati, a odnosi se zapravo na sve programe. Poljska komercijalna televizija TVN24 je zapravo 9. kanal toga gigantskog servisa i proizvodi religijski program. Nedjeljom prije podne u vrijeme mise ta televizija emitira iz Zlatnih terasa, to je najveći šoping centar u srcu u središtu Varšave, ako to može raditi katolička Poljska, smatram da može i Hrvatska. U tom smislu pozivam, izaberete li vi mene za glavnoga ravnatelja, predsjednike uprava i predstavnike vlasnika šoping centara po Hrvatskoj, prije svega u Zagrebu da se jave ovoj kući i da krenemo u iskorak. Da krenemo prema našoj publici i da proizvodimo program koji će biti zanimljiv i gdje će se društvene važne rasprave voditi tamo gdje ljudi obitavaju. Koprodukcije. Neću dugo o njima. Govorio sam o njima prošli put.

MILAS: Vrijeme je pri kraju.

ROTIM: Evo, još minuticu, pri kraju sam. Hvala. Iznajmljivanje naših studija možemo raditi 24 sata na dan u tri smjene. Uvođenje televizijskog kanala vijesti HTV3 specijalizirani kanal – odmah. Uvođenje odjela centralne prodaje, centralne nabave i strateškog planiranja. To je jedino što smatram da nedostaje ovome ustroju. To bi otprilike bilo to. Od ove završnice naglasit ću samo točku 4, a to je da Prisavlje broj 3 više neće i ne smije biti adresa za korupciju i kriminal jer je mjesto takvim pojavama u Gajevoj 30a, a kao što znate to je sjedište Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, gdje smatram da se onda gospodin Mladen Bajić i svi njegovi suradnici trebaju svime time pozabaviti. Evo, toliko. Hvala lijepa. I spreman sam za vaša pitanja.

MILAS: Hvala Vama, gospodine Rotim. Gospođo Škrabalo, izvolite.

ŠKRABALO: Rekli ste, naravno da sada nije to pitanje licitiranja, rekli ste da je potrebno napraviti analizi u da onda krenuti u preustroj vrlo odlučno. No, mene zanima vezano za ustrojstvene jedinice, mi znamo da je to i u vašem programu to prilično jasno da taj iskorak u multimediji izuzetno važan i neminovan. Mene zanima kako Vi vidite odnos između tradicionalnih ustrojstvenih jedinica koje imaju svoje specifičnosti proizvodne i svoje medijske tradicionalne platforme i novih medija koje spominjete ovdje unutra, tj. kako biste osigurali sinergiju bez gubljenja kao dodanu vrijednost svima, a ne da se gube neke specifičnosti ili povećava neefikasnost. To je moje prvo pitanje, znači, odnos novih medija i ostalih jedinica. Drugo moje pitanje. Rekli ste da je 9 minuta pravo HRT-a i da je važno da se to u ovom zakonu to ne uruši. Ja bih Vas htjela pitati kako Vi vidite, koja je to dodana vrijednost prihoda od komercijalnog oglašavanja HRT-u u smislu da to možemo se složiti

uvijek nužno smanjuje razinu, moglo bi utjecati na slobodu prilikom istraživanja različitih negativnih pojava koje se tiču krupnog kapitala. Znači, mi već znamo da imamo taj problem u hrvatskim medijima, da su oglašivači zaštićeni od kritičnih napisa. Kako biste upravljali tim rizikom jer govorite o slobodi i što vidite kao dodanu vrijednost oko toga oglašavanja pod uvjetom racionalizacije i veće efikasnosti produktivnosti na HRT-u, odnosno koliko i zašto se mučiti oko marketinga?

ROTIM: Marketing je iznimno bitan prema preporuci parlamentarne skupštine Vijeća Europe, preporučena kvota je 12 minuta po satu za javne radiotelevizijske servise. Mi imamo pravo na 9 na sadašnja dva opća kanala. Prema tome, nećemo pristati na rušenje te brojke u procesu donošenja novog Zakona o HRT-u. Nažalost, brojke koje su trenutačno na stolu u Ministarstvu kulture su daleko niže i daleko lošije od onoga drafta koji je objavljen na web stranicama Ministarstva kulture i koji je pušten u javnu raspravu. Smatram da je to gušenje javnog servisa ovakvoga s dualnim načinom financiranja koji mora i treba ostati. Kako zaštititi neovisnost programa ako sam dobro shvatio i njegovu programsku slobodu od krupnih oglašivača time da na ključna mjesta dođu ljudi koji nisu unaprijed nikome ništa dužni i da rade svoj posao i smatram da se to itekako može u postojećim ustrojstvenim okvirima. Restrukturiranje je sasvim druga priča i nije vezano uz to. Što se tiče multimedije, multimedija je nešto što prožima sve sada tradicionalne načine plasiranja naših programskih sadržaja i gdje će se ona formalno nalaziti na Hrvatskoj televiziji, na Hrvatskome radiju manje je bitno, dakle, to je točka spajanja. Vi ste vidjeli u mom programu da je predviđeno i ustrojavanje zajedničkoga Deska planiranja između informativnih programa Hrvatskoga radija i Hrvatske televizije već u prvoj godini mandata. To je samo početak, kraj je u ukupnoj multimediji ali ne rušeći osnovne zasade zanatske proizvodnje. Televizija će uvijek biti televizija, radio će uvijek biti radio i ne mogu se pomiješati u nečemu virtualnom jer je to loš put.

MILAS: Hvala lijepa. Gospodin Grgić.

GRGIĆ: Evo, hvala lijepa na zgodnoj prezentaciji. Htio bih pobjeći od ove barbaroge, krupnog kapitala. Mislim da to nije barbaroga koja treba plašiti Hrvatsku radioteleviziju. Ovdje je jedna druga barbaroga koja je stalno i sveopće prisutna, a to je politika. Zanima me kako Vi mislite biti neovisni od politike? To me zanima zato što sam u životopisu pročitao da ste Vi bili i glasnogovornik svojedobno Ministarstva vanjskih poslova za vrijeme Račanove administracije pa me zanima obzirom da ste tada radili na tom mjestu da li ste Vi nakon toga, koje su zapravo Vaše garancije, hajmo reći, nekakve političke neovisnosti. Evo! Hvala.

ROTIM: Baš Vam hvala na tom pitanju. Podsjetit ću da sam iz ove kuće odlazio dva puta, a na njoj radim od 1991., od početka rata kao ratni reporter u Republici Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini kao vanjski suradnik tada. Od 94. zaposlen. Otišao sam iz ove kuće 1999. pripremajući se godinu dana za taj odlazak, podsjećam Vas da je tada ministar vanjskih poslova ondje bio Mate Granić koji je tada bio u HDZ-u, a ja sa strankama ni HDZ-om, ni DC-om ni SDP-om nisam se nikada bavio. Činjenica je da sam u njegovom mandatu postavljen za konzula u Subotici u generalnom konzulatu u Subotici, u Vojvodini gdje sam odradio 3 i pol – 4 mjeseca. U međuvremenu dok sam ja tamo bio i organizirao također izbore u tom konzulatu ovdje su se dogodili parlamentarni izbori na kojima je došlo do smjene i kada je novi ministar pozvao upravo mene znajući da sam već u sustavu jer mu treba novi glasnogovornik. Znači, nikada politički nisam bio, u smislu stranke, vezan ni uz koga ni uz što niti ću to biti do kraja svoga života. Bio ja glavni ravnatelj ili reporter Informativnog programa HTV-a. Mislim da je to važno. Odlazio sam i 2007. Odlazio sam svaki put nezadovoljan stanjem u ovoj kući ali sam se i vraćao također ovoj kući i svome poslu, nažalost trava nije zelenija u tuđem dvorištu, vraćao sam se poslu koji najbolje znam i koji volim i želim da ova kuća opstane, a moj motiv zašto sam se javio na ovaj natječaj je upravo taj da ova kuća opstane i ja u njoj želim raditi još svojih 23 – 24 godine, a to je do mirovine.

Nakon ovoga mandata kao novinar i urednik u Informativnom programu Hrvatske televizije. Tu cijela priča počinje i cijela priča završava, a smatram da su mi moja dva iskustva izvan ove kuće, jedno je u Ministarstvu vanjskih poslova, drugo u Atlantic grupi, bio sam ondje na poziciji de facto direktora korporativnih komunikacija Atlantic grupe što je pozicija najbliža predsjedniku Uprave i članovima Uprave. Smatram da sam i ondje stekao mnoga menadžerska znanja učeći od najboljih, a priznat ćete da je to jedna od najuspješnijih hrvatskih kompanija, multinacionalna kompanija koja je u prošloj godini iskazala dobiti od 23% u uvjetima sveopće svjetske recesije i potonuća hrvatskoga tržišta. Dakle, smatram da je i to što sam ondje naučio kao i u Ministarstvu vanjskih poslova o funkcioniranju državne uprave iznutra također jedna prednost a ne mana za ovo mjesto za koje se kandidiram.

MILAS: Hvala lijepa. Gospodine Bahtijari, izvolite.

BAHTIJARI: Gospodine Rotim, ja ću Vam postaviti jedno pitanje Vi ako smatrate da na njega ne trebate odgovoriti ne morate odgovoriti, ja Vam neću zamjeriti, a pitanje je vrlo jednostavno i kratko. Što mislite da je razlog zašto Programsko vijeće u dva navrata od velikog broja kandidata nije uspjelo izabrati glavnog ravnatelja po jasno definiranim pravilima, ali rezultat je nula bodova. Što je razlog toj situaciji po Vašem mišljenju?

MILAS: Izvolite, ako želite.

ROTIM: Pa na ovo pitanje Vam ja sigurno neću decidirano odgovoriti osim da smatram da falim nadahnuće Duha svetoga jer kada se zatvorite u Konklavu mislim da je jedino to što može izvući iz ove situacije. Ali, budući da ne očekujem da se takvo nešto može dogoditi pozivam vas da dana izaberete glavnog ravnatelja jer je situacija preozbiljna za ovu kuću. Pozivam vas da podnesete svoj dio odgovornosti i da izaberete čovjeka koji će ovu kuću voditi u boljem smjeru. Situacija je preozbiljna, ponavljam Zakon o HRT-u koji se planira donijeti uskoro pod egidom obveza prema Europskoj uniji i poglavlju 8. Aquis Communautaire, donekle i 10. ali prije svega 8. u taj se tekst sada utrpalo svašta što će iz ove kuće samo izvući novce a neće joj ostaviti ništa. Bit će nemoguće provesti restrukturiranje, bit će nemoguće okrenuti se programu i nažalost pretvorit ćemo se u 3. maj, u Brodosplit, u brodogradilište u Trogiru, u Tvornicu čarapa u Čakovcu, a dođemo li u tu situaciju onda više nikome ništa nije važno, a ponajmanje državi koja bi kao o tome trebala brinuti. U tom smislu pozivam vas da odradite svoj posao, pozivam vas, naravno, da glasujete za mene jer smatram da sam napisao kvalitetan program i smatram da svoji CV, svojom biografijom jamčim da to mogu ostvariti sa suradnicima, a reći ću još i to, dva puta naglašavam, spomenut ću ovdje neke ljude s kojima nisam razgovarao, to posebno naglašavam, ali koji su ovdje ili već bili pred vama ili će biti, smatram da i kolega Duško Radić ima svoje mjesto na tome putu i da može voditi Hrvatski radio u smislu poboljšanja njegovih rezultata i donošenja pa i ekonomske puno veće dobiti za Hrvatsku radioteleviziju u cijelosti u segmentu Hrvatskoga radija. Smatram da kolega Josip Popovac može dobro iznijeti jedan poseban projektni zadatak koji bih ja vezao uz onu točku koja se zove lažna dvojnost produkcije i programa jer to je poseban projekt koji treba i može trajati čak i dvije tri godine. Smatram da kolega Damir Šimunović koji je godine potrošio radeći na IPIS-u itekako ima mjesto u ovoj kući u smislu i njezinog restrukturiranja i u smislu organizacije odjela za strateško planiranje i radu na strategijama ove kuće u budućnosti. Smatram da kolega Nikola Kristić također može dati itekako dobar svoj obol u programskom smislu. Sa mnogim vama znamim i neznamim ljudima na tome putu koji vidim sam razgovarao o njima ovoga puta neću ali sam uvjeren da se to može i da se to mora i da se to mora danas.

MILAS: Hvala. Koliko vidim to je sve. Gospodine Rotim, zahvaljujem na izlaganju.

ROGIM: Hvala vama.

MILAS: Čujemo se! Mislim da bismo mogli 10 minuta pauze, evo, da pojedemo sendvič. Ali 10 minuta, ja vas lijepo molim da se ne ganjamo po hodnicima, 10 minuta i budite tu. Pojedite sendvič na brzinu i idemo dalje.

(PAUZA)

MILAS: Evo, možemo početi. Gospodine Šimunoviću, dobar dan!

ŠIMUNOVIĆ: Dobar dan!

MILAS: Evo, idemo dalje. Nećemo gubiti vrijeme. Znete propozicije, 10 minuta prepuštam Vam riječ. Izvolite.

ŠIMUNOVIĆ: Hvala lijepa. Ja sam Damir Šimunović, magistar elektrotehnike, pomoćnik glavnog ravnatelja za strategiju i poslovni sustav. Moj program ste već imali prilike vidjeti. Ja ga namjerno nisam niti nadopunjavao ni mijenjao. Sad je čini mi se bilo dovoljno vremena da ga možda i pažljivije pročitate. Ja ću samo ponoviti možda neke glavne naznake ili glavnu namjeru toga programa. Prije svega, ja smatram da se u bilo kakve ozbiljne pothvate usklađivanja resursa, utvrđivanje organizacije ili bilo kakve ozbiljne strateške pothvate može upustiti tek nakon strateške analize i nakon analize strategije. Eto, to je prvi korak koji se mora napraviti, iz njega zapravo proizlazi sve ostalo što treba raditi. Sljedeća stvar, ono što sam naglasio i prošli put. Metodologija i postupci pa i rješenja koja treba primijeniti se ne trebaju izmišljati. Oni su već ili dokumentirani ili ih se može prepoznati u drugim sličnim organizacijama. Dakle, treba ih samo odlučno i dosljedno primijeniti. Smatram da takav sustav može primijeniti samo jedna kompaktna i odlučna ekipa koja ima usklađene ciljeve i kojima je doista HRT na prvom mjestu, a u HRT-u ono što je strašno bitno i to ću pokušati nekoliko puta naglasiti, ono što je najvažnije da im je program na prvom mjestu. Ono što je po mom mišljenju u ovom trenutku doista kritično, HRT nekamo mora krenuti. Netko mora povesti ove 3500 ljudi u nekom smjeru i reći im u kojem smjeru ih vodi da bi ti ljudi doista zagrizli i krenuli u tom smjeru jer mi smo u ovom trenutku u jednoj situaciji da ljudi zapravo ne znaju kamo mi to idemo i što zapravo radimo, s kojim smislom to sve skupa radimo. Ja sam sada u zadnje vrijeme čuo jednu tvrdnju koja me zabrinula, blago rečeno, kako HRT nije novinarska kuća nego produkcijska. Zašto to mene zabrinjava? Prije svega HRT je ovdje javna ustanova koja je zadužena ostvariti i pružiti javnosti program koji odgovara zakonskim odredbama ali isto tako najboljim iskustvima ili najboljim rješenjima koja se u Europi mogu prepoznati. Dakle, naprosto taj program mora imati određeni standard, određenu razinu, i tu razinu mi moramo isporučiti bez obzira tko ju proizvodio. Naglašavam, bez obzira da li je proizvodimo sami ili je proizvodi netko drugi za nas. Ono što je ključno i što se ponavlja u svim naprednijim organizacijama u Europi naglašava se, moramo proizvoditi ono što našim građanima treba, a ne ono što volimo proizvoditi. Pokušat ću to objasniti iz jednog jednostavnog aspekta. Postoje urednici, novinari ili drugo programsko ili koje već proizvodno osoblje koje se na neki način opire bez obzira sada na razloge da radi za nove medije. Oni smatraju da su posvećeni nekom svom mediju, Radiju ili Televiziji. Međutim, to tako ne ide. Dakle, mi naprosto moramo sagledati da postoje i novi mediji i da se na tim novim medijima na raznim novim platformama neki dio naše publike dobro osjeća, da to tako kažem. Oni očekuju javni sadržaj i na tim novim platformama. Dakle, mi naprosto moramo se okrenuti prema tim novim platformama i moramo razvijati svoj proizvod onako kako ga naši građani trebaju. A, ne kako bismo mi to voljeli ili što volimo raditi. Sljedeća stvar koju bih volio istaknuti, rekao sam, nekoliko puta ću je ponoviti. Svi skupa se zapravo premalo bavimo programom. Bavimo se sada jako ekonomskim pitanjima, financijskim pitanjima, pitanjima ljudskih resursa na ovakav ili onakav način, po meni je nedostatan. Ali, zapravo, program nam je negdje otišao u neki peti plan. Pogotovo naglašavam da mi zapravo nemamo pravi razvoj programa osim u časnim izuzetcima koja ću kasnije spomenuti. Dakle, nemamo razvoj programa, tj. nemamo ni ono što smo do sada zvali tehnološki razvoj ili razvoj opreme ali oni mogu biti samo posljedica razvoja programa. Dakle, prvo moramo znati u kojem smjeru razvijamo program da bismo onda znali kako razvijamo i organizaciju i resurse i kompetencije i tako dalje. Htio bih naglasiti, evo tu piše i na slajdu, meni se čini da mi zapravo nemamo viziju kako treba izgledati program javnog servisa za 21. stoljeće ili barem

za blagi početak 21. stoljeća. Po mom mišljenju svaki dan kašnjenja u objavljivanju specijaliziranih kanala ako samo govorimo o televiziji je zapravo šteta za HRT. Zašto je šteta? Evidentno se publika fragmentirala, evidentno je podijelila svoje interese. Pronalazi zadovoljenje tih interesa negdje drugdje na nekim drugim supstitutivnim proizvodima, a mi još uvijek nismo ponudili specijalizirane kanale, specijalizirane sadržaje takvoj fragmentiranoj publici. Prema tome, kažem, za nas je svaki takav dan zakašnjenja šteta i mi moramo naprosto krenuti u razvoj tog proizvoda i prilagođavanje potrebama publike. Isto tako tu se uostalom i pojavila jedno takvo pitanje. Pitanje treba li se glavni ravnatelj baviti programom. To je spin. To nije pitanje. Takvo pitanje zapravo ne postoji. Sve što HRT radi, a time upravlja glavni ravnatelj je proizvodnja i isporuka programa. Dakle, nema se on čime drugim baviti nego programom. Time nisam rekao da će glavni ravnatelj uređivati taj program. Ali njegov glavni posao je da osigura da onaj program ili one programske smjernice ili usmjerenje ili kako već hoćete to zvati ili shema koju direktor programa pripremio i koji je dobio zato podršku i ovoga Vijeća ili od koga je već trebao dobiti da se taj program i ostvari. Prema novom Zakonu, to svi znate, predviđa se da se to regulira i ugovorom, a što će taj glavni ravnatelj drugo raditi nego ostvarivati taj ugovor. To mu je glavni posao. Naglašavam, evo, tu kaže hitno se moramo početi baviti ljudima. Ja bih rekao da hitno trebamo pravog direktora Ljudskih resursa. Mi u ovom trenutku imamo letargiju, imamo prestrašene i uzrujane ljude koji ne znaju kamo idemo, ne znaju što će biti budućnost, nemaju jasne ciljeve i kriterije, ne znaju točno što su im zadatci, naslućuju što su im zadatci, ali je li to točno ne znaju. Htio bih reći da zapravo nema tko umjesto ljudi raditi program. Ljudi mogu stvoriti program s jadnom opremom ali nikakva oprema ne može stvoriti program s jadtim ljudima. Dakle, mi se naprosto moramo okrenuti ljudima. Moramo se njima početi baviti. Moramo osmišljavati njihove karijere. Moramo im dati kriterije. Moramo im dati normative. Dakle, naprosto im moramo reći što od njih očekujemo. Htio bih ovdje naglasiti u zadnjih nekoliko mjeseci se intenzivno bavim Radiom. Radio je pokazao da se zapravo sve to može napraviti. Dakle, radio je pokazao da se može i razvijati program, da se može i upravljati troškovima, da se može vrlo kvalitetno komunicirati da se zna kako se upravlja jedinicom. Dakle, Radio doista pokazuje da se može ići naprijed. Ono što bih htio samo zaključiti. Ja nisam ovdje zato da bih nametnuo sebe kao najboljeg glavnog ravnatelja, daleko od toga. Ja bih htio samo da prepoznate da je taj moj program koji ja nudim nešto malo različit od drugih prvenstveno zato što su ga analitički i metodički radili jedna velika skupina, dakle, par stotina ljudi zato što je usklađen s rješenjima koja se u Europi mogu pronaći, a isto tako meni je jasno da zapravo malo tko u HRT-u razumije što je to zapravo multimedijaska organizacija, ali isto netko mora reći HRT-u multimedijaska organizacija, ona mu je budućnost, i ako nećete ići u tom smjeru onda će vas samo stariji ljudi pamtići jednog dana da ste proizvodili „Malo misto“ ili „Gruntovčane“. Hvala lijepa.

MILAS: Hvala lijepa, gospodine Šimunoviću. Gospodin Grgić ima pitanje.

GRGIĆ: Hvala lijepa na prezentaciji. Zanima me, jedno pitanje koje sam već postavio i ranije nekom drugom kandidatu, zanima me isto odgovor na to obzirom da ste Vi također magistar elektrotehnike i sami ste rekli da HRT jest multimedijaska organizacija i da je to budućnost u svakom slučaju multimedija je nešto što moramo svi razumjeti. Zanima me, stav nekih vijećnika je da glavni ravnatelj mora biti isključivo novinar pa me zanima Vaše mišljenje zašto ste se uopće onda javili na ovaj natječaj obzirom da ste magistar elektrotehnike. Razumijete multimediju sasvim očito pa evo. Hvala lijepa

MILAS: Izvolite.

ŠIMUNOVIĆ: Hvala Vam na tom pitanju. Dakle, ja ne znam što vijećnici misle i ne bih se u to upuštao. Međutim, ovdje se radi zapravo o upravljanju jednom vrlo složenom organizacijom koja ima posebnu zadaću, dakle, ima nekakvu javnu zadaću koja ima posebnu važnost u društvu. Naravno da se ovdje isprepliće jako puno različitih profesija. S jedne strane

govorimo o menadžmentu s druge strane govorimo o poznavanju medija i poznavanju javnosti, interesa javnosti i tako dalje. Dakle, naprosto je potrebno stvoriti jedan takav tim koji će sve to objediniti. Dakle, i vodeći tim, a onda i sve razine vođenja ili upravljanja bez obzira projektima ili programima ili čime na nižoj razini. Dakle, ja doista ne mislim da bi to morao biti isključivo novinar. Mislim da postoje kompetencije koje su izvan novinarske struke, ali ne kažem da to neki novinar ne može savladati da ne može doista na tom području biti dobar.

MILAS: Hvala lijepa. Evo, čini mi se da je to sve. Gospodine Šimunoviću, zahvaljujem na Vašoj prezentaciji. Živjeli. Vidimo se.

ŠIMUNOVIĆ: Hvala lijepa.

MILAS: Gospodin Ugarković Marko. Dobar dan, gospodine Ugarkoviću! Izvolite sjesti. Pozdravljam Vas u ime Programskog vijeća i ostalih kolega. Imate 10 minuta i recite ono za što mislite da je najbitnije u tih 10 minuta. Izvolite. Mikrofon uključite i počnite.

UGARKOVIĆ: Prvo bih vam se htio zahvaliti na prilici koju ste mi ukazali da prezentiram svoj program rada koji ste imali priliku pročitati. Krenuo bih s uvodom gdje bih podcrtao da je trenutak u kojem se HRT nalazi barem prema mojem viđenju izuzetno zahtjevan prvenstveno s obzirom na nedostatak stabilnog i neovisnog rukovodstva. Nadam se da smo svi ovdje došli ovdje u dobroj namjeri da takvo rukovodstvo i izaberemo. Gospodarski utjecaj, okruženje u kojemu se HRT nalazi predstavlja izazov u poslovanju, naravno, jer prihodi od pristojbe će stagnirati s obzirom na očekivanu stagnaciju BDP-a, a oglašivačka industrija koja je doživjela veliki pad u 2009. godini će se početi oporavljati ali bit će orijentirana više prema ciljanom oglašavanju kroz specijalizirane formate. U takvom okruženju HRT-u je neophodna jasna i konzistentna misija i vizija kako bi on mogao nastaviti poslovati na ispravni način. Bez želje da ponavljam stvari koje ste imali prilike pročitati u predanim materijalima naglasio bih orijentaciju prema svim stanovnicima RH. Kasnije tokom prezentacije vidjet će se razlike u nekim gledanostima na određenim ciljnim skupinama, ali HRT kao organizacija mora biti uvijek svjesna da se obraća cijelom građanstvu Republike Hrvatske. Da bih mogao zadovoljavati potrebe svih svojih gledatelja i slušatelja mora biti relevantan, inspirativan, mora biti potpuno transparentan u svom poslovanju. Mislim da je to ključno. Krenuo bih na nekoliko poglavlja kako mislim da bi se do te strategije došlo. U programskoj orijentaciji mislim da je najvažnije vratiti percepciju informativnog programa kao najrelevantnijeg i najboljeg informativnog programa u Hrvatskoj. Na istraživanjima gledanosti u zadnje vrijeme informativni program je doživio određeni pad u odnosu na informativne programe komercijalnih televizija. Smatram da informativni program mora predstavljati okosnicu programa HRT-a. Osim toga mislim da nedostaje programa koji su namijenjeni specifičnim ciljnim skupinama, direktno dječjih, obrazovanih i dokumentarnih što se onda i reflektira na manjoj gledanosti tih specifičnih ciljnih skupina. To se vidi iz profila gledatelja po dobnim skupinama gdje se vidi da je struktura gledatelja, mislim HTV-ova struktura gledatelja izrazito stara po svojim prosječnim godinama za razliku od dobne strukture komercijalnih televizija koje predstavljaju glavnu konkurenciju. Osnovni cilj ovdje bi naravno bio ujednačiti distribuciju gledatelja po dobnim skupinama ispravnim izborom programa. Ovdje sam pripremio, to su tablice koje nemate u materijalima, udjele u gledanosti po ključnim ciljnim skupinama. Vidi se da u periodu od 2007. do 2009. total HTV, znači zbroj HTV1 i HTV2 iskusio je značajan pad udjela u gledanosti pogotovo na ciljnoj skupini od 18 do 49 godina. Taj pad ide s 45 na nekakvih 38% udjela u gledanosti što je nekih 17%. Istovremeno što je bitno znajući da se HTV obraća svim ciljnim skupinama koje bi bile opisane s MF4+ taj pad je relativno manje i pada s 51 na 45, znači nekakvih 10-ak posto. Cilj je zaustaviti pad gledanosti kod mlađih skupina koje je televizija evidentno izgubila. Drugo važno poglavlje odnosilo bi se na promociju i brandove. HRT kao brand je jedan od najvrjednijih brandova koji postoje na hrvatskom tržištu ali smatram da se nedovoljno bavi samo promocijom i promocijom. Mislim da bi bilo vitalno organizirati permanentno istraživanje tržišta u

komunikaciji sa svojim gledateljima bilo kroz jednom godišnje studiju nadopunjenu fokus grupama ili s omnibus studijom koja bi davala jasni podatak o pozicioniranju HRT-ovih brandova na hrvatskom tržištu. Zadnje relevantno istraživanje tržišta bar koje je meni bilo dostupno je datira iz 2008. godine i tada je HRT bio u vodećoj poziciji. Iz nekakvih ad hoc istraživanja vidi se da to nije više slučaj. Vjerujem da je djelomice utjecala na tu situaciju i medijska kampanja koja je pratila pa čak i ovaj proces izbora u zadnje vrijeme. Mislim da bi prvenstveno kroz vlastiti sustav samopromocije, a i uspostavljanjem suradnje s drugim ne tv medijima trebalo vratiti HRT-u poziciju koju je imao kod svojih potrošača, kod svojih gledatelja. Sljedeće veliko poglavlje je prodaja. Prema mojim saznanjima važan dio lošeg financijske situacije u kojoj se HRT momentalno nalazi je izazvan velikim padom marketinških prihoda. Oglasno tržište nije išlo u korist HRT-a, a općenito i cijele industrije s obzirom na utjecaje recesije, ali i u tom okruženju HTV je poslovao najlošije i iskusio najveći pad. Ovdje sam pripremio također jedan dio koji nemate u materijalima koje sam predao koji daje ukupan broj realiziranih GRP u svim marketinškim blokovima za HTV i za komercijalne televizije. Iz ovoga se vidi da HTV u stvari ostvaruje znatno veći broj GRP na ciljnoj skupini 4+ u odnosu na marketinški prihvaćenu ciljnu skupinu od 18 do 49. Istovremeno RTL zadržava vrlo stabilnu poziciju s nekakvih 33% udjela na tržištu dok HTV pada s 33 na 21 posto. Istovremeno Nova TV isporučuje iz godine u godinu sve više i više realiziranih GRP. E, sada dvije se teze pojavljuju u javnosti koje su krive. Jedna je da HTV dampira svoju cijenu i time direktno šteti poslovanju i komercijalnih televizija, a i tiskanih medija i drugih medija što je jednostavno neistina. S obzirom da je prihod od marketinga javno objavljen podatak i da su ga i Nova TV i RTL objavljuju. Za HTV ja sam našao negdje podatak od 230 milijuna kuna u prošloj godini, pretpostavljam da je točan. Jednostavnom matematičkom operacijom dijeljenja tog prihoda sa ukupno isporučenim GRP dođemo do podatka da je HTV uvjerljivo najskuplji mediji na tržištu oglašavanja. E, sad taj podatak je poznat svakome tko ima bilo kakav doticaj s tržištem tv oglašavanja u Hrvatskoj. Meni je zabrinjavajuća činjenica da nakon više mjesečnih medijskih napisa o tome da HTV dampiranjem cijena uništava svoju konkurenciju nitko nije istupio iz ove kuće i demantirao jedan evidentno lažni podatak. Čak i neki vrlo relevantni kandidati za ovo radno mjesto su na ovom mjestu tvrdili suprotno. Sad, mene to zabrinjava. Još drugi podatak koji meni osobno kao čovjeku iz industrije je još dramatičniji je da od 2010. Nova TV kao momentalno osnovni konkurent HTV-u koristi kao valutu ciljnu skupinu od 18 do 54. Znači, oni su povećanjem svoje gledanosti proširili ciljnu skupinu i koriste kao valutu ciljnu skupinu od 18 do 54 dok HTV i dalje iako ima puno veću gledanost na starijim ciljnim skupinama i dalje koristi kao valutu ciljnu skupinu od 18 do 49. Ja se iskreno nadam da to nije netko namjerno radio i da je to produkt HTV-a kao introvertirane momentalno organizacije koja se bavi svojim problemima jer svaki drugi zaključak bi bio jako porazan.

MILAS: Gospodine Ugarkoviću, vrijeme je izišlo. Možete još jednu rečenicu.

UGARKOVIĆ: Dobro. Ovo su bile ključne stvari. Ostatak više-manje proizlazi iz materijala koji sam preda pa ću onda završiti onda s time.

MILAS: Hvala lijepa. Kolegica Škrabalo.

ŠKRABALO: Gospodine Ugarkoviću budući da mi nemamo raspisani natječaj za ravnatelja Marketinga na HRT-u nego glavnog ravnatelja ja bih Vas molila, Vi ste sada stigli pričati samo o marketingu, to valjda zbog vremena. Ja bih Vas zamolila budući da znamo iz Vašega životopisa da je to Vaša specijalnost, specijalizacija naročito u pogledu profitnih medija. Mene zanima od Vas čuti kako Vi vidite specifičnu ulogu prihoda od komercijalnih prihoda i u strukturi troškova i koji je to potencijal koji komercijalni prihod imaju za HRT u odnosu na nekoliko značajnih negativnosti. Jedna od njih je prva i osnovna, znači, znamo da je zastario marketinški pristup na HRT-u, on zahtijeva cjelokupni redizajn i tako dalje. Znači, to je velika investicija. Broj dva, vidimo kakvi su trendovi. Znamo da je općenito taj udjel će padati čak i

da je, samo je pitanje kako će se stabilizirati i da to on sada iznosi ipak 25 – 30% ukupnog u udjelu financiranja HRT-a, da HRT ima pristojbu i da HRT ima problema s efikasnošću i s produktivnošću. Znači, mene zanima što Vi vidite da je dodana vrijednost komercijalnih prihoda za HRT u smislu onoga što je javna zadaća HRT-a i ostvarenje te javne zadaće. Druga stvar koju ja Vas želim pitati, u slučaju da ste Vi glavni ravnatelj HRT-a što mi možemo očekivati u doba kad će Hrvatska ući u Europsku uniju, to će biti proljeće 2012. možemo se veseliti, recimo, po čemu će HRT tada biti drugačiji nego sada? Možete li nam ga opisati u nekoliko slika, kratko. Što ćete Vi učiniti da taj HRT tada bude konkurentniji, izvrsniji, prepoznatljiviji i gledaniji?

MILAS: Hvala.

UGARKOVIĆ: Hvala na pitanju. Uloga marketinških prihoda u financijskoj strukturi HRT-a je momentalno smanjena, silom prilika. Ja vjerujem da se i bez velikih investicija samo drugačijim pristupom marketinškom tržištu prihodi sa strane marketinga mogu vratiti na razinu gdje su bili 2007. ili 2008. To je nekakvih 400 milijuna kuna potencijala kojeg je HRT ima, a u međuvremenu izgubio. Znači, pričamo o izgubljenosti vrijednosti od nekakvih 200-ak milijuna kuna kao produkt nekakve, hajmo reći loše poslovne politike. To je ono što se može napraviti neposredno. Dugoročno, znači drugi dio pitanja HRT može do 2012. generirati dodatne prihode iz lansiranja novih kanala bilo kroz IPTV platforme, DTH platforme ili kroz kabel. Nadam se da će novi Zakon o HRT-u vrlo brzo biti usvojen pa da će konačno i doći do potpisivanja ugovora između Vlade, Sabora i HRT-a kao institucije koji će jasno definirati koji su to programski sadržaji od općeg interesa. I oni će se financirati naravno pristojbom što će ostaviti prostora za komercijalne sadržaje za koje se mora voditi jednostavni PNL. Znači svaki komercijalni sadržaj koji će svakako biti mora ostavljati svoju komercijalnu logiku, znači u cijeni svog koštanja i marketinških prihoda koji generira.

MILAS: Hvala lijepa. Evo, mislim da je to sve. (ŽAMOR) Izvolite, gospođu Škrabalo.

ŠKRABALO: Ja bih Vas pitala još jednu stvar, a to je, opet da se vratimo na to ključno pitanje Hrvatska radiotelevizija treba pružati javne usluge što ste sada rekli pa nam možete Vi ipak još malo pojasniti. Sve je to divno i krasno, dodatak od marketinga. Osnovni prihod je pristojba i osnovna usluga je javna usluga i mislim 70 – 77% prihoda je od pristojbe, znači to je ključna priča. Znači, mene zanima, Vi gledate, pretpostavljam televiziju i nadam se da slušate Hrvatski radio pa me zanima, Vi osobno, kakav proizvod Vi želite vidjeti na HRT-u za 4 godine. To je moje osnovno pitanje. Ovo je sve dodatak. Nas zanima kvaliteta programa HRT-a.

UGARKOVIĆ: Dobro. Znači, struktura programa po svojim vrstama programa ne mislim da treba bitno različita nego sada. Znači, i dalje će biti neophodan kao što sam rekao informativni program koji će davati istinite i pravovremene informacije. Bit će apsolutno potreban zabavni program, ali kvalitetan zabavni program i bit će potreba naravno i edukativni program, ali zabavna edukacija koja će privući gledatelje. Programi od javnog interesa koji imaju malu gledanost ni ne izvršavaju svoju javnu funkciju jer ih nitko ni ne gleda. Ja ne mislim time da bi sada HTV ili Hrvatski radio trebao trčati bespoštedno za gledanosti ili slušanosti ali to apsolutno mora biti parametar vrijednosti za bilo koju emisiju u programu jer nešto što ni ne gleda ni ne sluša ni nema javnu vrijednost.

MILSA: Hvala. Ima li još pitanja? Evo, gospodine Ugarkoviću, zahvaljujem na prezentaciji i hvala Vam lijepa što ste došli. Karolina Vidović Krišto. Dobar dan! Izvolite. Gospođu Vidović, izvolite sjest. Još jednom Vas pozdravljam u ime Programskog vijeća. Imate 10 minuta kako biste rekli za ono što smatrate da je potrebno reći. Izvolite.

VIDOVIĆ-KRIŠTO: Poštovani članovi Programskoga vijeća HRT-a, dobar vam dan! Ja sam Karolina Vidović Krišto. Uz program rada i razvoja pripremila sam i ovo jedno kratko predstavljanje svog programa koje će trajati kao što ste rekli 10-ak minuta. Moj koncept vođenja Hrvatske radio televizije je sanacija stanja i novi projekti. Okosnica mog koncepta je

promjena kulture poslovanja i tu je naglasak. To je promjena iz korijena. Želim promijeniti kulturu i na taj način vratiti povjerenje u vodstvo HRT-a. Kako bih HRT-u osigurala ne samo financijsku i uređivačku neovisnost, a to tome se najviše govori osim o sanaciji stanja, dakle, sanacija je prvi korak, uređivačka i financijska neovisnost drugi, ja idem i korak dalje. Želim osigurati HRT-u dugoročno stabilno poslovanje, a to se jedino može postići uspostavom strateškog upravljanja s razgraničenjem u odnosu na operativno upravljanje. Strateško upravljanje će se provoditi na svim razinama HRT-a. To znači na razini Ravnateljstva, glavnog ravnatelja HRT-a, ravnatelja podružnica, direktora programa i svih upravitelja radnih jedinica, rukovoditelja i naravno produkcije. Sazvat ću zbor radnika, predstaviti ću im svoj program i nastojati ih pridobiti za isti. Što se tiče tjednih obveza nastaviti ću s dosadašnjom praksom, to će biti Ravnateljstvo i veliki kolegij koji će biti tjedno, a novost će biti da će Zbor radnika biti jednom kvartalno. A druga novost će biti da će se svi ti sastanci snimati odnosno voditi će se zapisnici, a to će imati i sljedeći učinak. Uoči svakog idućeg sastanka čitat će se zabilješke s prethodnog i utanačiti će se što od tih zadanih ciljeva je ostvareno, što nije i zašto. Na taj način ćemo konačno moći jasno i egzaktno mjeriti uspješnost poslovanja svakog rukovoditelja, a to će pak biti preduvjet i za nagrade i za sankcije. Temeljita analiza zatečenog stanja koju ću dati provesti obuhvatit će svaki pojedinačni segment i detalj poslovanja HRT-a. To će trajati mjesecima ali isključivo i jedno na temelju tih rezultata moći ću donijeti odluku o tome na koji način ćemo rukovoditi imovinom i projektima. U cilju realizacije strateškog planiranja uvest ću praksu pravovremenog donošenja trogodišnjeg i jednogodišnjeg poslovnog plana. I tu je naglasak. To do sada na HRT-u nije bila praksa. U skladu s time, naravno, slijedit će edukacija svih rukovoditelja na svim razinama budući da je to ipak jedan postupak koji valja i naučiti. Ističem ovdje, cilj je da se svake godine počevši od ove poslovni plan za 3 i za 1 godinu donosi najkasnije do 15. prosinca. Sada ću reći nekoliko kratkih crta o povećanju postojećih prihoda HRT-a. Postojeće prihode povećat ćemo prodajom tv prava, otvaranjem arhiva HRT-a za javnost. Iznajmljivanje tehničkih uređaja i studija, povećanjem prihoda iz državnog proračuna, o tome možemo malo kasnije ako vas budu zanimali detalji, smanjenjem troškova prikupljanja pristojbe te povećanjem prihoda od oglašavanja. Kako ću uspostaviti sustav jasnog praćenja i egzaktnog mjerenja uspješnosti svakog rukovoditelja tako ćemo uspostaviti i egzaktno mjerenje uspješnosti HRT-a kao javnog servisa, a to se može jedino i isključivo uz pomoći javnog istraživanja, istraživanja tržišta. Jedno godišnje veliko istraživanje koje će biti tako koncipirano da će se ići u sve detalje. Koje su navike naših gledatelja – slušatelja, koje su im zanimacije, dobi, ciljne skupine, kada su djeca u vrtiću, kada u školi i tako dalje, na velikom broju uzorka. A uspješnost našega rada mjerit ćemo također redovitim istraživanjima koji će se provoditi mjesečno i to će biti mala istraživanja. Hrvatsku radioteleviziju želim uvesti u Europsku uniju ali u pravom smislu riječi, i ovdje ću ponoviti ono što sam rekla na početku. Promijenit ću kulturu poslovanja i organizacije, a to znači kontinuirano praćenje, nadzor i analiza izvršenja poslovnih planova te pravovremeno poduzimanje mjera u funkciji ispunjavanja javne uloge HRT-a. Tako se mijenja kultura. Umjesto ne komuniciranja – komuniciranjem. Umjesto neizvještavanja – izvještavanjem. Umjesto ne planiranja – planiranjem. I konačno, umjesto nedosljednosti – dosljednošću. I tak tako vratiti povjerenje svih zaposlenika u vodstvo ove kuće. HRT nema ni misiju ni viziju. Ne biste vjerovali ali je tako. Nikada takav dokument u posljednje 84 godine nije donesen. Jedina misija koju možete pronaći u Domu HRT-a kaže, naša misija je zadovoljan kupac. A ta misija visi u Konzumu iznad blagajne, dolje na Mramornoj porti. Zašto smo tu? Da bi se borili jedni protiv drugih? Da bi se borili isključivo za veće koeficijente? Ne! Na nama je odgovornost stanja društva, vjerodostojnost informiranja i tako dalje. Ima sjajnih koncipiranih misija i vizija, fenomenalnih institucija poput BBC-a i bilo bi zgodno prepisati, držati se toga. Međutim, bit donošenja ovog dokumenta je da ga donesu sve zainteresirane strane, a to su: platiše pristojbe, vlasnik HRT-a, vi – Programsko vijeće. Tek donošenjem tog dokumenta

iznutra jamčit će da će misija i vizija HRT-a zaista i zaživjeti. Unijet ću optimizam. Stvorit ću dobru atmosferu i volju za radom, iskoračiti iz postojećeg sadašnjeg stanja, pokrenuti projekte s ljudima koji znaju i žele raditi. Za početak to će biti stvaranje novog tv kanala koji će se zvati, recimo, kanal Nostalgija. Vidjeli smo kolika je bila gledanost „Bitke na Neretvi“, „Bitke na Sutjesci“, „Tko pjeva, zlo ne misli“ i tako dalje. Ne mislim da su svi isključivo ljudi za tim starim glumcima, ali kada pogledate medijsku ponudu danas, svi se trude biti brži, šareniji, agresivniji, marketinški isplativiji. Pa, gledatelji su umorni. I upravo ta grupacija, upravo ti gledatelji su naša ciljna skupina. Stari dokumentarni filmovi, filmovi, dramske serije. Čula sam za jedan serijal o spolnom odgoju, nisam ga gledala, ali očito je vrijedan pogledati. Ne znam je li znate da je trenutno u Hrvatskoj 200 tisuća pretplatnika ima na razno-razne kanale kablovske i oni izdvajaju mjesečno desetke pa i stotine tisuća kuna. Ako mi apliciramo samo na jednu četvrtinu njih, a ponudimo im paket za 4 puta manju cijenu mi imamo dobitak godišnji od najmanje 10 milijuna kuna. Možda to nije neki veliki iznos. Možemo se oko toga svađati ali jedna stvar je sigurna, to će opet probuditi poduzetnički duh na HRT-u. Ljudi će vidjeti nešto možemo napraviti. I kad ostvarimo taj prvi cilj idemo dalje. Hrvatska radiotelevizija će imati najjaču web stranicu u Hrvatskoj kojoj se vjeruje. Imat ćemo IPTV sustav koji će omogućiti praćenje programa Hrvatske radiotelevizije na bilo kojem dijelu kugle zemaljske. I Hrvatska radiotelevizija će u suradnji s ostalim medijskim kućama kako u Hrvatskoj tako i u susjedstvu biti ne samo ravnopravni partner nego će biti lider. Znam da je vrijeme kratko, ova tema koje slijedi je inače jako opsežna. Ja ću samo dvije rečenice, a to je projekt vizualnog identiteta Hrvatske radiotelevizije. HRT je danas najjači hrvatski brand koji je vrijedan 128 milijuna eura, samo brand. Logo HRT-a je najnagrađivaniji logo svih javnih televizija u cijelome svijetu. To ću za razliku od sadašnjeg stanja itekako znati iskoristiti. Rekla sam i naglasit ću uloga glavnog ravnatelja ili ravnateljice je da osigura financijsku i uređivačku neovisnost i da brine o tome da HRT ostvaruje sve zadaće i uloge koje proizlaze iz Zakona o HRT-u. Međutim, onaj tko vodi ovu kuću nema pravo okrenuti leđa programu. Hrvatska televizija danas ne samo da je izgubila svoj identitet. Izgubila je i sliku. Nama se redaju isključivo govorne studijske emisije izuzev Miliću, Božiću, možda TV kalendaru. A koja je njihova svrha? Odrađivanje posla političarima. Pazite! Postave sukobljene strane i raspravlja se o nametnutoj temi. O nametnutoj temi koja se svodi na danas i na sutra bez ikakve nekakve projekcije na budućnost Hrvatske ili već te teme kako god u jednom širem poštenijem kontekstu i samo u svrhu podizanja tv reklama i reklame političarima. Problemima treba prilaziti dublje. Hrvatska televizija, javni servis ima zadaću da ulazi u problem, a ne da skače na prvu loptu radi senzacije. A kako to riješiti? Vrlo jednostavno. Postavljanjem kriterija. Konačno će se na HRT-u postaviti jasni kriteriji. Zajedno ćemo ih donijeti. Inicirat ću i selekciju kadrova. I opet isključivo po kriterijima medija: fonetski, pojavno, gledanošću i tako dalje. Stvarat ćemo nove ljude, nova novinarska imena, brandove. Ljudski potencijal je ključ.

MILAS: Gospođo Vidović, još rečenica. Vrijeme je izišlo.

VIDOVIĆ KRIŠTO: Može li još dvije minuta? (ŽAMOR)

MILAS: Evo, ako se članovi slažu, može. Dapače!

VIDOVIĆ KRIŠTO: Ja sam Vam beskrajno zahvalna. Kad sam se već dotakla programa morala bih još par riječi o ostalim. Kakvo je stanje u ostalim programskim cjelinama, koliko emisija imamo o gospodarstvu, koliko imamo o znanosti? Mislim da trebamo se držati smjernica. Dakle, kriteriji, Zakon o HRT-u, istraživanje tržišta. Što su ključne teme današnjice? Što je uloga javnog servisa i što naši gledatelji žele vidjeti i čuti? Ovdje želim nešto posebno naglasiti. Program Hrvatske radiotelevizije danas mora izgledati kao da i već jesmo u Europskoj uniji. Ja kad danas gledam naš program mi na Europsku uniju gledamo kao da je to neko čudovište u daljini. Ne. On mora izgledom i postavljanjem ljestvica programski takav izgledati kao da već jesmo tamo. Jer, kaže se, televizija je zrcalo društva.

Da. Ali ako promijenimo sliku zrcalu možda se i društvo promijeni. Užasava me činjenica da se gledanost mjeri prema gledanosti stranih sapunica i serija. Tko više gleda CSI Miami, CSI New York, LA i ovo i ono. Ma naša gledanost će se vratiti kada se mi vratimo onome u čemu smo najbolji, a to je vlastita domaća produkcija, domaće dramske serije, filmovi. Ma tko kaže da moramo plaćati enormne iznose za nekakve licence. Mi imamo potencijala stvarati naše formate. To znamo i to ćemo učiniti. I, evo, završit ću. Pitali su me imam li tim. Da. Za ove osnovne poslovne smjernice ga imam. Ali kako mogu imati tim kada još nisam u poziciji. Ne želim se naći u situaciji da ja ljude molim da se prihvate posla. Želim da se oni meni jave. Jer kad netko ima ideju, volju, to je već 50% obavljena posla. Ljudima treba dati povjerenje. Ako opravdaju dano im povjerenje. Onda odlično, obavili smo dobar posao. Ako ne, imamo novo polazište za nove pobjede. Tri stvari na kraju želim istaknuti. Prvo, u ovoj kući postoje pozitivne snage koje su u stanju iznijeti ovaj program. Drugo, Hrvatska radiotelevizija ima mjesečni priljev od 100 milijuna kuna. Tko se još može time pohvaliti? Treće i ono najvažnije, sve ovo će biti moguće ako se vratimo onome u čemu smo najbolji. Ako se program vrati na prvo mjesto. Odrasla sam u okruženju gdje se svoju zemlju voli radom i poštenjem. I to je moja motivacija. Na taj način djelovati i svima onima koji imaju znanje, ideju i volju, dati priliku da rade. Hvala vam lijepa.

MILAS: Hvala Vama, gospođo Vidović. Evo, gospođa Škrabalo je već spremna. Izvolite.

ŠKRABALO: Gospođo Vidović, ja bih Vas lijepo molila ako možete kratko nam reći, vodeći se vašim entuzijazmom i vizijom koju ste s nama podijelili, možete li nam reći na svom aktualnom radnom mjestu, a to je Satelitski program, možete li nam reći što vidite kao svoja glavna postignuća, što ste uspjeli promijeniti i zanima me osobno kako Vi vidite budućnost Satelitskog programa u kontekstu tehnoloških promjena, vrlo kratko. I molim Vas u kojoj mjeri Vi imate dojam da su Vaši potencijali na HRT-u do sada prepoznati i ispunjeni i koliko mogu vidjeti Vi tu radite već... Koliko? Dosta godina!

VIDOVIĆ-KRIŠTO: Od 1996. honorarno....

ŠKRABALO: 14 godina! (ŽAMOR) Znači to je dosta godina. To je deset godina. Zanima me koji je Vaš doprinos, kako Vi procjenjujete svoj doprinos HRT-u u ovih zadnjih 10 godina, koliko je to iskorišteno? I zanima me konkretno, što smatrate da su postignuća vezana uz Vaš posao?

MILAS: Izvolite, gospođo Vidović Krišto!

VIDOVIĆ KRIŠTO: Hvala. Program Slika Hrvatske je moj projekt. Kada sam se vratila s prvog porodiljnog dopusta nisam više imala ambicije raditi u Informativnom programu zato što sam se zasitila tog programa i vidjela sam koji je strop i dotakla sam ga. Saznala sam da Hrvatska Vlada izdvaja 60 tisuća dolara mjesečno za emitiranje trosatnog programa isključivo samo za Ameriku. Užasnula me ta činjenica kada sam shvatila da nitko ne vodi uopće računa o tom programu. Nema urednika, nema programske sheme. Ima jedino mjesečni priljev od ne znam koliko desetaka pisama nezadovoljnih gledatelja koji ne mogu vjerovati da se troši novac, a da od toga efekta nema. Zamolila sam tada tadašnju urednicu da mi da povjerenje da ja to radim, ali da ne želim imenovanje. Radit ću i dalje kao novinarka Informativnog programa. Od tog dana do 2003. godine osmislila sam i ostvarila projekt Slika Hrvatske koji je za znatno manje novca proširio program ne samo na Sjevernu Ameriku 3 sata nego mi danas imamo 3 puta 8 sati programa na cijelome svijetu. Programski sadržaj je poboljšana za 400% Mi imamo vizualni identitet koji je prepoznatljiv svugdje. Slika Hrvatske ima svoje misije tri bez budžeta. Isključivo upornošću, sposobnošću i vrlo vrijednih kolega. Veliko, veliko dostignuće je da je taj projekt uopće opstao a kamoli zaživio i postao respektabilni dio Hrvatske radiotelevizije. Gdje ga ja vidim sutra. Slika Hrvatske od početka je s moje strane bila zamišljena ne kao program koji će brinuti o Hrvatima izvan Hrvatske. Naravno, i to je jedan dio njegov. Međutim, bit Slike Hrvatske je da mi poput svih vodećih televizija u svijetu kao BBC World, Deutsche Welle TV, France International i tako dalje, da imamo jedan

međunarodni program u kojem ćemo mi stvarati sliku o sebi, ne samo turistički – politički, mi nismo opasna zemlja, gospodarstveno. Da govorimo afirmativno i da govorimo o tome što Hrvatska zapravo jest i koji su njezini potencijali. Dakle, mi imamo blagodat da imamo program samo ga trebamo prepoznati i Hrvatska vlada bi trebala uložiti u taj program još jedan znatan iznos koji nam po Ustavu i po Zakonu o HRT-u i pripada i taj program će tako i zaživjeti. To je prvi dio odgovora. A drugi dio odgovora, pitali ste kako se osjećam, jesam li od '96. prepoznata i moji potencijali jesu li prepoznati... (NERAZUMLJIVA UPADICA) Iskreno ću Vam reći da u Informativnom programu kada sam krenula raditi po sebi sam takva da sam predana poslu, ja sam jako puno i boravila i nisam nikada odbijala ni jedan zadatak, vrlo skoro sam postala najmlađa urednica Vijesti i najmlađa druga urednica Dnevnika, što nije mala stvar u to doba bila, pogotovo ne u političkim okolnostima kad se moralo biti u nekom lobiju, a za mene su se uvijek čudili kako ja uspijevam, a nikad ni u jednom lobiju nisam bila. Zbog toga jesam imala teškoća ali sam barem znala tko sam, što sam i na osnovu tog samopouzdanja uvijek sam znala ići dalje. Imala sam neugodnih situacija. Što se tiče Slike Hrvatske tu sam osjetila da sam 4 godine apsolutno bila neiskorištena sa strane Hrvatske radiotelevizije. Ne znam je li bio konsenzus kuće da se u taj program ne ulaže, je li bio konsenzus kuće da se mjesto urednika nakon što sam stvorila i ostvarila program dovede netko tko je bio u sporu s HRT-om samo da bi se pomirila situacija, ne ulazim u to. Samo znam da u te 4 godine taj urednik meni nije dao raditi, a da sve stvari koje sam radila u Informativnom radila sam volonterski i nisu me potpisivali, a u to doba sam imala recimo, najmanje tri ekskluzive, jedna je bila, nitko u Hrvatskoj nije dobio intervju s odvjetnikom generala Zagorca tada u Beču, jedini mediji u Hrvatskoj koji je dobio intervju sam bila ja na Hrvatskoj radioteleviziji i moje ime nije spomenuto. Ali, to meni nije bio problem. Dakle, meni je uvijek bilo prvo bitno da radim za Hrvatsku radioteleviziju.

MILAS: Hvala lijepa na odgovorima. Idemo dalje.

GRGIĆ: Pa, evo, samo kratko. Koliko, obzirom da imate dosta široko, kažete da ste odgojeni vani pa me zanima, koliko jezika govorite? Hvala.

VIDOVIĆ KRIŠTO: Meni je zapravo materinski njemački. Ja sam odrasla u Njemačkoj, išla sam u vrtić, u školu, u gimnaziju, pohađala sam Pravni fakultet koji je elitni, čekajući da me pozovu s HRT-a jer sam išla na nekakvu audiciju pa se dugo nisu javljali i kada je došao poziv meni je bio cilj doći u Hrvatsku i pokrenuti nešto jer volim izazove, tako da mogu reći njemački mi je materinski, hrvatski svakako, engleskim jako dobro vladam, talijanski da, latinski sam jako dobro učila ali ne bih se usudila u rasprave na talijanskom, a latinski je mrtav jezik.

MILAS: Hvala. Gospođa Škrabalo, ponovno pitanje.

ŠKRABALO: Ja bih Vas molila ako mi možete reći jer je to jako važna stvar. Sateliti – budućnost, da li će HRT uopće imati potrebu za satelitskim prijenosom? U budućnosti kako vidite taj dio tehnoloških promjena i druga stvar, što za Vas konkretno znači politička autonomija HRT-a, programskom i upravljačkom smislu?

VIDOVIĆ KRIŠTO: Sateliti. Pogotovo kad je riječ o internacionalnom emitiranju programa što znači ne samo Europa nego cijeli svijet, više nisu isplativi. Vi možete, zato sam naglasila HRT će imati IPTV sustav, svoj vlastiti. To jest problem ako je velika posjećenost, taj IPTV može se srušiti ali zato se proširuju serveri koji su neznatni troškovi u odnosu na troškove satelitskog emitiranja. To je prvi odgovor. Podsjetite me, drugo ste me pitali politička neovisnost. Meni taj problem nikada mi se nije kao takav postavljao. Po default radim tako da istražujem ne dvije strane nego njih sedam. To su ti kriteriji o kojima sam govorila na početku svog izlaganja. Ja sam u svom radu od '96. tu na HRT-u prvenstveno kao novinarka suočila se s činjenicom, da bila je nekada cenzura, ali najveća cenzura koja je vladala bila je autocenzura kolega. I to me je najviše zabrinjavalo. Mene su najviše poduprli moji kolege bivši, ti si dobra zato što se ne bojiš, a ja smatram da to nije strah nego je to samo sloboda. Dakle, prilaziti

svakoj temi ne sa dvije nego s 8 strana ako je potrebno. Politička autonomija. Pa netko kaže glavna ravnateljica ili ravnatelj nema pravo uplitat u program. Naravno da nema. Od kud bilo kome pravo da nazove urednika i kaže čuj ovu temu moraš sad forsirati. Čuj ovo nemoj... Takav čovjek mora odgovarati pred sudom. Zna se što je uloga glavnog ravnatelja. On mora ostvariti sve mogućnosti da se može postići sloboda medija, a to sam isto kratko izložila. To se postiže kriterijima, istraživanjem tržišta i poštivanjem Zakona o HRT-u.

MESARIĆ: Pa, evo, prvo dva pitanja. Prvo, nešto ono što niste stigli elaborirati o ostalim segmentima programa, a ja sam specijalno zainteresiran za programe iz kulture i za dramski program pa vrijeme Vas je prekinulo pa bih molio da to elaborirate do kraja. Drugo, vidim da gotovo inzistirate na nastavku faze projekta IPIS pogotovo na ovom segmentu da naznačavate da je potrebno i da bi nastojali da se objavi natječaj i zaključiti ugovore o različitim konzultantskim uslugama i dobavljačima opreme što mi se čini neophodno u svim ovim dalje nadogradnjama i tehničkim i razvojnim za televizijski program pa onda ovdje bih Vas isto molio nekoliko riječi o fazi 3. i 4. koje bi Vi onda dalje obrazlagali.

MILAS: Zahvaljujem gospodine Mesariću. Gospođo Vidović Krišto, izvolite.

VIDOVIĆ KRIŠTO: Hvala. Da prekinuta sam ali nisam previše htjela ići u dubinu o kulturi i o programu dramskom. O detaljima ja kao glavna ravnateljica neću voditi računa. Ali istraživanje tržišta, obveza HRT-a kao javnog servisa nameće nam da mi ne možemo kao javni servis imati jednu emisiju o kulturi koja će se emitirati u pola noći. Neke teme moraju se implementirati u ostalim sadržajima. Dakle, dati značajnim stvarima značaj koji im pripada. Mi danas nemamo adekvatan dramski program. Mi nemamo domaću proizvodnju. Mi nemamo program o znanosti. Mi nemamo program o kulturi. Ta razina svijesti kad se podigne kada mi to možda i utanačimo u misiju i viziju HRT-a onda će svaki zaposlenik znati i svaki novinar da itekako mora voditi računa jednako o tome kao i o tome što je dnevna politička tema danas. Ne znam da li sam Vam dovoljno odgovorila na to pitanje? Što se tiče Integralnog poslovnog informacijskog sustava ja sam u svom projektu, to ste dobro rekli, u programu rada i razvoja naglasila da želim nastaviti s tim programom, s tim projektom ali na način da se dosadašnja stečevina implementira i odmah primjenjuje, a namjeravam osnovati novi tim koji će završiti taj projekt. IPIS je trenutačno na Hrvatskoj radioteleviziji najveća baza podataka, mi to imamo zapisano materijalnu nematerijalnu imovinu, vođenje o tome kako projekti idu kako poslovni procesi funkcioniraju i svi zaposlenici. To je blago koje nas je koštalo jako puno novaca, čak u milijune eura se ide, ako ne onda u milijunima kuna. Jako ljudi je uložilo puno svoga truda u taj rad. Današnje sve velike kompanije ne mogu bez nečega što se zove IPIS, a zašto bi HRT odustao od toga kad je već dvije trećine posla obavio.

MILAS: Hvala lijepa. To je to. Evo, iscrpili smo ono što smo htjeli čuti. Vama hvala na Vašem izlaganju.

VIDOVIĆ KRIŠTO: Hvala vama na pažnji.

MILAS: Pozdravljamo vas. Sad molim da prema našim pravilima koje smo donijeli da ostavite članove Vijeća na jedno 10 minuta da se porazgovaramo. Tako kaže naša odluka o izborima. Molim i medije da 10 minuta samo.... (ŽAMOR)